

LIST

1
2
3
4
5

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

stran 6:

**Poročilo trenutnih aktivnosti
v zvezi s tresenjem tal
v mestu Šoštanj in okolici**

stran 12:

**Kakšno vlogo naj sestavim
in kaj moram priložiti?**

**Veličina pesnika Kajuha
je ostala neokrnjena**

Danilo Čebul ml.

LETO VIII ŠT.5 30.MAJ 2002 200 SIT

Vse bralce lista obveščamo, da je najlažje in najceneje, če se na mesečnik list naročijo tako, da izpolnijo spodnjo naročilnico in jo pošljejo na naslov LIST, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

Naročiti se je mogoče tudi telefonsko na št.:
03 / 898 43 34 ali na fax: **03 / 898 43 33.**

Naročilo lahko pošljete na e-naslov
list@sostanj.si ali **list.stil@siol.net**, prav tako pa lahko LIST naročite preko domače strani Občine Šoštanj **www.sostanj.si**.

Vse bralce obveščamo, da je v prosti prodaji še vedno mogoče kupiti LIST št. 12 (almanah) na vseh prodajnih mestih, kjer prodajajo naš časopis. To brošuro pa lahko dobite tudi na uredništvu LIST-a, kjer lahko za ceno 2000 SIT kupite tudi literarni almanah Hoterja 14.

LIST

NAROČILNICA

NEPREKLICNO NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____
PRIIMEK _____
NASLOV _____
_____
_____

LETNA NAROČNINA ZNAŠA 2000 SIT.

KRS z.o.o.
Zadruga
Šoštanj

LIST

Glasilo Občine Šoštanj

Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. Člen 2: *Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.*

Izdaja

Občina Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanjo Milan Kopusar

Fotografija na naslovnici:
BAST

Odgovorni urednik
Peter Rezman

Uredniški odbor
Jožica Andrejč
Danilo Čebul
Marjana Čelofiga
Brane Guzej
Milojka Komprij
Peter Rezman
Andrej Starič

Lektoriranje
Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije
Milojka Komprij

Oglasno trženje
Vp Studio
telefon: 031/347 391
Taja Pejovnik
e-pošta: vpstudio@email.si

Oblikovanje in grafična priprava
Vinko Pejovnik ml.
e-pošta: vinko@eurograf.si

Tisk
Eurograf d.o.o.
Štantetova17, 3320 Velenje
www.eurograf.si
e-pošta: info@eurograf.si

Naslov uredništva
Trg Svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj
telefon: 03/89 84 334
e-pošta: list@sostanj.si

Uradne ure
vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprij
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 6 (junij 2002), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 15. junija 2002.

"Dvorišče" Andrejevega doma.

Stran 41

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

Fotografija meseca	4
Uvodnik	5
Naša občina	6
<i>Poročilo trenutnih aktivnosti v zvezi s tresenjem tal v mestu Šoštanj in okolici</i>	
Upravna enota	10
<i>Kakšno vlogo naj sestavim in kaj moram priložiti?</i>	
Dogodki in ljudje	12
Policija	22
Promet	22
Kmetijstvo	24
Prostor	26
Andreja Konovšek	27
<i>Nikoli ne bom...</i>	
Utrinki iz življenja Cerkve	28
<i>Zapisano ob Sveti birmi</i>	
Na kavo vabi Mojca Ažman	30
<i>Sladoledar Besim</i>	
Izpod klobuka	31
Šmartno ob Paki	32
Literatura	34
Kultura	36
Taborniki	40
Planinci	41
Poskrbimo zase	42
<i>Astrologija "Vodnar"</i>	
<i>Svetloba</i>	
Razvedrilo	44
<i>Gaberke</i>	
NAGRADNA "Majska" KRIŽANKA	
Po svetu	46
<i>St. Avold - Celovec - Begunje</i>	

Likovni svet otrok... Kaj nam sploh pomeni umetnost? (Več v prihodnji številki)

Foto: Zdravko Kočever

SIMBOLI

SIMBOLI

Foto: Ajda

Pred dobrim desetletjem smo si skupaj s samostojnostjo pridobili tudi novo državno zastavo, ki naj bi pomenila identiteto naroda in njegovo prepoznavnost v veliki družini narodov sveta. Čeprav so si bila mnenja o njeni barvni kompoziciji že takrat zelo različna, je na koncu prevladala ideja zastave, ki barvno simbolizira slovanske korenine naroda, ki se ponaša z močjo celjskih grofov in simbolno lepoto slovenskih gora. Zastavo smo sprejeli in marsikomu pomeni danes veliko. O tem sem se lahko prepričal tudi med zadnjimi prazniki, ko sem se napotil na prvomajsko kresovanje na Pristavo, kjer so bili vsi domovi ob prijetni poti praznično okrašeni, kar je še dodatno vplivalo na prijetno razpoloženje tega majskega dne. Nehote sem se zamislil nad našo mestno nečimrnostjo, kjer mnogokrat menimo, da naše potrebe po prazničnem vzdušju zadostno pokriva Komunalno podjetje Velenje, ki nam z razobešanjem zastav daje svojevrstno potuho.

In če smo pred leti še bili prepričani, da je zastava mlade države tisto najboljše, kar je nastalo po treznem in argumentiranem razmisleku, lahko danes ugotovimo, da očitno ni tako. Vedno več je očitkov, da je naša zastava neprepoznava, njena slovanska preteklost vprašljiva, saj naj bi Peter Veliki zastavo povzel po barvah Nizozemske, grb na njej pa je veliko skropucalo. Zato se je že začelo z namigovanji o potrebi po zamenjavi narodove simbolike, ki se bo pričela pri zastavi in končala pri ustavi. Očitno je vzrok za zamenjavo Slovenije z nekaterimi državami predvsem zaradi zastave, ne pa zaradi prepoznavnosti in vloge politikov, ki zastopajo našo mlado državo.

In pomen simbolnih vrednot se bo kaj kmalu pokazal tudi pri nas, ko bomo predvidoma jeseni položili temeljni kamen nove nadomestne šole. Velik dogodek, ki bo dolgoročno rešil vprašanje šolstva, ki se naslanjajoče se na bogato preteklost, otepa z bremenem sedanosti kot posledicami davka na razvoj, ki je povzročil pravo kataklizmo naravnega prostora in s tem tudi potrebo po selitvi ene od šol.

Moj namen ni ponovno odpirati vprašanja o številu šol, ker je očitno odločitev o tem že sprejeta. Nedvomno pa si bi številni občani, ki jim vprašanje šolstva veliko pomeni, zaslužili več utemeljitev in pojasnil o vzrokih za danes že znane odločitve o bodoči organiziranosti šolstva v naši občini.

In kako bo ime temu hramu znanja, v katerega bodo stopili naši zanamci, bo postalo vprašanje, ki ga nikakor ne smemo prezreti. Glede na to, da se čas pričetka del hitro približuje, obstaja nevarnost, da nas lahko ravno časovna stiska privede do nekalitne ali celo napačne odločitve o imenu šole, ki bo spremljala bodoče generacije v prihodnost. Ko prelistavaš dogodke, ki so krojili našo preteklost in pisali pomembno zgodovino našega kraja, se osebe in imena kar sami ponujajo. To lahko pomeni prednost, lahko pa tudi slabost.

Pričakujemo lahko zagovornike med pragmatičnimi odločitvami in med čustveno tradicionalno navezanostjo na imeni dosedanjih šol, ki sta si upravičeno pridobili širok krog zagovornikov.

In če se poskušam otresti čustvenega naboja in razmisliti o danih možnostih, sem mnenja, da se tehtnica med obstoječima imenoma bolj nagiba k šoštanjskemu pesniku Kajuhu, po katerem je imenovana šola prepoznavna v slovenskem prostoru po tradicionalnih likovnih razstavah, sama **veličina pesnika Kajuha je ostala neokrnjena** tudi v današnjem času.

Če pa se bomo želeli otresti vsakršnih ideologij in dali prednost osebi, ki je delovala izključno na področju šolstva, se bomo srečali z imenom osebe, ki je v obdobju dvestoletne zgodovine šolstva v Šoštanju zanj naredila največ. To je bil vzorni učitelj in nadučitelj Peter Mussi, ki je služboval v Šoštanju kar 51 let in se upravičeno uvršča med najbolj zaslužne Šalečane. Njegov učenec je bil tudi Josip Vošnjak, ki ga je opisal kot izredno marljivega in spretnega v poučevanju, kjer je žel zavidanja vredne uspehe. Ko se še drugi niso zavedali pomena narodne pripadnosti, je Peter Mussi že bil narodno zaveden. Svojevrstno priznanje njegovemu delu je bila otvoritev spominske plošče leta 1925, ki so jo ob 50. obletnici njegove smrti postavili njegovi hvaležni učenci.

Zadnja možnost poimenovanja šole pa je seveda šola s krajevnim imenom. Pobudniki tega poimenovanja se bodo s tem želeli izogniti morebitnim konfliktom interesov, ki jih bodo s sabo prinašali posamezni predlogi. S tem bi potisnili šolo med vse tiste preostale slovenske šole, ki so zaradi pomanjkanja lastne prepoznavnosti prisiljene uporabiti imena slovenskih več ali manj zaslužnih mož ali pa se zateči pod okrilje domačega imena. Ta predlog prinaša najhitrejšo odločitev, ki pa ni vedno najpravičnejša.

Upajmo samo, da se bomo tega vprašanja lotili odgovorno, z zavedanjem, da bodo odločitve dolgoročne in nenazadnje tudi simbolne ■

Poročilo trenutnih aktivnosti v zvezi s tresenjem tal v mestu Šoštanj in v okolici

V zadnjem obdobju prebivalce mesta Šoštanja in bližnje okolice precej vznemirja pojav tresenja tal. Zaradi tega je bil sklican zbor krajanov meseca aprila, na katerem so skušali predstavniki različnih institucij pojasniti dogodke glede na trenutno znana dejstva. Na omenjenem zboru krajanov so bili podani predlogi nadaljnjih ukrepov v zvezi z razjasnitvijo tovrstne aktualne problematike.

V tem obdobju pa vse do danes smo ob pomoči Urada RS za seizmologijo najprej namestili merilne naprave za merjenje zemeljskih aktivnosti. Le-te so nameščene na lokaciji Cankarjevega naselja, Zavodenj, carinarnice v Velenju in v Gaberkah. S pomočjo vseh nameščenih merilnih naprav lahko dnevno spremljamo pojave, ki se pojavljajo na območju mesta Šoštanj in bližnje okolice. Vendar pa lahko v tem trenutku spremljamo samo zaznavanje zemeljske aktivnosti, njihove moči oz. intenziteto in lokacijo pojavov. Zaradi določenih tehničnih težav v tem trenutku ne moremo določiti globine tovrstnih pojavov, vendar pričakujemo, da bomo že v mesecu juniju lahko pridobili poleg podatkov o lokaciji in intenziteti pojavov prve podatke o globini, kjer se ti pojavi odvijajo.

V tem trenutku lahko vsem krajanom posredujemo seznam zabeleženih zemeljskih aktivnosti, ki smo jih prejeli od Urada RS za seizmologijo od 10. 4. 2002 pa do datuma, označenega v tabeli. Pri tem naj še dodamo dodatno pojasnilo vsem, da je v tabeli poleg datuma označena še ura oz. čas, ko je bil določeni pojav zabeležen. Vendar pa je čas povzet po UTC sistemu, kar pomeni, da morate za točno primerjavo z lokalnim časom dodati še celi dve uri (velja za poletni čas, v primeru zimskega časa pa samo eno uro). Poleg je še dodana dolžina izmerjenega pojava v sekundah. Označba »L« pomeni, da gre za lokalni pojav, označbi Lat. in Lon. pa določata zemljepisno dolžino in širino. Dodana je še intenziteta pojava v enoti magnituda, označeno z MI.

Iz tabele je opaziti, da lega in intenziteta nista podani pri vseh pojavih. V tabeli, kjer teh opisov ni, gre za pojave, ki so zelo šibki, veliko manjši od podanih ostalih rezultatov, kar pomeni, da so zabeleženi vsi najmanjši zemeljski premiki na tem območju.

Meseca aprila 2002 so tudi vsa gospodinjstva v mestu Šoštanj (in nekaj gospodinjstev v bližnji okolici predvsem iz Raven in Gaberk) prejela anketo o dodatnih možnostih pojasnitve in opisa dogajanja s strani krajanov. Tako smo razposlali 676 anket in vse do tega trenutka jih je vrnilo samo 233 gospodinjstev. Omenjene ankete smo že posredovali naprej v Ljubljano v nadaljnjo analizo, ki bo kasneje, upamo, veliko pripomogla k dodatnemu pojasnilu zabeleženih dogodkov.

Navezali smo tudi stike za dodatna pojasnila in pomoč pri Inšpektoratu RS za okolje in prostor, Zveze geodetov RS in z dr. Markom VRABCEM s Fakultete za geologijo iz Ljubljane, ki se ukvarja s proučevanjem tovrstnih pojavov v smeri geologije, geološke strukture in tektonike na območju Šaleške doline in širše okolice.

Uspešno in povsem korektno sodelujemo s Premogovnikom Velenje, ki je pripravljen odgovoriti na naša vprašanja. Tako pripravljamo skupni sestanek članov komisije, izvoljene na zboru krajanov s predstavniki Premogovnika Velenje. Predvideni sestanek bo v začetku meseca junija, predvsem zaradi priprave določenih podatkov in zaradi čakanja na prve ugotovitve merilnih naprav in hkratne možnosti dodatnih vprašanj in pojasnitve dogajanj.

Poleg tega pa moramo še poudariti, da Premogovnik Velenje želi tudi sam poiskati odgovore na razna vprašanja pri tresenju tal v Šoštanju. Zato po zagotovitvi g. Marka MAVCA, vodje tehničnih služb na Premogovniku, sami povsem ločeno opravljajo razne raziskave v zvezi z geološkimi, geomehanskimi, hidrogeološkimi, strukturnimi in drugimi pogoji na območju Šaleške doline. Povezani so z različnimi priznanimi domačimi in tujimi inštitucijami. Tako v nadaljevanju pričakujemo še ločene rezultate in ugotovitve Premogovnika Velenje.

Hkrati obveščamo vse krajanje mesta Šoštanja, da dejavnosti v zvezi s tresenjem tal zelo aktivno potekajo. Vendar pa za vsako mnenje ali oceno potrebujejo strokovnjaki določene podatke, ki pa jih je v kratkem času zelo težko pridobiti, saj je količina do sedaj pridobljenih podatkov zaradi postavitve merilnih naprav in merilnega sistema še premajhna, da bi lahko podajali prve konkretne rezultate in ocene.

Prebivalce mesta Šoštanj prosimo za strpnost, saj je za podajanje določenih odgovorov potrebna velika količina določenih tehničnih podatkov, ki pa jih v kratkem času ne moremo pridobiti. Trenutno smo vzpostavili merilni sistem in pridobivamo različne podatke. Takoj ko bodo le-ti z zanesljivostjo podali določene odgovore, bomo v medijih javnega obveščanja te ugotovitve tudi javno objavili.

V primeru dodatnih pojasnil krajanov in ostalih, ki jih kar koli zanima v zvezi z omenjeno problematiko, obveščamo, da nas lahko pokličejo v času delovnih ur na tel. št.: 03-89-84-300 ■

Poročilo pripravili na
Področju za gospodarstvo, okolje in prostor Občine Šoštanj

Tabela trenutno zabeleženih zemeljskih aktivnosti (naslednja stran):

Leto	Mesec	Dan	Ura (UTC) - dodati + 2 uri za lokalni čas	Minuta	Dolžina zabeleženega pojava - sekund	Obseg pojava - L lokalno	Lat.	Lon.	Ml
2002	4	10	14	15	16,1	L			
2002	4	10	19	16	38,8	L			
2002	4	10	21	38	48,1	L			
2002	4	10	23	4	53,4	L			
2002	4	11	1	0	0,8	L			
2002	4	11	1	0	5,7	L			
2002	4	11	11	14	30,6	L			
2002	4	11	17	36	23,6	L			
2002	4	11	19	35	3,9	L			
2002	4	11	23	55	13,6	L			
2002	4	12	1	30	17,6	L			
2002	4	12	1	56	0,5	L			
2002	4	12	3	7	3,5	L	46,405	15,085	1,2
2002	4	12	11	38	22	L			
2002	4	12	14	31	42,7	L			
2002	4	13	1	45	26,1	L			
2002	4	15	8	26	20,5	L			
2002	4	15	16	8	8,9	L			
2002	4	15	17	48	26	L	46,376	15,041	
2002	4	16	3	26	55,6	L			
2002	4	16	10	14	25,4	L			
2002	4	16	10	49	28,9	L			
2002	4	17	0	24	37,9	L	46,393	15,041	1
2002	4	17	0	41	8,4	L	46,394	15,053	1,5
2002	4	17	6	39	42,3	L			
2002	4	17	9	5	36,1	L			
2002	4	17	17	11	21,7	L	46,421	15,076	
2002	4	17	17	47	36,6	L	46,424	15,062	
2002	4	17	22	9	57,8	L			
2002	4	18	2	38	17,2	L			
2002	4	18	7	44	44,4	L			
2002	4	18	16	10	53,1	L			
2002	4	19	14	11	19,3	L			
2002	4	19	22	32	52,9	L			
2002	4	20	0	8	39,7	L	46,42	15,08	1,6
2002	4	22	9	39	19,7	L	46,27	15,06	1,2
2002	4	22	14	15	16	L			
2002	4	22	15	14	9,3	L	46,35	15,14	
2002	4	23	1	0	23,8	L			
2002	4	23	8	31	22,6	L			
2002	4	23	17	38	53	L			
2002	4	23	23	24	11,5	L	46,404	15,075	
2002	4	24	8	1	54,1	L			
2002	4	24	10	23	17,8	L			
2002	4	24	15	50	39,3	L			
2002	4	24	21	20	41,3	L			
2002	4	25	4	57	51,5	L			
2002	4	25	5	39	51	L			
2002	4	25	7	38	44	L			
2002	4	25	23	8	38,4	L			
2002	4	26	9	15	17,4	L			
2002	4	26	10	14	53	L			
2002	4	26	17	2	35,9	L			
2002	4	26	19	3	51,5	L			
2002	4	26	22	57	4,6	L	46,401	15,086	1,3
2002	5	6	8	0	17,3	L			
2002	5	6	10	12	4,5	L			
2002	5	6	17	59	19,7	L	46,413	15,101	0,8
2002	5	7	8	14	18,3	L			
2002	5	7	16	27	23	L			
2002	5	7	16	27	33,5	L			
2002	5	8	8	23	27,3	L			
2002	5	8	22	9	30,9	L	46,384	15,036	0,5
2002	5	9	5	49	26,8	L			
2002	5	9	7	16	7,2	L			
2002	5	9	8	54	30,2	L	46,387	15,074	
2002	5	9	14	10	58,6	L			
2002	5	9	14	40	18,9	L	46,422	15,092	
2002	5	9	23	48	11,4	L			

OBČINA ŠOŠTANJ

UPRAVA

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Na podlagi Odloka o priznanjih Občine Šoštanj (Ur. l. Občine Šoštanj, št. 7/96) objavlja

RAZPIS ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2002

1.

Ponudbe za podelitev lahko vložijo strokovne ustanove, zavodi, društva, organizacije, fizične in pravne osebe.

2.

Vrste priznanj v skladu s 3. členom odloka so:

- častni občan,
- priznanje Občine Šoštanj,
- plaketa Občine Šoštanj.

3.

Priznanje se lahko podeli posameznikom, skupinam, organizacijam in skupnostim, podjetjem, društvom, zavodom ter drugim pravnim osebam. Priznanje se lahko podeli tudi uglednim gostom oz. delegacijam, ki uradno obiščejo občino.

4.

Priznanje se podeli za: dosežke, ki prispevajo h kvaliteti življenja občanov in imajo pomen za razvoj in ugled občine na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, športa ter humanitarnih in drugih dejavnosti. Priznanje se podeli tudi za izkazano izredno požrtvovalnost, hrabrost in človekoljubnost ob izjemnih dogodkih.

5.

V letu 2002 so predlagana naslednja priznanja:

- eno priznanje za častnega občana,
- dve priznanji Občine Šoštanj,
- dve plaketi Občine Šoštanj.

6.

Predlog za podelitev priznanj mora vsebovati naslednje podatke:

- naziv in naslov predlagatelja,
- naziv in naslov kandidata za podelitev priznanja,
- vrsta priznanja, za katerega se predlaga,
- utemeljitev predloga.

7.

Predlog naj se pošlje na naslov: Občina Šoštanj, Komisija za priznanja, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, do vključno 30.06.2002.

8.

Komisija za priznanja si pridržuje pravico, da po roku dospelih in nepopolnih predlogov ne bo obravnavala.

**Predsednica komisije za priznanja pri Svetu Občine Šoštanj
Jozica Andrejc, l. r.**

OBČINA ŠOŠTANJ

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Obveščamo vse občane, da je v prostorih občine Šoštanj - I. nadstropje, Trg svobode 12, Šoštanj ter v prostorih KS Šoštanj, Trg svobode 5, Šoštanj, v času od 27.05.2002 do 27.06.2002

JAVNO RAZGRNjen

OSNUTEK URBANISTIČNE ZASNOVE ŠOŠTANJA Z DVEMA VSEBINSKIMA FAZAMA:

- Urbanistična zasnova Šoštanja, Analitični del, ki ga je izdelal Atelje krajinske arhitekture Saša Piano, s.p. Velenje, pod št. Piano/11/2001-UZ-SP, v novembru 2001,
- Urbanistična zasnova Šoštanja, Zasnova razvoja s programsko zasnovo, ki ga je izdelal Atelje krajinske arhitekture Saša Piano, s.p. Velenje, pod št. Piano/11/2001-UZ, v marcu 2002.

Javna obravnava razgrnjenih dokumentov bo organizirana

**v sredo, dne 19.06.2002 ob 19.00 uri,
v prostorih Kulturnega doma v Šoštanju.**

V času javne razgrnitve lahko k dokumentu podajo svoje pripombe in predloge vsi občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti subjekti.

Pisne pripombe in predlogi, poslani na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj ali vpisane v knjigo pripomb, ki bo na voljo v prostorih Uprave občine Šoštanj, kakor tudi ustne pripombe, podane na javni obravnavi dne 19.06.2002, bodo posredovane v obravnavo Županu občine Šoštanj, ki bo do njih zavzel stališče ter nato osnutek odloka posredoval v sprejem Svetu občine Šoštanj.

OBČINA ŠOŠTANJ

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Obveščamo vse občane, da so v prostorih občine Šoštanj - I. nadstropje, Trg svobode 12, Šoštanj v času od 21.05.2002 do 21.06.2002

JAVNO RAZGRNjeni

NASLEDNJI PROSTORSKI IZVEDBENI AKTI:

- Osnutek odloka o začasnih prostorskih ureditvenih pogojih za del območja urejanja z oznako P4/12 (cona drobnega gospodarstva TUŠ) v ureditvenem območju naselja Šoštanj, s kartografsko dokumentacijo, ki jo je izdelala Arhena, Kac Marjan s.p. Velenje, v marcu 2002 pod št. ap080/2002-PUP3
- Osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah UN Šoštanj, s posebnimi strokovnimi podlagami, ki jih je izdelala Arhena, Kac Marjan, s.p. Velenje, pod št. ap080/2002
- Osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom, za območja urejanja z oznako C 4/8, S 4/29, S 4/31, O 4/8, P 4/12 in P 4/13.

Javna obravnava razgrnjenih dokumentov bo organizirana v sredo, dne 12.06.2002 ob 19.00 uri, v prostorih občine Šoštanj, sejna soba 2. nadstropje.

V času javne razgrnitve lahko k dokumentu podajo svoje pripombe in predloge vsi občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti subjekti.

Pisne pripombe in predlogi, poslani na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj ali vpisane v knjigo pripomb, ki so na voljo v prostorih Uprave občine Šoštanj, kakor tudi ustne pripombe, podane na javni obravnavi dne 12.06.2002, bodo posredovane v obravnavo Županu občine Šoštanj, ki bo do njih zavzel stališče ter nato osnutek odloka posredoval v sprejem Svetu občine Šoštanj.

OBČINA ŠOŠTANJ

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

OBČINA ŠOŠTANJ
objavlja

JAVNI NATEČAJ ZA PROSTO DELOVNO MESTO

Administrativni sodelavec – tajnica župana

Zahtevani pogoji:

- srednja splošna ali druga srednja strokovna šola,
- dve leti delovnih izkušenj,
- znanje tujega jezika (angleščina),
- znanje uporabe računalniških programov,
- znanje strojepisja,
- poskusno delo dva meseca.

Poleg navedenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati tudi splošne pogoje, določene v Zakonu o delavcih v državnih organih. Za sprejem na razpisano delovno mesto so zelo pomembne osebnostne lastnosti kandidatov; zaposleni naj bi bil komunikativen, iznajdljiv, prijazen, deloven, sposoben organizacije. Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas 24 mesecev s polnim delovnim časom – z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev, dosedanjih delovnih izkušnjah in kratkim življenjepisom pošljite v osmih dneh po objavi na naš naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj. Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po koncu javnega natečaja.

Dodatne informacije so na voljo po telefonu 03 898 43 00.

Župan Občine Šoštanj
Milan Kopušar, l. r.

OBČINA ŠOŠTANJ

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS št. 18/74 in 34/88) in na podlagi 6.člena Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem ter o določanju najemnin za poslovne prostore (Uradni list občine Šoštanj št. 4/97) objavljamo

JAVNI RAZPIS
za zbiranje ponudb za oddajo poslovnega prostora v najem

Predmet oddaje v najem je poslovni prostori v lasti občine Šoštanj in sicer:

- poslovni prostor na Koroški cesti 2 v Šoštanju (bivši Foto Emaaco), kvadrature 39,34 m²

Izhodiščna mesečna najemnina za poslovni prostore znaša 26.009,76 SIT (brez DDV).

Interesenti naj dostavijo pisne ponudbe osebno v tajništvo občine ali priporočeno po pošti na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj s pripisom "Ne odpiraj - ponudba - Javni razpis za oddaja poslovnega prostora najem".

Upoštewane bodo vse ponudbe, ki bodo dostavljene v tajništvo občine Šoštanj najkasneje do ponedeljka, 10.06.2002 in sicer do 12.00 ure, kjer lahko interese-nti dobijo tudi dodatne informacije.

V ponudbi je treba navesti dejavnost ponudnika ter višino ponujene najemnine, ki ne sme biti nižja od izhodiščne. Ponudbi je treba priložiti:

- dokazilo o resnosti ponudbe – potrdilo o plačani varščini treh mesečnih najemnin (v znesku 78.029,00 SIT na transakcijski račun Občine Šoštanj št. 01000-0100018529,
- dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti navedene v ponudbi (odločbo pristojne UE oziroma priglasitveni list)

Uspelemu ponudniku bo varščina obračunana pri najemnini, neuspelemu pa vrnjena v roku 3-dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

Odpiranje ponudb bo opravila komisija, ki bo prepozno prispеле in nepopolne ponudbe izločila. O izbiri ponudnika bo na predlog komisije odločil Župan najkasneje v roku 8 dni od poteka razpisa. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni.

Občina Šoštanj

Zgradil bi hišo, postavil uto, adaptiral podstrešje, zamenjal kritino...

KAKŠNO VLOGO NAJ SESTAVIM IN KAJ MORAM PRILOŽITI?

Vsem, ki so prebrali uvodni del teksta v aprilski številki Lista, je, vsaj upam, bolj jasno, da je za gradnjo, na primer, nove hiše, potrebno pridobiti dovoljenje. Večina bralcev najbrž tudi ve, da je treba za tak poseg v prostor, kot je omenjena gradnja hiše, najprej pridobiti LOKACIJSKO DOVOLJENJE, ki opredeli pogoje, vezane na lokacijo (lego objekta v prostoru) ter nato še GRADBENO DOVOLJENJE, ki opredeljuje bolj tehnične pogoje same gradnje (konstrukcija, materiali itd.). V praksi vedno bolj popularno ENOTNO DOVOLJENJE ZA GRADNJO, ki je sicer novost spremembe Zakona o graditvi objektov iz leta 1996, pa ni nič drugega, kot skupna odločba, ki je izdana namesto prej omenjenega lokacijskega in gradbenega, vsakega posebej. Večje razlike med postopkom pa, če odštejemo nekaj krajši čas za odločanje, za investitorja, ne bi smelo biti. Če pa vloga za izdajo enotnega gradbenega dovoljenja ne bi bila uspešna (da se vloga zavrne), pa so izgubljena sredstva temu primerno večja (največ nanese strošek projektne dokumentacije - PGD).

Lokacijsko in gradbeno ali namesto obeh hkrati kar enotno dovoljenje za gradnjo pa ne potrebujete zgolj za gradnjo novega objekta (na primer za novo stanovanjsko hišo). Omenjeno

dovoljenje se potrebuje tudi za posege na obstoječih objektih, kot so dozidave, prizidave, nadzidave, večje adaptacije in rekonstrukcije

Pisarna UE v Šoštanju bo v mesecu juniju odprta za stranke tudi ob sobotah od 8-12.

ter celo za porušitev objekta, skratka za vse posege, s katerimi se bistveno spreminjajo pogoji, pod katerimi je bilo izdano dovoljenje za osnovni objekt. Tu velja opozoriti, da mora biti osnovni objekt, ki se povečuje oz. spreminja, najprej legalno zgrajen, kar pomeni, da, če že nima uporabnega dovoljenja, ima vsaj gradbeno dovoljenje. Za tiste, ki želijo posegati na starejše objekte, zgrajene že pred letom 1967, pa velja izjema, da osnovnega dovoljenja ni potrebno predložiti. Morajo pa zato

imeti dokaze, da je objekt res bil zgrajen pred letom 1967 in da kasneje ni bil bistveno spremenjen. To lahko storite s kakšno starejšo fotografijo, staro kopijo iz geodetskega katastra, izjemoma pa tudi z izjavami prič, pri čemer se lažne izjave ne izplačajo, saj po novem Zakonu o splošnem upravnem postopku ugotovljena lažna izjava avtomatsko razveljavi že izdano dovoljenje (ničnost odločbe).

Določene manjše adaptacije obstoječih objektov (menjava kritine, izvedba strešnega okna, montaža predelnih sten, menjava sanitarne opreme in keramike ipd.) in vzdrževalna dela (obnova fasade, ometov, menjava obstoječih dotrajanih gradbenih elementov z novimi enakih karakteristik, ...) ter nekatere funkcionalne dopolnitve obstoječih objektov (manjše nadstrešnice, vetrolovi, zasteklitve balkona, ...), so posegi, za katere zadostuje ODLOČBA O DOVOLITVI PRIGLAŠENIH DEL. Kriteriji za odločitev, po katerem postopku pridobiti dovoljenje, včasih kljub zakonskim določbam in občinskim odlokom očitno niso dovolj jasni. Odločitev o tem bo prej ali slej sprejel pooblaščen državni uradnik z ustrezno odločbo. A glede na pogostost vprašanj v zvezi s postopkom za pridobitev odločbe o dovolitvi priglašenih del (priglasitev) ne bo odveč, da si podrobneje ogledamo omenjeno temo.

Ne glede na povedano, je možno z gotovostjo ugotoviti, da za vse posege, ki zadevajo nosilno konstrukcijo objekta (temelje, nosilne stene, armirano betonske vezi ipd.), instalacijsko omrežje (vodovod, kanalizacija, elektrika, telefon, ogrevanje, ...), namembnost prostorov, zunanji gabarit objekta in včasih tudi zunanji izgled fasade, ne zadostuje zgolj odločba o dovolitvi priglašenih del. Zaradi enostavnosti postopka za pridobitev dovoljenja za izvedbo priglašenih del se mnogi želijo izogniti daljšemu in bolj zapletenemu (beri dražjemu) postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja in poskušajo z vlogo za dovolitev priglašenih del pridobiti dovoljenje za dela, za katera je sicer potrebno gradbeno dovoljenje. Taki poskusi se seveda ne izplačajo in le po nepotrebem zavlačujejo postopek izdaje ustreznega dovoljenja. Ne splača pa se tudi izigravanje pogojev že izdane odločbe, saj pristojna urbanistična inšpekcija praviloma preverja izvajanje odločb, ki jih izda upravna enota (o vseh dovoljenih posegih je namreč posebej obveščena). Če dela ne izvajate v skladu s pogoji dovoljenja, vas pristojna inšpekcija napoti nazaj po novo dovoljenje, pri čemer vas lahko pošlje še sodniku za prekrške. Za nameček pa vam mora

upravna enota v postopku »legalizacije« nato zaračunati še posebno odškodnino za uzurpacijo in degradacijo prostora.

Vloga za dovolitev priglašeni del se torej vloži, kadar želite izvajati vzdrževalna dela na obstoječih objektih (recimo obnoviti fasado, menjati keramiko, kritino in stavbno pohištvo pod pogojem, da se ne menja barva ali dimenzije), kadar želite adaptirati obstoječi objekt pod pogojem, da se z adaptacijo bistveno ne spreminja namen, zmogljivost, ... Odločbo o dovolitvi priglašeni del pa je možno dobiti tudi za postavitve začasnega objekta, namenjenega sezonski turistični ponudbi (torej lahko objekt stoji le v času sezone ali v času prireditve), za postavitve spominskih obeležij, ki ne zahtevajo večje ureditve, ter seveda za postavitve POMOŽNIH OBJEKTOV. Kateri objekti pa izpolnjujejo pogoje pomožnih objektov, za katere ni potrebno pridobiti lokacijsko dovoljenje, pa določi krajevno

v sredo od 7.30 do 16.30 ter v petek od 7.30 do 12.30).

K vlogi za prigrasitev del je poleg obveznih prilog o dokazilu o razpolaganju z zemljiščem oz. objektom potrebno priložiti (to je zahteva omenjenega občinskega odloka) tudi načrt - skico predvidenega pomožnega objekta s celovitim opisom, tehničnim poročilom (opis lege, velikosti, namena, iz katerih materialov bo ipd.). Skica naj vsebuje tloris, ustrezne prereze in poglede, narisane v primernem merilu. Za tipske montažne pomožne objekte zadostuje že prospekt proizvajalca. Sestavni del projekta - skice pa mora biti tudi lega objekta, ki se prikaže tako, da se v kopijo katastrskega načrta zemljišča, na katerem se bo pomožni objekt postavil, vriše kolikor je možno natančna lega pomožnega objekta z označenimi odmiki od sosednjih parcelnih mej.

Tudi za rušenje TUŠ-a je potrebno dovoljenje.

Foto: Lojze Ojsteršek

pristojna občina (včasih občinska skupščina, danes pa je to občinski svet) z ustreznim odlokom.

Z občinskim »Odlokom o določitvi pomožnih objektov, za katere zadostuje dovoljenje za priglašena dela« se določi vrsta, namen, največja velikost in način gradnje teh objektov. (Za območje Občine Šmartno ob Paki velja odlok, objavljen v Uradnem vestniku Mestne občine Velenje, št. 8/97, za območje Občine Šoštanj pa velja odlok, objavljen v Uradnem listu Občine Šoštanj, št. 1/96 ter 9/00). Informacije o pogojih za posamezne pomožne objekte, ki se med občinami razlikujejo, lahko dobite na pristojni službi vaše občine ali pa na oddelku za okolje in prostor Upravne enote Velenje oz. v naši KRAJEVNI PISARNI UPRAVNE ENOTE VELENJE, v pritličju občinske stavbe na Trgu Svobode (ponedeljek in torek od 7.30 do 14.30,

Čeprav ni določeno, kdo lahko izdela opisano dokumentacijo za pomožni objekt, je priporočljivo, da vam to izdela oseba, ki je za to ustrezno usposobljena. Pri tem velja opozoriti, da ni dovolj, da je pomožni objekt le pravih dimenzij (tlorisna površina in višina), ampak morajo biti za pozitivno odločbo izpolnjeni še nekateri pogoji. Objekt namreč ne sme biti priključen na komunalno ali energetsko omrežje (za kar bi potrebovali soglasje upravljalca omrežja za priključitev). Pomožni objekt tudi ne sme biti konstrukcijsko zahteven (za kar bi bil potreben izračun stabilnosti konstrukcije).

Pomembna je tudi lega objekta oz. odmiki od parcelnih mej (večina odlokov zahteva vsaj 1.5 m od meje ter le s privolitvijo lastnika sosednjega zemljišča, kadar je odmik manjši od 4 m). Bistveni predpogoj za dovoljenje, ki velja tudi za ostale večje posege v prostor, pa je odvisen od statusa zemljišča oz. njegove namenske rabe, ki je opredeljena v občinskem PROSTORSKO IZVEDBENEM AKTU. Če še ne poznate statusa vašega zemljišča in katere posege na vašem zemljišču dovoljujejo občinski akti, se seveda lahko obrnete neposredno na občinsko službo, pristojno za okolje in prostor ali pa spet na omenjeno krajevno pisarno upravne enote.

Naslednjič pa kaj več o samih postopkih za pridobitev ustreznega dovoljenja ■

Edi VUČINA, vodja oddelka za okolje in prostor

BLUES®

Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.

POSLOVNA ODLIČNOST

Zakaj so nekatera podjetja uspešna, druga ne? Zakaj nekatera podjetja po obdobju dinamične rasti nenadoma dožive strm padec? Zakaj nekatera blagovne znamke prepoznamo takoj, za druge nismo še nikoli slišali?

Odgovori na taka vprašanja so težki. Odgovorov je veliko, nobeden pa ni popoln. V ekonomiji in na trgu ni večnih in nespremenljivih resnic in pravil. Edino pravilo, ki velja je, da se vse spreminja. Edino kar res velja je trg, ki pa je nepravilčen, saj ne nagraduje najsposobnejših ali najbolj prizadevnih, marveč tiste, ki se s pravim izdelkom znajdejo ob pravem času na pravem mestu.

Rešitev je torej v nenehnem preurejanju in usposabljanju organizacije za prilagajanje hitrim spremembam na trgu.

Že pred dvema desetletjema sta T. Peters in R. Waterman objavila knjigo »V iskanju odličnosti«. Poglejmo si osnovna pravila, ki še vedno veljajo in ki jih morajo podjetja, ki želijo obstati na trgu, upoštevati.

Poudarek na akciji je prvo pravilo, ki pomeni, da se podjetja lotevajo aktivnosti hitro, dinamično, brez dolgih analiz in diskusij in seveda z veliko mero tveganja, ki ga preprosto morajo upoštevati.

Približevanje kupcem je drugo pravilo. Upoštevanje kupčevih želja, sugestij, prilagajanje njihovim željam in potrebam z negovanjem stalnih stikov z njimi je nujno, ne samo za razvoj temveč za preživetje.

Avtonomija in podjetništvo je nujno, saj predvsem velika podjetja tako v okviru manjših enot zagotovijo preglednost, medsebojno poznavanje, večjo prizadevnost zaposlenih, fleksibilnost v prilagajanju spremembam, itd.

Odlično vodena podjetja angažirajo in motivirajo zaposlene tako, da tudi oni sami v veliki meri vplivajo na zviševanje produktivnosti dela s svojimi predlogi, iniciativami za izboljšave izdelkov in procesov. Pogosto eksperimentirajo in dolgoročno omogočajo inovativno dejavnost v podjetju, tudi če zamisli inovatorjev ne dajejo kratkoročnih ekonomskih učinkov.

Jasno izoblikovan skupni sistem vrednot je značilen za odlično vodena podjetja. Sestavljajo ga predvsem prizadevnost za kakovost, zanesljivost, negovanje primernega odnosa do kupcev ipd.

Odlična podjetja praviloma tudi dolgoročno vztrajajo pri izvajanju tistih poslov, ki jih dobro obvladajo in imajo zanje ustrezno usposobljene kadre. Ne spuščajo se v posle, ki jih ne poznajo.

Enostavna oblika in skromno število osebja sta naslednji značilnosti odličnih podjetij, ki dajejo prednost enostavni, fleksibilni organizacijski strukturi in se izogibajo perfekcije in preorganiziranosti. Skrbno preverjajo potrebno število zaposlenih v upravi in skrajno racionalizirajo pisanje raznih podrobnih poročil, vseeno pa omogočijo funkcionalno informiranost vseh zaposlenih.

Hkratno popuščanje in zategovanje. Odlična podjetja so tako centralizirana kot decentralizirana. Tako vsaka enota v strukturi prevzame del kompetenc za poslovanje in hkrati svoj delež tveganja.

Spoštovani bralec! Koliko takih podjetij v naši okolici poznaš?

Janez Pušnik

Dogodki in ljudje

PRIREDITVE V MESECU JUNIJU

1. junij ob 19.00 uri

Oktet TEŠ gostuje v Bočni

7. junij ob 19.00 uri

Sodelovanje Okteta TEŠ na srečanju oktetov v Mislinji

8. in 9. junij

Sodelovanje vseh občinskih gasilskih društev na tekmovanju pionirjev in mladincev ter članov in veteranov v Šmartnem ob Paki

8. junij ob 10.00 uri

Srečanje objezerskih mest – celodnevna prireditev v Šoštanju (TOD Šoštanj)

8. junij ob 17.00 uri

srečanje krvodajalcev v Ravnah

8. junij ob 19.00 uri

Sodelovanje okteta TEŠ v Dupljah

15. junij ob 10.00 uri

Preventiva v prometu in vožnja z motorji na letališču v Lajšah v organizaciji Moto klub Veterani

21. junij predvidoma ob 19.00 uri

Letni koncert MePZ Svoboda v Kulturnem domu

25. junij ob 15.00 uri

Otvoritev parka

25. junij ob 11.00 uri

Proslava ob dnevu državnosti v Skornem pri spomeniku NOB

junij, julij

odbojka na mivki na bazenu Šoštanj - po razporedu

29. junij ob 19.00 uri

Šoštanj rola-rock koncert na rokomotnem igrišču v Šoštanju

Turistično olupševalno
društvo ŠOŠTANJ

8. SREČANJE
TURISTIČNIH DRUŠTEV
OBJEZERSKIH KRAJEV SLOVENIJE

100 let turizma v Šoštanju

V Šoštanju velik spektakel

Verjetno ni Šoštanjčana, ki bi ne vedel, da šoštanjško turistično olupševalno društvo ravno letos slavi 100-letnico delovanja. Temu jubileju primerno so člani društva pripravili obilico novih aktivnosti in prireditvev.

Vsekakor pa bo osrednji dogodek 8. srečanje objezerskih krajev Slovenije, ki bo 8. junija letos. Za ta dogodek bodo šoštanjski turistični delavci pripravili šotor na travniku za ribiško koč. Tam se bodo dogajale tudi vse aktivnosti, ki jih organizator načrtuje. V goste so povabili kar 48 objezerskih krajev, tako da na srečanju pričakujejo okoli 600 udeležencev iz cele Slovenije. Vsem udeležencem bo organizator razkazal naše znamenitosti, kot so TE Šoštanj, Rotovnikova jama in Kavčnikova domačija. Na prireditvenem prostoru se bodo društva predstavila s svojimi kulinaricnimi, kulturnimi, promocijskimi in še kakšnimi ponudbami. Predstavljene bodo tudi razne atraktivne točke. Organizator TOD Šoštanj pa bo poskrbel, da se bodo dobro počutili tako gostje kot tudi domačini. Že ob 13. uri se prične program naše godbe Zarja z mažoretkami, preko celega popoldneva se bodo na odru vrstili naši domači pevci in ansambli, z neba pa nas bodo obiskali tudi padalci. Na prireditvi pa se pripravljajo tudi razne degustacije piva in še česa. V poznejših urah pa bo organizator poskrbel predvsem za domačine. Pod šotorom bo namreč velika zabava z ansamblom Ptujskih pet. Za turistični utrip Šoštanja torej prava osvežitev.

Seveda pa bo srečanje podkrepjeno tudi s strokovnim delom. V dvorani Kulturnega doma bo organizirana okrogla miza s tematiko ekološke sanacije naše doline in predvsem voda kot pogoj za razvoj objezerskega turizma. Na tem posvetu bodo prisotni razni visoki gostje in strokovnjaki s področja turizma in varstva okolja. Da bo stvar na nivoju, nam zagotavlja Turistično olupševalno društvo Šoštanj, za katerega vemo, da še nikoli ni razočaralo. Verjamemo pa, da se bodo v letu, ko slavijo tako visok jubilej, še posebej potrudili. Predsednik društva Peter Radoja pa nam je zaupal, da v tem letu načrtujejo še nekaj aktivnosti. Ob koncu poletja bodo pripravili svečano akademijo s podelitvijo priznanj, vsekakor pa ne bodo pozabili na njihove tradicionalne prireditve, mogoče pa bodo pripravili še kakšno presenečenje. 8. junija pa vsekakor vsi na jezero, čaka nas obilica zabave in užitkov ■

100 let turizma v Šoštanju

PROGRAM

8. SREČANJA OBJEZERSKIH KRAJEV SLOVENIJE

ŠOŠTANJ, sobota, 8. junij 2002

Generalni pokrovitelji srečanja: Občina Šoštanj, KS Šoštanj, TE Šoštanj

10.00 OKROGLA MIZA

Dom kulture Šoštanj

POTEK OKROGLE MIZE

Pozdrav predsednice KS Šoštanj Cvetke Tinauer, nagovor predsednika TZS dr. Marjana Rožiča, pozdrav predsednika TOD Petra Radoja.

Predvidene tematike okrogle mize (EKO turizem):

1. Turistična društva – nosilci oblikovanja in trženja turistične ponudbe
2. Uresničevanje zakona o vodah in razvoj slovenskih jezer
3. Ekološka sanacija degradiranega prostora Šaleške doline kot temelj za razvoj kraja
4. Rezultati ekoloških raziskav in vplivi onesnaževanja na okolje
5. Predstavitev prostorskega plana in srednjeročnega plana razvoja turizma ob Šoštanjskem jezeru
6. Razprave in zaključki
7. Podpis pridruženih članic združenja objezerskih krajev

DRUŽABNI DEL PRIREDITVE

09.00. - 10.00

PRIHOD UDELEŽENCEV – OGLED KRAJA

10.30

ORGANIZIRANI OGLEDI ZNAMENITOSTI ŠOŠTANJA

- Termoelektrarna Šoštanj
- Kavčnikova domačija
- Rotovnikova jama

15.00

**PRIČETEK ŠPORTNO ZABAVNIH IGER IN DRUŽABNEGA
SREČANJA V ŠOTORU OB JEZERU**

15.30

NASTOP GODBE ZARJA IN MAŽORETNE SKUPINE IZ ŠOŠTANJA

- Domači ansambli in izvajalci
- Pripravljene stojnice za predstavitve krajev in posebnosti
- Skoki z višine v vodo (udeleženci iz Mosta na Soči)
- Skoki s padali (v primeru lepega vremena)
- Preleti športnih letal
- Degustacije

20.00

VELIKA VESELICA Z ANSAMBLIOM PTUJSKIH PET

TOD Šoštanj
Turistična zveza Slovenije

Bo "usnjar" odlit v bron?

Tovarna usnja Šoštanj je bila ustanovljena leta 1788. Takratna oblika dela v strojni je bila nadvse primitivna. Način dela se je počasi izpopolnjeval in šele ob koncu 19. stoletja se je usnjarska obrt začela razvijati v industrijsko. Tovarna usnja Šoštanj je obratovala neprekinjeno vse do leta 1997 – polnih 214 let, ko je prišlo do končnega propada tega velikana usnjarstva, nekdanjega ponosnega na evropski žig kakovosti.

Foto: Arhiv

Ko takole stojim na hribčku ob simbolu Šoštanja Pustem gradu in razmišljam o mestu, ki počasi, a zanesljivo dobiva drugačno, svetlejšo, modernejšo podobo, ne morem mimo delavca usnjarja – tega mita preteklosti, ki je iz roda v tod trdo garal za tradicijo svojih prednikov ter tako za sabo pustil neizbrisen pečat usnjarskega mesta Šoštanj. Prav tega človeka pa je upodobil v lesu leta 1940 naš častni občan z mednarodnim kiparskim slovesom Ivan Napotnik.

Usnjarstvo in nostalgija po predelavi usnja se žal počasi umika iz tega prostora šaleške doline, a vendar ostaja za mesto Šoštanj največja spoštljiva vrednota.

DAJEM POBUDO, da bi kip, plastiko Usnjarja Ivana Napotnika odlili v bron in ga na večjem podstavku postavili na primerno lokacijo v mestu Šoštanj. Letos mineva 62. let od nastanka tega kipa, ki pa je ohranjen v zbirki Napotnikovih del v Šoštanju. Na ta način bi morda lahko obeležili kar dva velikana naše preteklosti DELAVCA usnjarja in UMETNIKA kiparja Ivana Napotnika ■

Rajko Zaleznik

Delo teče...

Tesarstvo in krovstvo Peter Grudnik iz Florjana je zaokrožilo deset let obratovanja.

V potrditev dobrega dela in sodelovanja so se ob tej priložnosti zbrali njegovi sodelavci oziroma podizvajalci, brez katerih delo ne bi tekoče in uspešno teklo. Simboliko "tekočega" dela je ponažarjal tudi sod, ki ga je gospod Grudnik prejel od sodelavcev; dveh

Foto: Milojka Komprej

Kolarjev. To, ali je bil poln, ne vemo. Ob koncu decembra, v mesecu torej, ko se delajo zaključki takšni in drugačni, so pri Grebenšku sklenili, da bodo še naprej trdno sodelovali. K temu sodelovanju se je priključena tudi hiša zdravja oziroma njen predstavnik zdravnik Peter Lazar, najbrž za preventivo, da ne bi bilo prehudih izostankov z dela ■

Milojka Komprej

Energija za ideje

Robi Goličnik s svojimi je zagotovo eden izmed najbolj dejavnih muzikantov, pa ta ocena ne šteje samo za naše konce. S prireditvami, koncerti, šolanjem, izdajanjem kaset in CD plošč in še čim je nenehno dejaven in vedno IN. Fant ima idej in energije in dobro zastavljeno pot, ki je hkrati tudi cilj. Ni kaj, vse čestitke.

Tudi v Topolšici ga srečujemo že četrto leto na tradicionalnem koncertu, katerega organizator je seveda on s svojimi muzikanti, v goste pa povabi številne pevce in skupine, tako da je prireditev pisana in raznolika. Na letošnjem koncertu, ki je bil v začetku aprila in je seveda dodobra napolnil dvorano kina v Topolšici, so sodelovali: Ansambel Savinja, Orkester Telebajski, Orkester Roberta Goličnika, Miro Klinc - Klobasekov Pepi, Slovenski ekspres, Patricija Diklič, Dan in noč, Ansambel Goličnik, Sredenski sekstet in Alberto Gregorič ■

Milojka Komprej Alberto Gregorič. Foto: Milojka Komprej

Kresovanje v Gaberkah

Mladinsko društvo Gaberke že vrsto let tradicionalno pripravlja kresovanje za 1. maj v Gaberkah. To je tudi naša največja prireditve, zato se nanjo dlje časa pripravljamo. Že zgodaj pomladi se prične z zbiranjem odpadnega lesa in stelje iz gozdov, kjer je bila izvedena sečnja dreves. Ves ta material se vozi na mesto, kjer bo na predvečer 1. maja zagorel kres.

Nekaj dni pred kresovanjem smo ob križišču v Gaberkah postavili tudi visok mlaj, ki nam ga je podaril Franc Ostrovšnik. Dekleta so ga lepo »okrenclala«, nato pa so ga fantje s pomočjo tovarnjaka postavili pokonci in zasuli. Med delom je fante spodbujal glas harmonike ter množica radovednežev, ki so iz varne razdalje opazovali dogajanje. Ker so se fantje zelo namučili pri gradnji kresa, so zadnjih nekaj dni skrbno bdeli nad njim, da ga ne bi nepripravili predčasno zažgali. Organizirana je bila nočna straža, pri čemer so si fantje popestrili in skrajšali dolge in hladne noči z glasbo in pripovedovanjem zanimivih zgodb. Kres je tako ostal nedotaknjen do uradnega zažiga na predvečer 1. maja.

Poleg prijetne toplote, ki jo je v hladnem večeru ponujal goreči kres, so lahko obiskovalci uživali in plesali ob prijetni glasbi ansambla Franca Zemeta. Poskrbljeno je bilo tudi za lačne in žejne ter tiste, ki radi preizkušajo srečo na srečolovu. Tudi vreme nas ni pustilo na cedilu, zato je prireditev trajala dolgo v noč.

Na koncu pa se Mladinsko društvo Gaberke zahvaljuje vsem, ki so

Foto: Arhiv

nam kakor koli pomagali pri izvedbi prireditve. Želimo si, da bi kreiranje ostalo tradicionalno, čeprav organizacija take prireditve od nas mladih zahteva veliko prostega časa, truda in odgovornosti. Zato pa nam na drugi strani prinaša veliko prijetnega skupnega druženja, obenem pa si s tem pridobivamo sposobnost organizacije dela ter začitimo pomen timskega dela. To pa nam bo lahko kasneje v življenju še zelo koristilo ■

Aleksander Grudnik, Zdenka Mazej

Nove raziskave v Erjavčevi jami

Erjavčeva jama je s preko 400 m dolžine ena večjih jam v širšem območju Zgornje Savinjske doline. Po velikosti jo prekaša le Snežna jama na Raduhi in pa nekatera globoka visokogorska brezna na Dleskovski planoti. Nahaja se v bližini Igle na levi strani ceste Luče-Solčava. Od ceste do jame je 15 minut zmerne hoje, pot pa je označena in dobro shojena.

Vhodov je več, vsi pa so povezani z glavno vhodno dvorano, ki je največji prostor v jami. Vhodna dvorana se spušča pod kotom 200 in po 50 m prehaja preko ožine v naslednjo dvorano. Še prej se v levo odcepi stranski rov, ki se po nekaj 10 m konča. Glavni rov poteka pretežno v stalni smeri in pod približno enakim naklonom še dobrih 200 m do jezercja s sifonom, kjer je 50 višinskih metrov pod vodom konec poti tudi za dobro opremljene jamarje.

Prav to jezercje s sifonom je bilo v nedeljo, 17. marca, cilj odprave štirih jamarjev, članov Jamarskega kluba Topolšica.

Naš klub že več kot 15 let sistematično raziskuje jame na območju Dleskovske planote, kjer smo našli in raziskali kar nekaj zelo globokih brez. Najgloblje smo v letu 1992 prodrli v Zadnikovem breznu do globine 682 m, kasnejše odprave pa so v tej jami, ki se od leta 1993 po odkritju veznega rova s sosednjim breznom imenuje Sistem Molička peč, dosegle globino 1131 m, kar pomeni, da je to četrta najbolj globoka jama v Sloveniji. Precejšnje količine vode, ki se predvsem ob spomladanskem taljenju snega stekajo s planote, potujejo po sistemu razpok in jam (pomemben odvodnik teh vod je tudi prej omenjeno Zadnikovo brezno oziroma Sistem Molička peč) in pritečejo na dan v nizu izvirov ob desnem bregu Savinje od Pečovskega studenca do Erjavčeve jame. To vodno zvezo smo pred leti potrdili tudi člani našega kluba z barvanjem vode v Zadnikovem breznu.

Zakaj smo si za cilj potopa izbrali ravno sifon na koncu Erjavčeve jame? Domnevali smo, da je sifon v Erjavčevi jami zgolj ujeta voda na

omejeni dolžini rova, ki preprečuje pot v daljši jamski sistem. Če bi nam sifon uspelo premagati, bi ob predpostavki, da bi se jama na drugi strani pričela vzpenjati, imeli odprto pot, ki bi nas ob ugodnem spletu okoliščin lahko pripeljala globoko v osrčje masiva Dleskovske planote, morda celo do samega vznožja sistema Molička peč.

Za potop je bil predviden naš predsednik Dani Urbanc, ki je izkušen jamski potapljač, ostali trije pa smo pomagali pri prenosu opreme. Dani je pričel s potapljanjem ob 15.15 uri, po 4 minutah pa se je že vrnil. Povedal je, da se rov v sifonu spušča še naprej s približno enakim naklonom, dimenzije rova pa so podobne kot v suhem delu nad sifonom, torej v povprečju 3 x 2 m. Sifon takoj zavije rahlo v levo in se usmeri v notranjost masiva. Plaval je 25 m daleč in 9 m globoko, a še ni dosegel najnižje točke sifona. Voda v sifonu je mirujoča, vidljivost pa še kar zadovoljiva, dokler se voda ne skali. To pa se zgodi že ob najmanjšem zamahu plavutke. Zato je imel Dani pri vračanju precejšnje težave z vidljivostjo, saj praktično ni nič videl, sledil je le vrvi, ki jo je pri potopu v sifon vlekel za seboj.

Tokrat nam res ni uspelo premagati sifona, smo pa jamo podaljšali za 25 m in poglobili za 9 m, kar je tudi lep uspeh. Najpomembnejše pa je, da smo pridobili ključne informacije o sifonu, na osnovi katerih se bomo lažje in bolje pripravili na naslednji potop, ko bo morda sifon klonil pod našo vztrajnostjo.

Nazaj grede smo si vzeli čas in jamo malo bolj podrobno pregledali. V enem od stranskih rofov smo našli nepreahodno ožino, iz katere je močno pihalo. Verjetno ima ta rov povezavo s spodnjimi deli jame, morda pa gre kam drugam. To bomo skušali dognati v naslednji akciji, ko se bo Dani še enkrat potopil v sifon in skušal prodreti še globlje kot tokrat. Poleg Danija in pisca tega prispevka sta pri akciji sodelovala še Matej in Mirko Močnik ■

Slavko Hostnik

Novi predsednik društva upokojencev Leopold Kušar bo obnovil dom upokojencev

Volilno skupščino Društva upokojencev Šoštanj, ki je bila 18.4. v prostorih jedilnice TEŠ, so delegati tega društva upravičeno ocenili kot uspešno. Dnevni red je bil zelo obsežen je bil izčrpan in zaključen z vsemi sklepi, ki jih je zahtevala skupščina. Delovno predsedstvo, ki ga je vodil Ernest Ferder, je dobro opravilo svoje delo, sprejeta so bila vsa poročila in osvojenih nekaj pomembnih informacij, poleg vsega pa je DU, ki deluje v Šoštanju, izvolilo novo vodstvo. Po predstavljenih dveh zaprtih kandidatnih listah, na vrhu katerih sta bila na enem gospa Helena Tajnik, na drugem pa gospod Leopold Kušar, je bila na tajnem glasovanju z 38 glasovi od 51 potrjena lista, ki ji je predsedoval Leopold Kušar. Dolgoletni predsednik Rudi Satler se za predsedniško mesto ni potegoval. Novo vodstvo torej med našimi upokojenci, ki si je že takoj zadalo določene aktivnosti.

Sicer pa je bila skupščina res obsežna. Začeli so jo s kulturnim programom pevcev MePZ. Dosedanji predsednik Rudi Satler je predlagal delovno predsedstvo, ki ga je sestavljala predsednik, zapisnikar, overatelj zapisnika ter verifikacijska komisija, ki je bila nato tudi volilna, ker

so bile volitve tajne. Nato so sprejeli Poslovnik za delo skupščine, predsednik Rudi Satler pa je prebral poročilo o delu, na katerega ni bilo pripomb. V njem je v glavnem navedel dosežke društva in pa aktivnosti članov. Tudi poročilo tajnika društva gospoda Staneta Mazeja je bilo potrjeno brez pripomb. V njem je kronološko preletel delovanje društva, katerega zametki segajo v leto 1946. Že leta 1947 je bilo včlanjenih 389, konec leta 2001 pa je v DU Šoštanj včlanjenih 1306 upokojencev. Društvo od leta 1992 tudi nagraduje svoje člane za petintrideset in večletno članstvo s Spominsko listino, ki pa prinaša tudi določene ugodnosti, kot so oprostitev plačevanja članarin, en izlet zastonj ipd. Tak način nagrajevanja zvestobe je najbrž edinstven v Sloveniji.

Finance so vedno občutljiva tema, pa je vendar bilo poročilo računovodkinje gospe Tilčke Bolha potrjeno brez pripomb, predsednica NO gospa Betka Berložnik pa ravno tako ni imela negativnih pripomb na delo društva.

Skupščine so se udeležili tudi gostje. Predsednik MZDU Hubert Mravljak, predsednik DU Velenje Ivan Povh, njegova kolega iz Šmartnega od Paki Franc Tajnšek in iz Pesja Franc Borovnik ter predstavnica iz Škal gospa Slavka Miklavžina, ki so zaželeli dobro delo še naprej. Predsednik medobčinske zveze pa je upokojence seznanil tudi z nekaterimi statističnimi podatki, ki se nanašajo na delo društev in zveze.

Novi predsednik Leopold Kušar – prvi z desne.

Foto: Bogdan Mugerle

Volitve kot osrednja tema skupščine so potekale tajno. Posamezni kandidati z list so se tudi predstavili, tako da so člani vedeli, o kom in za koga bodo glasovali. Rezultat je bil: 38 glasov od 51 za vodstvo ki ga sestavljajo: Leopold Kušar predsednik, Jože Rebernak podpredsednik, tajnik Stane Mazej, blagajnik Alojzija Turk, predsednik MePE Ernest Ferder, refernet za šport Zvonko Tonkli, nadzorni odbor Betka Berložnik, mag. Ivo Kolar, Slavka Terbovšek ter namestniki Tončka Topolšek, Marjan Pocajt in Antonija Drvarič ter častno sodišče Jože Kovač, Herman Grudnik, Anton Čebul in namestniki Danica Delopst, Franc Meža in Mirko Hudej. Novemu vodstvu so vsi zaželeli srečno roko pri vodenju društva.

Že prej omenjene spominske listine so za 35-letno članstvo prejeli Angela Stropnik, Antonija Hrastnik, Julijana Kovač, Marija Šumah, Terezija Meh, Ivanka Hliš, Marija Potočnik, Franciška Lesjak, Franciška Brezovnjak, Ana Breznik in Jože Videmšek.

Ker je bil s tem dnevi red razen točke razno izčrpan, se je k besedi prijavil novi predsednik društva Leopold Kušar, se zahvalil za zaupanje in obljubil, da bo vložil vse napore v obnovo doma upokojencev – seveda s podporo članov ■

Milojka Komprej

Ob prvem maju smo šli na pohod

Številni pohodi so zaznamovali tudi letošnji prvi maj. Eden izmed njih je, kot že kar nekaj let zaporedoma, vodil na Forhtenek. Lepo vreme je služilo pohodnikom, ki so se iz različnih smeri vzpenjali proti Pristavi in potem dalje prosti razvalinam gradu, katerega okolica je lepo urejena. Pridni člani Turističnega društva Pristava so tudi letos pripravili veselični prostor in poskrbeli za hrano, pijačo in glasbo.

Brez golaža ne gre, strehe pa letos ni bilo treba.

Foto: Zdravko Kočever

Ja, kaj bi si še človek lahko želel na tak dan? Nič, pravzaprav. Po prijetnem vzponu skozi dišeče gozdove, v katere je skozi krošnje dreves prijazno sijalo sonce, mimo hiš, ki se kar kosajo po urejenosti in rožah, ki jih krasijo, preko travnikov, kjer je trava že vabila h košnji, si na veseličnem prostoru mirno sedel k mizi in si privoščil tudi kaj iz nahrbtnika. Prijazni natakariji so ti ponudili kozarček krepčilnega, izpod stojnice je vabil »zastojnski« golaž in glasba Tria Pogladič je vabila, da se zasučesh na plesišču. Znanci in manj znanci so se prijazno pozdravljali, razvaline gradu so vabile v svoji ujetosti, senca se je ponujala v gozdu, kamor si lahko pobegnil. Svet se je zdel prijazen in lep in skrbi so ostale tam nekje v dolini. Vsaj za ta dan.

Najbrž je marsikateri pohodnik občutil podobno.

Poleg tega, da si prijetne stvari v glavnem človek sam uredi, pa je treba reči, da je za ta dan na Forhteneku le poskrbelo še par drugih. Poleg članov TD Pristava, ki tudi sicer skrbijo za svoj kraj, je za golaž poskrbela Občina Šoštanj skupaj s Kmetijsko zadrugo, skuhal pa so ga odlični kuharji v TEŠ-u. Tudi kruha ni manjkalo in menda sta ga priskrbeli pekarni Tratnik in Ročnik, pa najbrž je še kdo kaj dodal, da je bil dan na Pristavi res lep in brezskrben. Prvomajski pač ■

Milojka Komprej

Poročilo s 4. letnega občnega zbora Mladinskega društva Gaberke

Mladinci iz Gaberk smo se 23. februarja 2002 ob sedmih zvečer zbrali v gasilskem domu v Gaberkah na svojem 4. letnem občnem zboru.

Po pozdravu je sledila izvolitev delovnega predsedstva, kateremu je predsedoval Blaž Lukner. Sledila so poročila za preteklo leto. Jernej Heindl je kot predsednik poročal o delu društva, finančno poročilo je podal blagajnik Peter Borovšek, verifikacijsko poročilo pa Aleksander

Grudnik. Sledila je razprava po poročilih, kjer so svoja mnenja, pohvale in želje povedali župan g. Milan Kopušar, predsednik GD Gaberke g. Karel Judež, predsednik KS Gaberke g. Pavel Župevc, predstavnik ŠD Gaberke g. Igor Rezman, v imenu Zveze borcev Gaberke pa je spregovoril g. Bernard Skarlovnik. Vsi pa so nam obljubili še nadaljnjo materialno in finančno pomoč v okviru svojih zmožnosti. Člani kulturno-turističnega društva Kulturnica Gaberke pa so se za neudeležbo pisno opravičili ter se hkrati zahvalili za vso pomoč in sodelovanje pri izvedbi Kravjih dirk ter drugih prireditev. Za tem je Jerneja Videmšek podala precej pester delovni plan društva za leto 2002. Marko Borovnik je odkril finančni plan društva za leto 2002, temu pa so sledile volitve vodstva mladinskega društva ter ostalih članov upravnega odbora. Za predsednika je bil izvoljen Marko Štehanjnik, podpredsednik je Peter Apat, blagajnik je Marko Borovnik, tajniška dela pa bosta opravljali Valentina Vrhovnik in Jerneja Videmšek. Ostali člani upravnega odbora pa so: Aleksander Grudnik, Peter Borovšek, Jernej Heindl, Kristjan Videmšek, Tina Videmšek, Mojca Slamek, Katja Župevc, Aleš Koželjnik, Rok Ravljen in Klemen Tajnik. Po volitvah je bivšim članom upravnega odbora župan podelil priznanja za zaslužno delo. Po zakuski je sledil sprejem devetih novih članov mladinskega društva. Njihov izpit je bil precej naporen, vendar so ga vsi uspešno opravili.

Na koncu se je bivši in ob enem prvi predsednik sedanjega društva Jernej Heindl zahvalil za pomoč, podporo in zaupanje pri ustanavljanju, vodenju in delovanju društva ter novemu predsedniku zaželel uspešno vodenje, ob enem pa mu je obljubil pomoč pri uvajanju v delo.

Sledil je ples ob glasbi, ki jo je vrtel in mešal DJ Švejk ■

Zdenka Mazej

Postavljanje mlajev po starem

V Ravnah (pa najbrž še kje) želijo tradicijo postavljanja mlajev ob prvem maju ohraniti in zato se, da ne bi zadeva "čist dol pršla", tega opravila lotevajo po starem. To pomeni, da odpadejo traktorji in razna dvigala, v poštev pa pridejo močne roke in večja skupina zagrelih fantov, ki spravi mlaj v zrak.

Peter se je drl v veter. Foto: Milojka Komprej

Zadeva ni enostavna, v to sem se prepričala na lastne oči, ko sem v nedeljo pred prvomajskimi prazniki postajala na križišču pri Poštajnerju in s fotoaparatom spremljala skupino mladih fantov. Ravenski mladinci so pod vodstvom Petra Obšeteta, ki sicer ni več mladinec, je pa mlad po srcu, po dobrih dveh urah naporov le dvignili v zrak drevesno mrcino, dolgo čez 30 m, ki je kljubovala vse do zadnjega. Še potem. Saj se je še potem, ko je že stala, nagnila malo postrani, da pokaže, kdo je vendarle gospodar.

A nismo najboljši?

Foto: Milojka Komprej

Nedelja je bila nadvse prikladna tudi za zijala. Dopoldne so ljudje ravno prihajali iz cerkve in tudi za "župo" se še ni ravno mudilo, tako da so imeli čas malo postati in opazovati napor ravenkih mladincev. Ker pa te gledanje užeja, so fantje poskrbeli, da je bil kozarček pri roki. Seveda brezplačno. Ampak, ker so ljudje ravno hodili od maše in ker je nekaj ostalo od "ofra", ... je seveda vsak rad segel v žep. Da bo mlaj srečno stal in bo v ponos kraju ■

Milojka Komprej

Pred prvomajskimi prazniki čistilna akcija

Na pobudo članov upravnega odbora Kulturno - turističnega društva Kulturnica Gaberke je bilo 26. aprila izvedeno čiščenje gozdne poti od Goric do Gaberk, ki je del priljubljene poti Šoštanj - Forhtenek.

Foto: Marko Jevšenak

Kljub bližini prazničnih dni se je očiščevalnega pohoda udeležilo kar nekaj zanesenjakov in prijateljev narave, ki jim ni nikdar težko tudi na tak način prispevati k urejenosti okolja, v katerem živimo in se radi giblamo. Lepo število napolnjenih vreč za odpadke potrjuje opažanja, da je odnos nekaterih do že tako okrnjene narave še vedno dokaj brezbrizen. Kljub vnemi čistilcev pa je nedaleč od označene poti še vedno ostalo nekaj smetišč, ki so s količino odpadkov presegle okvire akcije. Tej ob rob zato velja zapisati tudi apel za ukrepanje tistim, ki imajo za te potrebe na voljo ustrezna materialna in denarna sredstva, pa tudi vsem, ki s svojimi dejanji oblikujejo zavest ljudi o podobi sedanjega časa ■

Marko Jevšenak

Prvič veseli večer v Gaberkah

Že lep čas se je po glavah gaberških kulturnikov motala želja o čisto preprostem večeru, kjer bi Gaberčani predstavili to, kar radi počno v prostem času. In tako smo v petek, 26. aprila, prijazno pozdravili sokrajane na Veselem večeru.

"Vsak ne more biti muzikant, vsak pač ni tako postaven fant!" Vili, Jože, Uroš in Dani pa prav gotovo so. Že uvodoma so zrak v Gasilskem domu Gaberke dobro premešali in segreli. Drži se jih ime Pik kvartet. Da se dekletom kitara ravno tako dobro poda kot fantom, pa je dokazal mladi trio v sestavi Mojce, Petra in Janka.

"Zapojmo kakšno, da bo bolj veselo!" so včasih rekli ljudje, ko jim je dolgočasno delo kvarilo dobro voljo. Tako pravijo tudi gaberške ljudske pevke, ki so svojo zasedbo nedavno razširile. Iz Podgorja pri Slovenj Gradcu so kot gostje večera prišla Postavkova dekleta. Slavica, Micika, Finika, Anica in Cvetka so sestre in že od nekdaj rade sedejo skupaj ter se nauče kakšno novo pesem. "B?! je stara, rajš jo? mamo, " so mi rekly, ko sem jih pocukala za rokav. Da pa niso od muh, priča tudi podatek, da so lani posnele svojo kaseto.

V plesne ritme nas je popeljala mlada Gaberčanka Darja. Čeprav je še osnovnošolka, pa interpretira svoj nastop že kot prava profesionalka. Kdo bi si mislil, ob Rdečem ferariju so še starostniki veselo poplesavali na svojih sedežih in nagrajevali Darjo s ploskanjem.

V stilu: "Včasih smo pa vse na roke kosili! Beštja, a vse pa tud? nismo zapili!" se je odvijal pogovor dveh gluhih, ki sta jih upodobila stara znanca skečev Drago in Branko. In prvič so se v igri poizkusili tudi osnovnošolci Sabina, Dejan in Domen. Uprizorili so krajšo igro z naslovom Novoletna operacija. Pacient je sicer preživel, ali pa ima vse dele na svojem mestu, nam ni znano.

Ura in pol programa je zdrsula mimo kot strela. Čas teče in nič ne reče. Ne vidimo ga, ne slišimo ga, ne pusti se nam ujeti. Nenehno nas nekam priganja. Ustvarjalci programa upamo, da smo ga ta večer vendarle za nekaj trenutkov ujeli in ga zaprli v star lonec. Pravi mojster je tisti, ki zna s časom razpolagati in si ga privoščiti nekaj zase in za svoje drage. S pozitivnimi odzivi obiskovalcev, bučnim aplavzom in smehom smo bili kulturniki poplačani za vložen čas in trud. Obljubljamo, da bo Veseli večer dočakal nadaljevanje! ■

Za Kulturnico Gaberke
Alenka Plaznik

Rdeči križ humano naprej

Ob mednarodnem dnevu RK 8. maju je bila svečana seja Območnega združenja Rdečega križa Velenje v prostorih Doma krajanov na Konovem. Slavnostni govornik je bil predsednik OZ RK Velenje Jože Medved, učenci in pevski zbor OŠ Gorica so pripravili prisrčen kulturni program, najzaslužnejšim aktivistom različnih krajevnih odborov pa so podelili posebne pohvale, priznanja ter bronasti in srebrni znak RK, ki so ga dobili tudi trije, ki se s humanostjo ukvarjajo na malce drugačen način.

8. JUNIJA 2002, bo ob 16:30 na športnem igrišču pri gostišču Pod klancem "Kotnik" v Ravnah pri Šoštanju, srečanje krvo-dajalcev treh občin (Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki).

Na svečani seji se predsednik žal ni mogel docela izogniti aferi, ki je pred kratkim zamajala vrh te organizacije, čeprav lahko trdimo, da so temelji še vedno trdni in zdravi. Čvrstijo jih prav taki, ki so se tega 8. maja z dobljenimi pohvalami za minulo delo brez besed obvezali za humano delo še vnaprej.

Zahvale, diplome ...

Posebno zahvalo v okviru Območnega združenja Velenje je prejelo 23 aktivistov, diplomu RK Slovenije je prejelo 7 zaslužnih članov, bronasti znak RK Slovenije so prejeli Zala Cesar, Slavica France, Grega Goršek, Janko Gros, Zdenka Kolenc, Angela Koradej, Jelka Krajnc, Marjana Laubič, Andrej Lesnjak, Magda Podbornik, Marija Šuk, Slavko Tajnik, Franc Verdev in Bojan Zadavec ter srebrni znak RK Zdenka Čekon, Jožica Jevšnik, Drago Kolar, Antonija Miletič, Bernard Rogelšek, Renata Stropar, Jelka Škorjanc in Magda Zbičajnik. Za posebna dela in donatorstvo pa so prejeli srebrni znak RK Slovenije tudi TEŠ - Majda Pirš, ERA - Jana Hozjan in Marjan Marinšek kot organizator Bolera.

Predsednik Jože Medved je v svojem govoru kronološko preletel zametke in nastajanje organizacije Rdečega križa. Čeprav je ustanovitevno leto mednarodnega RK leto 1863, je njen ustanovitelj Švicar Henry Dunant že leta 1859 organiziral nekakšno pomoč ranjenim vojakom, ko je v hudi bitki v Solferinu v Italiji s pomočjo vaščanov in civilnih oseb reševal ranjene vojake. Potreba po organizaciji se je od leta 1863, ko je sklep o ustanovitvi društev za pomoč ranjenim podpisalo 16 držav, krepila in večala skozi več konferenc. Prva ženevska konvencija je bila leta 1864, na njej se vojskujoči zavezujejo pomagati ranjenim. Druga konvencija leta 1906 je skrb za ranjence razširila tudi na pomorstvo, tretja leta 1929 je dorekla status vojnih ujetnikov in četrta leta 1949 civilnemu prebivalstvu. Ženevske konvencije razširjata na humano dejavnost RK dva protokola iz leta 1977.

Slovenija je član RK od začetka. Od leta 1944, ko se je v vojnem času ta organizacija na novo formirala, je delovala v okviru Juge, od leta 1993 pa deluje kot RK Slovenija ■

Milojka Komprej

Slovesno ob dnevu rdečega križa

KO RK Zavodnje

Območno združenje RK Velenje je letošnji mednarodni dan 8. maj in teden RK zaznamovalo s svečano sejo in ob tej priložnosti so zaslužnim članom RK podelili priznanja.

Bernard Rogelšek

Foto: Milojka Komprej

Med letošnjimi dobitniki priznanj RK so tudi naši člani KO RK Zavodnje. Bernard Rogelšek pa je prejel diplomo RK Slovenije, srebrni znak RKS. Bernard Rogelšek že 25 let zavzeto in vsestransko aktivno deluje v naši organizaciji RK. V letih od 1987 do 1992 je bil predsednik KO RK Zavodnje, v naslednjem obdobju od leta 1992 do 2000 pa tajnik naše krajevne organizacije. Opravlja tudi delo praporščaka. Vsa leta je redni krvodajalec.

Sicer pa so bili pomladni meseci za našo KO RK kar dejavni. V mesecu marcu smo imeli krvodajalsko akcijo in nato še zdravstveno predavanje. V mesecu aprilu smo vročili prehrabne pakete ljudem, ki so iz različnih razlogov v stiskah. Za naprej pa pripravljamo izlet, ki bo v mesecu juniju ■

Tonča Topolšek

Slovesnost v Topolšici

9. maj - dan osvoboditve

Posebno slovesno praznuje svoj krajevni praznik Topolšica, saj se hkrati z njenim praznikom spominjamo dneva osvoboditve – dneva, ko je pred 47 leti v tem kraju nemški general Aleksander von Loehr podpisal kapitulacijo nemških oboroženih sil za jugovzhodno Evropo.

Foto: Zdravko Kočevar

Tudi letos se je 9. maja zbralo v Topolšici v zdraviliškem parku veliko ljudi na slovesnosti, ki jo je popestril lep kulturni program. V njem so sodelovali Pihalni orkester Zarja Šoštanj z mažoretami, Oktet TEŠ, Pevski zbor KUD Ravne, Robert Goličnik z muzikanti in frajtonerji in učenci podružnične šole Topolšica.

Pozdravni govor je imel župan občine in poslanec Milan Kopusar in izrazil zadovoljstvo nad praznikom, ki s svojim datumom vedno znova spomni na ta tako pomemben dogodek, ter obljubil, da bo tudi v prihodnje prisluhnil potrebam tega kraja, ki se nekoliko razlikuje od drugih krajev v občini in mu zato tudi želja po lastni občini ni tuja.

Slavnostni govornik je bil Tone Anderlič, poslanec v DZ, ki je menil, da je čas, da se zazremo v prihodnost.

Predsednik KS Viki Drev, ki se je ozrl na preteklo uspešno delo v svojem kraju, je praznik izkoristil tudi za priložnost, da je razgrnil načrte krajevne skupnosti za to leto.

Slovesnost je potekala pod šotorom, saj so spretni organizatorji računali na slabo vreme, kljub temu pa dež ni ugasnil plamenov, ki so iz velikega kresa zažareli v nebo ■

Milojka Komprej

Pozdravni govor župana

Spoštovane krajanke in krajanjani, cenjeni gostje!

Ponovno imam čast nastopiti pred vami, na krajevnem prazniku Krajevne skupnosti Topolšica. Morda bi kdo rekel, da je to zgolj še eden v vrsti praznikov v občini Šoštanj, kjer mora nastopiti župan. Toda praznik v Topolšici je nekaj posebnega. Vemo, da to ni samo praznik Krajevne skupnosti Topolšica, ampak tudi Dan osvoboditve.

9. maj je zapisan z velikimi črkami v zgodovino Evrope in sveta, in Topolšica je s tem dnem tudi zapisana v to zgodovino.

Topolšica sama in krajanjani, ki so takrat živeli tukaj, sami po sebi najbrž niso imeli nobenih posebnih zaslug, da se je znameniti podpis kapitulacije nemške nacistične vojske ob koncu II. svetovne vojne, zgodil ravno tukaj. Še manj si lahko takšne zasluge pripisuje naša občina, ki je nastala pred malo več, kot sedmimi leti.

Toda vsi skupaj bi lahko na ta datum pozabili. Nič čudnega ne bi bilo, saj je na žalost v naši mladi državi kar nekaj časa vladalo vzdušje, kot da moramo našo bližnjo zgodovino pomesti pod preprogo. Kot da se tudi v času po II. svetovni vojni ni zgodilo za ljudi nič koristnega, pametnega, velikega. Jasno, da je potrebno grajati napake, ne glede na to, kdaj so se zgodile, toda tudi do pozitivnih stvari je tudi treba imeti enak odnos.

Nesporno je, da je II. svetovna vojna pustila za sabo grozno razdejavanje, porušene domovine, razbite družine, ranjene duše in veliko, veliko po nepotrebem in na silo končanih življenj. Na vseh vpletenih straneh!

Zato je prav, da na ta datum, na to zgodovino in nauke, ki jih moramo iz te zgodovine potegniti, da na vse to ne pozabimo. In Topolščani v tem pogledu nosite častno zastavo v naši občini, saj se ves čas zavedate velikega pomena tega znamenitega dne tako, da na ta dan praznujete tudi svoj krajevni praznik. To je postal praznik nas vseh, praznik cele občine Šoštanj in širše.

Topolšica ni ne bolj, ne manj pomembna od drugih krajevnih skupnosti v naši občini. S svojo specifično naravnostjo, turistično in bolnišnično usmerjenostjo, kar ji omogočajo naravne danosti, zgodovina še nazaj od II. svetovne vojne in vsa zgrajena infrastruktura, pa Topolšica bistveno odstopa od drugih naših krajev. Mi, ki tukaj živimo, se v množici vsakodnevnih težav včasih tega pre malo zavedamo. Pa je zato treba kot konstruktivno kritiko vzeti minuli poskus krajevne skupnosti Topolšica, da bi za to svojo specifičnost, zaslužila status samostojne občine. Čeprav so mi nekateri to očitali, moram reči, da se ne kot župan, ne kot poslanec tem težnjam Topolščanov nisem nikoli zoperstavljal, in danes s tega mesta in na ta pomemben dan tudi zagotavljam, da bomo v prihodnje vsi skupaj bolj pozorno prisluhnil potrebam, ki jih narekuje različnost Topolšice od drugih naselij v naši občini.

Krajanke in krajanom Topolšice iskrene čestitke ob vašem in našem prazniku, vsem gostom pa želim, da bi se v Topolšici, prijetno počutili, v kar, glede na gostoljubne gostitelje, sploh ne dvomim ■

Milan Kopusar, župan

Sveti Florjan - gasilec

Že po dolgoletni tradiciji se na Florjanovo nedeljo pri cerkvi sv. Florjana zberemo gasilci in v svečanih uniformah prisostvujemo tako imenovani "gasilski maši".

Foto: Vojko Komprej

Letos se je na to nedeljo zbralo okrog 65 gasilcev iz gasilski društev Šoštanja, Topolšice, Gaberk, Lokovice pa tudi gasilci tovarne usnja smo prisostvovali. Ker je sv. Florjan zaščitnik gasilcev, je maša v Florjanu vedno dobro obiskana. Tokrat je maševal Janko Kvartič, poleg gasilcev pa je bilo na to lepo sončno nedeljo v cerkvi veliko ljudi ■

Vojko Komprej

Usposabljanje za varstvo pred požarom

Z zakonom o varstvu pred požarom in gasilstvu ter s Pravilnikom o usposabljanju zaposlenih za varstvo pred požarom Republike Slovenije je določena obveznost usposabljanja z namenom, ustvarjati takšne pogoje in razmere pri delu, da do požara ne pride oz. če pride, da ga občani in zaposleni učinkovito pogasijo kot začetni požar.

Praktični prikaz gašenja začetnih požarov z gasilskim aparatom na prah je nujni sestavni del tovrstnega usposabljanja.

Foto: Jože Miklavc

Za takšno usposobljenost, opremljenost ter preventivo je z gasilsko tehniko v podjetjih (v obrti ter na kmetiji, v naravi idr.) potrebno ustvarjati strokovni in tehnološki red, zavest zaposlenih in državljanov, da

s svojim ravnanjem prispevajo k zmanjševanju možnosti za nastanek požara. Če pa do njega že pride, pa je nujno učinkovito gašenje začetnega požara, pravilno javljanje požara ter ostalih podatkov (kje gori, kaj gori, kakšne so razmere za možnost gašenja in reševanja, opisati pot dostopa, sporočiti svojo telefonsko številko, ime in naslov prijavitelja). Če požara ne uspemo pogasiti, je nujno reševanje ljudi, živali in dragocenih predmetov, dokumentacije idr., zavarovati dostop do razvijajočega se požara ostalim ter omogočiti dostop gasilskim enotam do mesta požarišča. Zelo koristijo informacije o osrednjem mestu izklopa električnega toka, mestu hidrantnega priključka idr.

Usposabljanje za varstvo pred požarom morajo izvajati delodajalci na osnovi omenjenega zakona, opuščanje te obveznosti pa se šteje kot prekršek, ki je v primerih nadzora ali ugotovitve opustitve v rokih treh let sankcionirana. Usposabljanje za varstvo pred požarom lahko izvajajo le pooblaščenice institucije oz. podjetja ali fizične osebe z dovoljenjem za to dejavnost. V Šaleški dolini ima dovoljenje in izvaja usposabljanje (skupaj s prikazom gašenja na gasilskem poligonu - v sodelovanju s poklicno gasilsko enoto) Ljudska univerza Velenje. Preventivno usposabljanje za ostale občane pa izvajajo tudi prostovoljna gasilska društva v okviru svojih izobraževalnih programov, saj je nujno in koristno, da pravočasno vplivamo na zavest in znanje ljudi in s tem preprečujemo požarno nevarnost ■

Jože Miklavc

Varujmo in ohranimo Šaleško dolino

“Nikoli končana zgodba”

Že osmič po vrsti se je zaključil projekt okoljevarstvenega izobraževanja Varujmo in ohranimo Šaleško dolino, ki ga za sedmošolce osnovnih šol Velenja, Šoštanja in Šmartnega ob Paki pripravlja Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje v izvedbi Erica. Zaključek je bil v torek, 23. aprila, v Mladinskem centru, učenci pa so se skozi izvorno pripravljene naloge, plakate in skozi Zbornik, ki je iz leta v leto boljši, spet odlično izkazali.

7.a OŠ Bibe Roecka Šoštanj

Od 19 plakatov, ki so jih učenci pripravili na temo ekoloških ukrepov v zadnjem obdobju v dolini, jih je komisija izbrala 10. Avtorji teh plakatov so se na predstavitvi kar kosali v izvornosti besede, verzov in glasebe, ki so podkrepili vsebino narejenega plakata. Med izbranimi desetimi, ki so tudi plastificirani, sta plakata 7.a in 7. b razreda OŠ Bibe Roecka, sedem je velenjskih ter eden šolarjev Šmartnega ob Paki. Plakat pod naslovom NIKOLI KONČANA ZGODBA učenec 7.a razreda je nagrajen s prvim mestom, vsi učenci, ki so pri izdelavi plakata sodelovali, pa so izjavili, da so se v projektu veliko naučili pa tudi zabavali. Zadovoljni pa sta tudi mentorici Mia Žagar in Danica Sovič. Predstavljeni Zbornik je v založbi MZPM Velenje prvič v večbarvnem tisku, uredila sta ga Matjaž Šalej in Kristina Kovač, fotografije je prispevalo več sodelavcev, ocenjeval pa je Emil Štrbenk ■

Milojka Komprej

V Lokovici se znajo zbrati

V soboto, 23. 3., je DPM Lokovica pripravilo materinski dan. Organizacijski del programa smo zaupali Sandiju Drevu. Nastopili so: lokoviški otroški zborček, dramski krožek, posamezni pevci, godalni orkester, instrumentalisti, Duo Jani in Melita, Duo Darja in prijateljki ter moški pevski zbor pod vodstvom Zdravka Zupančiča.

Veliko lepega je bilo povedanega in zapetega mamicam, tudi hvale in sanjavih besed. Oživeli so tudi spomini na mladost pod slamnato streho. Program sta povezovali Katja Drev in Melita Hudej.

Ob tej priložnosti smo članice DPM pripravile tudi razstavo ročnih del. Naše mame in babice so tudi velike mojstrice ročnih del. To so dokazale s kvačkaniimi, pletenimi, izvezenimi prti, slikanjem na steklo, gobelini, šopki iz suhega cvetja, oblečenimi steklenicami ter pletenimi cekarji iz koruzne slame. Ženske so si z zanimanjem ogledale razstavo. Tudi otroke in moške je pritegnilo k ogledu.

Dogovorili smo se, da bo to postala tradicija. Na koncu je sledila zakuska z domačim pecivom in pijačo ■

Štefka Strožič

Zlati "mladoporočenci"

Ana in Jakob, Marija in Jože Praznik

Prav ganljivo pa hkrati izredno lepo je bilo v soboto, 18. maja, gledati Jakoba in Ano ter Jožeta in Marijo Praznik iz Lokovice, ki so po petdesetih letih skupnega življenja znova dahnil tisti znani "da", ki zavezuje mladoporočence, da se bodo ljubili in spoštovali ter ostali skupaj v dobrem in slabem.

Foto: Milojka Komprij

Za te štiri se nam ni bati, da ne bi bilo tako, saj so tisti "da" pred petdesetimi leti utrdili v teh letih skupnega življenja, ki jih je gotovo postavilo pred marsikatero preizkušnjo. Ko pa sta si v soboto Jože in Marija

znova nadela prstana in je Jakob stisnil sramežljivi poljub Ani na lice, je bilo pozabljeno, kar je bilo slabega.

Župan občine Šoštanj Milan Kopusar je opravil obred zlate poroke, matičarka Jelka Sitar je kot predstavnica UE Velenje spremljala protokol in duhovnik Janko Kvartič je štirim zlatoporočencem dodal božji blagoslov. Za nadaljnjih petdeset ali pa malo manj, niti ni pomembno. Vsak trenutek od tega dne dalje je itak zlat.

Župan občine se je vsem štirim zahvalil tudi za njihov vzor mlajšim rodovom in prispevek družbi, ves obred pa je bil na moč slovesen in vesel.

Pred petdesetimi leti torej sta dva Praznikova brata iz Lokovice pri Šoštanju ženila dve Konovškovi sestri iz istih krajev.

Jakob, najmlajši Praznikovih, je poročil Ano, ki je doma na kmetiji pri Konovškovi pomagala staršem. Ko sta se vzela, sta se preselila k Praznikovim, kjer je Ana gospodinjala ter skupaj z možem Jakobom, ki je hodil v službo v termoelektrarno, vzgajala otroka Marjeto in Jožeta. Zaradi poškodbe pri delu se je Jakob, ki je delal kot varilec, leta 1970

invalidsko upokojil. Njegova življenjska energija pa s tem ni pojenjala. Poleg ostalega je že dolga leta lovec in član LD Smrekovec, letos pa je dobil tudi priznanje lovske zveze za delo in zasluge. Zrela leta preživljata z ženo Ano v Lokovici, delo jima lajša sin Jože z družino, hči Marjeta pa si je ustvarila dom v Šoštanju, čeprav se skupaj z možem in hčerko pogosto vrača domov.

Jožetu Prazniku je bila všeč Konovškova Marija. Poročila sta se po Jožetovi vrnitvi iz tujine in ostala v domačem kraju. Jože je izučeni čevljar, žena pa šivilja. Jože je delal do upokojitve v Tovarni usnja Šoštanj, žena Marija pa je delala doma in pridno šivala za domače in sosedove. Skupaj sta vzgajala hčerko Ivico, ki si je tudi ustvarila družino doma. Z možem imata tri otroke, ki so v veselje tudi Jožetu in Mariji, ki sta sicer bolj šibkega zdravja, pa vendarle še vedno polna volje in življenjske moči.

Petdeset let skupnega življenja je veliko. Ti štirje to vedo. Da so jih doživeli, je najbrž treba veliko strpnosti, prilagajanj, popuščanja, spoštovanja in zagotovo tudi veliko ljubezni. Naj jo ohranijo do konca ■

Milojka Komprij

Župani dostojno zastopali svoje občine

V Občini Šoštanj, ki je bila tudi organizator v sodelovanju NTK SPIN Šoštanj, so se dne 23.3.2002 na županskih igrah med seboj pomerili župani Šaleške regije (g. Srečko Meh, g. Ivan Rakun in g. Milan Kopusar).

Foto: Jolanda Belavici

Keglanje:

1. Milan Kopusar,
2. Srečko Meh,
3. Ivan Rakun.

Soproge:

1. Mateja Kopusar,
2. Viktorija Meh,
3. Štefka Rakun.

Pikado:

1. par Šoštanj,
2. par Velenje,
3. par Šmartno ob Paki.

Namizni tenis

1. Srečko Meh,
2. Milan Kopusar,
3. Ivan Rakun.

V predtekmovalju oziroma ogrevanju v namiznem tenisu so mlade igralke SPINA proti županom zmagale z 2:1.

Končni rezultati so bili naslednji:

1. g. Milan Kopusar,
2. g. Srečko Meh,
3. g. Ivan Rakun.

Po pozdravu predsednika SPINA so učenci osnovne šole KDK župane in njihove soproge pozdravili s kratkim kulturnim programom.

Tekmovali so v treh disciplinah, in sicer: kegljanje, pikado in namizni tenis.

Rezultati so bili naslednji:

Podelitev priznanj in pokalov pa je ob koncu iger podelila tričlanska komisija, ki je igre tudi spremljala: Tone Leber, Nino Ošlovnik, Marko Brvar.

Ob koncu so se vsi župani strinjali, da takšne igre ne bi smele ugasniti, kvečjemu bi lahko na igre povabili še koga. Prebivalci Šaleške doline pa smo lahko veseli, da prvaki občin sodelujejo tudi na takšen način, saj se del tega prenese tudi na bolj pomembne odločitve ■

Marko Brvar

PA PRIDE POLICAJ, PA KAJ ...

Vandalizem na letališču Lajše

Dne 1. 5. 02 so na letališču v Lajšah preko noči neznanci ponovno razbijali razne predmete. Razbili so večje količine steklovine, poškodovali reklamno tablo bistroja in podrli prometni znak. O dogodku bo obveščeno tožilstvo.

Glasna glasba

Istega dne so bili ob 13.35 uri policisti obveščeni, da soseda v stanovanjskem bloku na Kajuhovi cesti v Šoštanju predvaja glasno glasbo in ljudi to moti. Policisti so kršiteljici izdali plačilni nalog s položnico.

Razbito steklo na oknu

Policisti je 3. 5. 02 obvestila občanka T. M., da je neznanec preko prvomajskih praznikov v okno prostorov na AP v Šoštanju vrgel steklenico in razbil šipo. Policisti obvestila še zbirajo, obveščeno pa bo tudi tožilstvo.

Prometna nesreča z materialno škodo

V križišču Ravne-Šoštanj so dne 12. 5. 02 v dopoldanskem času policisti obravnavali prometno nesrečo in pri tem ugotovili, da je zanjo odgovoren voznik L. S., ki je zaradi prekratke varnostne razdalje trčil v drugo vozilo. Za ta prekršek so mu policisti izdali plačilni nalog s položnico.

AKCIJA VARNO NA KOLO

Čeprav se je ta akcija že zaključila, bi vseeno opozoril voznike morotnih vozil, da naj prilagodijo svojo hitrost v bližini šol in so bolj pozorni na ostale udeležence v prometu, saj učenci četrtega razreda obeh osnovnih šol te dni pridno trenirajo za kolesarski izpit.

Od 20. do 26. 5. poteka na območju PP Velenje preventivna prometna akcija pod imenom HITROST UBIJA, kar pomeni, da bodo v tem obdobju pogoštevše meritve hitrosti vozil na različnih lokacijah UE Velenje ■

Prometni kotiček št. 15

Matjaž Cesar

V 14. prometnem kotičku je bila poleg prispevka tudi fotografija, kjer je lepo viden smerokaz, ki nakazuje smer proti Svetemu Vidu ali Šentvidu ter Zavodnjam. Pri tem smerokazu postane naša, sicer široka in dolga cesta zelo ozka. Po kratkem delu, kjer teče skozi zaselek Lajše kot dvopasovnica, pa postane zopet zelo ozka in strmo vzpenjajoča se gorska cesta, ki se pričinja na okoli 330 metrih nadmorske višine.

V prejšnji številki časopisa LIST je bilo zaradi obilice reklam in zaželenih voščilnic ob velikonočnih praznikih kar premalo prostora za nas redne spisatelje člankov. Uradno me urednik našega časopisa ni zaprosil za to, da bi odstopil prostor, ki ga sicer zasedam preko celega leta. Ni pa me tako intenzivno preganjal, kot po navadi, da moram oddati prispevek, in to sem tudi čutil. Kar malce sem se oddahnil, ker članka v resnici sploh nisem imel. Seveda pa sem si pripravil izgovor. Namreč, ko se človek poda v takšne hribe, kot je vzpon proti Zavodnjam in Šentvidu, res potrebuje mesec ali dva za priprave.

Pa dajmo šalo na stran. Če se želimo pripeljati do Zavodnej, se moramo skupaj z vozilom kar malce potruditi. Cesta je asfaltirana in se skoraj po vsej svoji dolžini strmo vzpenja. Na njej so štirje ovinki, ki se zasučejo okoli svoje osi za 180°. Nekaj je tudi pravokotnih ovinkov. Slabo pregledni so skoraj vsi zaradi vzpona vozišča v njih samih. Na nekaterih so varovalne ograje, na večini pa ne. Manjkajo varnostna ogledala, ki bi lahko prispevala k večji varnosti. V letu 2001 se je nad domačijo Anželakovih odtrgal plaz in s sabo odnesel del državne ceste. Mnogo predolgo je trajalo, preden je bilo vozišče sanirano. Skoraj podobno je bilo že pred leti, ko se je ta cesta vsako leto uporabljala za izvedbo rallya, po dirki pa organizatorji niso imeli interesa, da bi poravnali nastalo škodo na vozišču. V zadnjih letih je vsaj za to malce bolje poskrbljeno.

Po približno 10 minutah vožnje se le pripeljemo iz Lajš v Zavodnje. Tu nas na obeh straneh ceste pričaka lep zaselek in vedno nasmejani ljudje. Vsekakor se moramo ustaviti v gostišču in si potešiti žejo. Seveda z nealkoholno pijačo, čeprav to ne gre skupaj z našo miselnostjo o krepkih fantih. In glej ga zlomka, tudi cesta postane od tu dalje malce širša in boljša.

Sedaj se že peljemo proti Šentvidu. Kar se tiče ovinkov, se tudi na tem delu ceste nič ne spremeni. Mnogo jih je in s podobno zahtevnostjo kot malce nižje.

Vsem pa je skupno, da so levi in desni. Po tem malce širšem vozišču se kar prehitro pripeljemo do domačije Kopin, kjer pa cesta ni več asfaltirana, temveč je v makadamski podobi. Od tu naprej moramo naš slog za volanom povsem spremeniti, saj oprijem koles našega vozila ne dopušča več ležernega načina vožnje. Po približno 4 kilometrih vožnje po makadamu le uspemo prisopihati na gorski prelaz Sleme, ki se nahaja na nadmorski višini 1080 metrov. Tudi na vrhu Slemena se nahaja gostišče, kjer pa lahko popijemo samo en »šilček«, kajti nad 1000 metri pa že nič ni več greh. No, od tu dalje se potem lahko vrnemo navzdol proti Šaleški dolini, od koder smo prišli, ali pa nadaljujemo pot ravno tako navzdol proti Črni na Koroškem, vendar je dobro počakati na svežem zraku vsaj toliko časa, da se »šilček« razkadi, saj pod 1000 metri so lahko problemi. Težavnost zadnjega dela te gorske poti bo gotovo zbledela, saj bodo po zagotovilih župana, kmalu stekla dela na vozišču, ko se bodo stroji, ki za sabo vlečejo črno asfaltno sled, zapodili vsak iz svoje strani na zadnje 4 kilometre proti vrhu Slemena ■

Naslednjič: Državna cesta skozi Lokovico.

**Stanislavu
Šmajdlu**
(1921 - 2002)

V Grižah pri Žalcu rojeni Stanislav Šmajdl bi v mesecu maju dopolnil 81 let, vendar tega rojstnega dneva ni dočakal, saj ga je smrt prehitela in sorodniki, prijatelji, znanci so se od njega tiho poslovili 20. aprila letos na pokopališču v Podkrajju.

Stane se je zgodaj zapisal gostinskemu poklicu, a ga je na sledi za tem ciljem dohitela vojna in že leta 1941 je bil odrejen na prisilno delo. Junija 1944 je od tam pobegnil in se pridružil slovenski partizanski vojski.

Po drugi svetovni vojni pa je uresničil svoje ambicije s pomočjo pridobljene izobrazbe v šoli za turizem in gostinstvo na Bledu, ekonomsko komercialno šolo s strokovnim izpitom in nazivom gospodarski poslovodja pa je končal v Ljubljani.

Nato je delo opravljal v rudniku Zabukovica, Tovarni avtomobilov Maribor, Direkciji cest Ljudske republike Ljubljani, OLO in Zdraviliško gostinskem podjetju Slatina Radenci, Okrajni združni zvezi Radenci, Gostinskemu podjetju Kinodvorana Maribor, od tam pa ga je leta 1955 pot pripeljala v Šoštanj, kjer je kot direktor vodil gostinsko podjetje Sloga. Leta 1965 se je odločil za samostojno gostinsko dejavnost in odprl gostišče pri Lipi v Šoštanju. Leta 1976 se je upokojil.

Že od leta 1948 ga je spremljala izbranka Jožica, s katero se je tega leta poročil. Imela sta dve hčeri, Majdo in Zoro, po ženini smrti leta 1989 pa so mu bile v veselje vnukinje Anja, Lucija in Jana ter vnuk Zoran.

Stane Šmajdl je bil vseskozi družbeno politično aktiven. Takoj po II. svetovni vojni se je udeleževal številnih udarniških akcij, sodeloval je pri izgradnji proge Šamac – Sarajevo, pa do marljivega dela v vseh krajih, kjer je služboval.

V Šoštanju je več let deloval kot zavzet podpredsednik krajevne skupnosti in se zapisal krajanom v spomin kot "spiritus-agens" toplifikacije mesta. Kljub svojemu neomajnemu ideološkemu prepričanju je bil širok, strpen in toleranten človek in ga kot takšnega ohranjajo v spominu tudi tisti znanci, ki z njim niso delili svetovnega nazora.

Za svoje delovanje je prejel vrsto vojaških medalj, srebrni znak OF, priznanje ZRVS, srebrni grb občine Velenje in plaketo občine Šoštanj.

20. aprila je bilo mrko popoldne, dež ni vedel, ali naj pada ali ne. Na pokopališki ploščadi je nekaj ducatov ljudi nemo spremljalo pesmi žalnega kvarteta, besede govorca so bolj ali manj globoko segale v srca prisotnih, pred žaro je počivala blazinica z medaljami in priznanji ... Staneta smo pospremili tja, kamor vodi sleherna človeška pot. Na mesto in v čas, kjer bomo vsi enaki. Bolj ali manj trajnemu spominu in pozabi pa ostajajo naša dela. In Stanetovo delo.

**Matjažu
Natku**
(1933 - 2002)

Matjaž Natek se je rodil leta 1933 v Šoštanju v znani slovenski trgovski

družini. Njegov oče je bil partizan – spomeničar, ki je padel leta 1944. Čas pred vojno je Matjaž preživel brezskrbno, leta 1941 pa so ga Nemci skupaj z mamo in sestro Alenko izgnali v Srbijo. Tam je končal 4 razrede osnove šole. Po koncu vojne so se vrnil v Šoštanj v hišo, ki je bila nacionalizirana in izropana.

Matjaž je nadaljeval študij v Ljubljani. Po vrnitvi v Šoštanj se je zaposlil na gimnaziji Velenje, se poročil ter z ženo Lauro ustvaril družino, ki sta jo dopolnili hčerki Renata in Ines. Posebno ponosen pa je bil na svoja vnuka Nika in Tita, ki sta v njegovem srcu zasedla poseben prostor.

Leta 1959 se je zaposlil na Osnovni šoli Bibe Roecka Šoštanj, nekaj let kasneje - leta 1967 - je na tej šoli postal ravnatelj in na tem položaju ostal vse do upokojitve.

Ob šoli je največ časa posvetil športu, tako v domačem prostoru kot zunaj njega. Še posebej rad je imel košarko - bil je soustanovitelj Košarkarskega kluba Elektra. Ob 50-letnici kluba je izdal knjigo "Mojih, naših 50 let košarke v Šoštanju".

Vse svoje življenje je bil član številnih gospodarskih, političnih, kulturnih in športnih organizacij. Dobro je poznal tudi vojaško življenje. Imel je čin kapetana, v preteklosti pa je bil tudi namestnik poveljnika teritorialne obrambe za zahodno Štajersko. Skoraj ni bilo področja, na katerem Matjaž ne bi sodeloval.

Ves čas je bil vpet v šoštanjško, šaleško in vseslovensko dogajanje. Leta 1986 je prevzel mesto predsednika KS Šoštanj. Bil je aktivno vključen v nastajanje nove občine Šoštanj, nekaj časa pa tudi član Sveta Občine Šoštanj. Poseben prostor v njegovem srcu je bil namenjen tudi glasbi. Pred tremi leti je postal predsednik Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj.

Ob zadnjem slovesu na podkrajskem pokopališču se je žalni govornik poslanec Bojan Kontič poslovil od Matjaža Natka s Kajuhovo pesmijo in besedami:

"Kadar žalosten sem in potr, denem svoje misli med dlani. Kakor bi umiral, se takrat mi zdi,

kot da oznanjal bi skovir mi smrt ... Ali preden mi skovir odpoje, malo preden bom umrl, se bom v tihi hram zaprl in izpel vse pesmi svoje.

Izpel si svoje pesmi, ostale so sanje. Mirno sanjaj, dragi prijatelj."

Matjaž Natek je umrl 22. 5. 2002.

V SPOMIN MATJAŽU NATKU

V petek, 17. maja, so se svojci, sorodniki, prijatelji, znanci, nekdanji sodelavci, športniki in mnogi tisti, ki so ga poznali, na pokopališču Podkraj še zadnjič poslovili od domačina Šoštanjčana Matjaža Natka.

Od svojega cenjenega predsednika UO smo se poslovili tudi godbeniki Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj. Poslovili smo se od velikega prijatelja, delovnega, ustvarjalnega in organizacijsko zelo sposobnega moža besed in dejanj. Preveč boleče je izgubiti nekoga, ki ga spoštuješ, ceniš, z njim deliš dobro in slabo in z njim ustvarjaš boljši danes – jutri. V tem kratkem času predsednikovanja, ko si na IZREDNEM OBČNEM ZBROU novembra 1999 prevzel to dolžnost, si ogromno prispeval za razvoj godbe in tovrstne kulture v svojem kraju. V tvoj način dela smo bili vpeti vsi. Vsak tvoj obisk na vajah, zanimanje zanje, nekaj sproščenih besed je nam vsakokrat vlivalo novih moči in nov delovni optimizem za naprej.

Težko je najti vse besede zahvale za vse to, kar si načrtoval in udeležil za napredek godbe Zarja, za nas godbenike, za naše bodoče generacije.

Ob 75-letnici PO Zarja junija 2000 si v brošuri kolektiva godbe kot predsednik zapisal:

"Lepo je človeku, če lahko ob takem jubileju čestita PO Zarja za tako plodno delovanje. Vesel sem in ponosen, da lahko v tem času, ko praznujemo tako visok jubilej, kot predsednik v kolektivu, ki enako skrbi za dvig kvalitete kot podmladek v orkestru, dodam delček svoje moči za boljšo prihodnost orkestra."

Matjaž, te besede bodo ostale v srcih naših godbenikov in mažoret. So pa tudi zapisane in bodo ostale za zgodovino.

Na koncu si dovolimo reči: GODBENI NASVIDENJE. Melodije, ki so te pospremile ob zadnjem slovesu, so bile tvoje. Zaigrane težko in s solzami v očeh vseh nas.

Matjaž, zares smo te imeli radi. Bil si naš in boš naš tudi ostal.

Godbeniki PO Zarja Šoštanj

Ogled državne razstave govedi rjave pasme v Švici

V Švici se je v času od 4. do 7. aprila 2002 odvijala Evropska konferenca rjavega goveda. Ob tej priliki smo si ogledali državno razstavo rjavega goveda v Zugu in obiskali dve kmetiji.

Že med potovanjem proti našemu cilju smo opazovali pokrajino, ki je z eno besedo čudovita. Travna ruša je izredno gosta, brez plevelov. Veliko površin je ograjenih s stalno ograjo, živino so že pasli na travi visoki 8 – 10 cm. Pri kmetijah smo opazili veliko stolpnih silosov, koritastih skoraj ne. Bale so bile lepo zložene ob kmetijah. Kljub temu, da kot osnovno krmo pridelujejo pretežno le koruzo in krmo s travinja, niso zanemarili kolobarja. V kolobar s koruzo redno vključujejo travno-deteljne mešanice. Na kmetijah, ki smo jih obiskali, smo izvedeli, da opravijo 6 do 7 odkosov letno. Ker so kmetije vključene v sonaravno kmetovanje, smejo uporabiti le 25 kg čistega dušika na košnjo. Kljub klimi, podobni naši, imajo sorazmerno veliko intenzivnih sadovnjakov, ki so vsi zaščiteni pred točo. Visoka drevesa travniških nasadov so skrbno obrezana in negovana.

Sprejel nas je prijazen predstavnik švicarske zveze za rjavo govedo. Pospremil nas je na kmetiji, kjer smo imeli kaj videti. Poudaril je pomen in primernost rjave pasme za rejo v njihovih razmerah kmetovanja. Menil je, da je rjava pasma primerna za naše razmere in da bi morali več storiti na širitvi omenjene pasme.

V bližini Lucerna smo obiskali družinsko kmetijo Fredya Zwysiga. Kmetijo imajo v najemu pet let in za najem plačujejo 38.500 frankov letno. Na njej delajo sami, občasno pa imajo na praksi vajenca. Kmetujejo po načelih sonaravnega

kmetovanja (primerljivo z integrirano pridelavo pri nas). Gospodar je povedal, da je 80 % kmetij v Švici vključenih v sonaravno kmetovanje, 10 % kmetij je ekoloških in 10 % kmetij s konvencionalnim načinom kmetovanja. Kmetija obsega 30,8 ha kmetijskih površin in 5,2 ha gozda. Na njivah pridelujejo ječmen (1,5 ha) in koruzo za silažo (4 – 5 ha). Imajo 7 ha pašnikov, 13 ha sejanih travnikov in 9,5 ha naravnih travnikov. Za koruzno silažo imajo 405 m³ prostornine stolpnih silosov. Travo silirajo v bale. Imajo tudi dosuševalno napravo na topel zrak.

Redijo 25 do 30 krav molznic rjave pasme, 23 plemenskih telic in 4 do 8 visokobrejih plemenskih telic, namenjenih za obnovo črede. Slabše krave osemnjujejo s semenom bikov mesnih pasem in teleta pitajo do teže 530 kg. Imajo 10 do 15 govejih pitancev, za katere koristijo star hlev z urejenim izpustom. Poleg tega vsako leto vzamejo v pašo 10 do 15 glav mlade živine.

Za krave molznice so leta 1991 prenovili star hlev in tako zagotovili pogoje primerne za rejo krav molznic. Krave so privezane na udobnih in pravilno dimenzioniranih stojščih, hlev je svetel in zračen. Molža poteka preko mlekovoda. Teleta so v skupnem boksu z urejenim izpustom.

Krmni obrok je sestavljen iz mrve, travne silaže, koruzne silaže, krmil,

soje in beljakovinskih koncentratov. Poleti plemenske telice in presušene krave pasejo. Letno kupijo 10 do 20 t močne krme (žita, soja). Z osnovno krmo proizvedejo okoli 6.500 kg mleka, s pomočjo krmil pa preostalih 1.300 kg mleka.

Imajo 194.000 kg mlečnega kontingenta. Višek mleka prav tako oddajo mlekarni in ga nazaj dobijo v obliki sirov in drugih mlečnih izdelkov.

V letu 2001 so dosegli proizvodnjo 7.800 kg na kravo, s povprečno vsebnostjo 4,15 % maščob in 3,59 % beljakovin. Z načrtnim strokovnim delom so izboljšali vsebnost mleka za 8 %, kar pomeni 5.500 frankov več na leto. Velik pomen vidijo v pravilni izbiri bikov za umetno osemenje in prav temu dajejo zaslugo za takšen napredek v količini in vsebnosti mleka. Za osemenje uporabljajo predvsem seme bikov, ki izboljšujejo vsebnost mleka. Med kravami imajo eno bikovsko mater, ki jo uporabljajo tudi za izvajanje embriotransfera. Krava je dala v najboljši laktaciji 11.000 kg mleka.

Na drugi kmetiji gospodarita brata Martin in Franc Theiler z družinama. Kmetijo imata v najemu. Kmetija ima 42 ha kmetijske zemlje, leži na nadmorski višini 450 m v bližini Lugana. Letno pade 1.200 mm padavin. Na kmetiji delajo 3 – 4 delovne moči. Kmetija ima 5 ha silažne koruze, 1 ha koruze za zrnje, 3 ha pšenice, 0,5 ha krompirja in 9 ha sejanih travnikov.

12 ha imajo naravnih travnikov in 10 ha pašnikov. Imajo tudi 1,5 ha intenzivnega sadovnjaka (0,5 ha češenj in 1 ha jablan). Sadovnjak je namakan, zaščiten pred točo, vse sadje prodajo doma, nekaj ga predelajo v sok za lastne potrebe. Skupaj še z dvema sosedoma zbirajo organske odpadke iz okolice in jih kompostirajo. V 6-ih mesecih je kompost dozorel in ga prodajo bližnjim vrtičkarjem. Redijo 40 krav molznic in 40 kom mlade živine. V povprečju dajo krave v laktaciji 7.900 kg mleka z 4 % tolšče in 3,5 % beljakovin. Prvič krave telijo v

starosti 26 – 28 mesecev. Rejski cilj: 1. laktacija 6.500 – 7.000 kg mleka z 4 % tolšče in 3,5 % beljakovin, od 3. laktacije dalje 8.000 – 9.000 kg z 4 % tolšče in 3,5 % beljakovin. 50 % krav izhaja iz ene krave družine. Pri zunanjem izgledu živali je cilj obsežen okvir in lepo oblikovano ter dobro pripeto vime. 50 % krav semeni s testiranimi biki, ostale z mladimi biki. Zimski krmni obrok sestavlja: 10 % pesnih rezancev, 30 % travna silaža, 30 % koruzna silaža in 30 % seno. Poleti imajo krave obrok, sestavljen iz: 25 % silažne koruze, 25 % travne silaže, 20 % sena in 30 % sveža krma s travnikov oz. paša. Glede na proizvodnjo dodaja močno krmo: silirani koruzni storži, beljakovinski koncentrat 39 %, mineralno vitaminski dodatek in krmila.

Državna razstava rjave pasme Bruna 2002 je potekala od 4. do 7. aprila. Razstavljenih je bilo preko 800 živali rjave pasme. Živali so bile ocenjevane po kategorijah. Prisostvovali smo ocenjevanju krav v drugi in tretji laktaciji. Ocenjevali so le eksterier. Proizvodnja je bila upoštevana že pri odbiru živali za razstavo. Najbolje ocenjena žival iz posamezne skupine se je uvrstila v nadaljnji izbor za najlepšo in najboljšo žival. V Švici imajo mladi rejci posebno društvo. Člani tega društva so bili vodniki živali med ocenjevanjem. Zanimivo je bilo gledati mlade rejce, ki so živali vodili v ocenjevalni areni. Med njimi so

S sejma v Švici.

Foto: Lidija Diklič

bila tudi dekleta, ki so za obvladovanje živali napele vse svoje moči. Ogleдали smo si tudi ostale kategorije živali, ki so bile v hlevih. Da so se živali čim bolj počutile, so rejci poskrbeli s skrbno nego in z obilo slame na ležiščih. Opazili smo izreden ponos rejcev, ki so sodelovali na tej razstavi.

Razstava je bila odlično organizirana. Vse potekalo natančno kot švicarska ura. Ob ogledu razstave smo ugotovili, da bo v Sloveniji potrebno še veliko delati tako na selekciji kot na prehrani. Napredek pri rjavi pasmi bomo dosegli z uporabo bikov vrhunske kvalitete in z izboljšanjem kakovosti krme za krmiljenje krav ■

Lidija Diklič, kmet.inž., KGZ Celje,
Izpostava Velenje
Štefka Goltnik, kmet.inž., KGZ Celje,
Izpostava Mozirje

Seminar za lastnike gozdov

V današnjem času smo v Sloveniji, pa tudi v pretežnem delu Evrope, gozdarji v precepu. Po eni strani skušamo vzgajati gozdove s sonaravno sestavo drevesnih vrst, kar pomeni povečati delež listavcev (zaradi številnih ujm in negativnih vplivov na okolico se izvajajo malopovršinske premene nasadov smreke), hkrati pa je v posameznih območjih številčnost rastlinojede parkljaste divjadi v nesorazmerju s prehranskimi zmoglostmi gozdov. Zato je obnova s sadnjo, sanacija v ujmah poškodovanih sestojev, sanacija žarišč podlubnikov in premena, velikokrat nemogoča brez ustrezne zaščite mladja.

Smo pred zahtevno nalogo, ohraniti zadosten delež ciljnih drevesnih vrst v mladovjih, da bomo lahko preko celotne proizvodne dobe gospodarili z večnamenskimi stabilni-

mi, gospodarsko zanimivimi sestoji in gozdovi.

Zaščita mladega drevja pred objedanjem, obgrizanjem in lupljenjem zahteva veliko časa, cene zaščitnih sredstev pa so visoke. Sonaravno gospodarjenje, ki vključuje tudi ekonomsko presojo načrtovanih ukrepov nas zavezuje, da smo pri načrtovanju in izvedbi varstva pred divjadjo preudarni. Potrebno je oceniti vrednost sredstev in dela ter spoštovati vloženo delo.

Na temo sadnje in zaščite naravnega mladovja in sadik gozdnega drevja pred rastlinojedo parkljasto divjadjo, smo gozdarji na vseh krajevnih enotah območne enote Nazarje pripravili seminarje oz. delavnice za lastnike gozdov. Na to izobraževanje smo povabili lastnike, ki bodo letos sadili in izvedli zaščito sadik.

Na Jožefovo, 19. marca, smo se zbrali pri bajerju, v gozdovih Vile Široko. Gozdarji krajevne enote Šoštanj smo udeležencem, 15 se jih je zbralo; predstavili namen seminarja.

Revirni gozdar je predstavil svoj revir, nato smo ostali gozdarji predstavili posamezne teme: značilnosti glavnih drevesnih vrst za sadnjo; pokazali smo primerno orodje za sadnjo in materiale za zaščito sadik; posadili smo okoli 50 sadik (smreka, macesen, bukev, jesen, češnja) in jih zaščitili; smreke smo premazali, macesne zakolčili, listavce pa smo zaščitili z mrežami in tulci. Predstavili smo še normative za posamezna dela in deleže sofinanciranja za opravljena dela. Skupaj z udeleženci seminarja smo si ogledali manjšo površino, kjer zaščita posajenega drevja ni bila opravljena in so bila drevesca objedena; prepričali smo se, da je zaščita sadik gozdnega drevja nujna.

Lastniki so s svojimi izkušnjami in pripombami dogajanje na seminarju še popestrili, žal nam je le, da ni bil obisk še večji ■

Milan Pogorelnik

ŠOŠTANJSKI ŠPORTNI NAPOVEDNIK za junij 2002

PANOGA	KAJ	KDAJ	KJE
košarka (trojke)	1. odprti rekreacijski turnir v KOŠARKI	sobota, 1. junij ob 16h	Dom TVD Partizan
kegljanje	1. odprti rekreacijski turnir v KEGLJANJU	sobota, 8. junij ob 9h	Kegljišče TEŠ
več panog	ELEKTROIGRE	sobota, 15. junij ob 9h	v Šoštanju
kegljanje	Beli in črni rudarji	sobota, 22. junij	Kegljišče TEŠ
planinstvo	ju ni Bohinjski greben	22. in 23. junij	zbor na AP Šoštanj
kegljanje	Srečanje madžarskih carinikov in delavcev TEŠ	nedelja, 30. junij	Kegljišče TEŠ

Sportna društva, ki želijo svoje aktivnosti objavljati v napovedniku, naj podatke posredujejo po el. pošti na: info@sportna-zveza-sostanj.si ali jih pošljejo na naslov SZŠ, p.p. 26, 3325 Šoštanj.

Seznam športnih dogodkov lahko najdete tudi na spletni strani Športne zveze Šoštanj
http://www.sportna-zveza-sostanj.si/ ter na šoštanjski kabelski TV (C22).

ŠPORTNO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

http://www.sportna-zveza-sostanj.si/SD-sostanj/

organizira

1. odprti rekreacijski turnir v košarki (trojke)

KDAJ: sobota, 1. junij 2002 ob 16. uri
KJE: Dom TVD Partizan Šoštanj

PRAVILA:

- igrajo ekipe trojk z rezervo (3 + 1)
- vsaka ekipa igra z vsako ekipo
- registrirani tekmovalci nimajo pravice nastopati na turnirju
- sodnike zagotovi ŠD Šoštanj

NAGRADE:

1. mesto: pokal + praktična nagrada + kotizacija za 2. odprti rekreacijski turnir v KOŠARKI 2003
2. mesto: pokal + praktična nagrada
3. mesto: pokal

PRIJAVE: do četrtek, 30. maja 2002 na tel. št. 041/ 759-435 (Nino Ošlovnik) ali na el. naslov: info@zsportna-zveza-sostanj.si

KOTIZACIJA: 2.000 SIT/ekipa

VABLJENI tekmovalci in gledalci!

in

1. odprti rekreacijski turnir v kegljanju

KDAJ: sobota, 8. junij 2002 ob 9. uri
KJE: kegljišče TEŠ Šoštanj

PRAVILA:

- igrajo ekipe s štirimi člani in rezerva (4+1)
- igra se 4 x 50 metov
- vsaka ekipa igra z vsako ekipo
- registrirani tekmovalci nimajo pravice nastopati na turnirju
- sodnike zagotovi ŠD Šoštanj

NAGRADE:

1. mesto: pokal + praktična nagrada + kotizacija za 2. odprti rekreacijski turnir v KEGLJANJU 2003
2. mesto: pokal + praktična nagrada
3. mesto: pokal

PRIJAVE: do četrtek, 6. junija 2002 na tel. št. 041/ 759-435 (Nino Ošlovnik) ali na el. naslov: info@zsportna-zveza-sostanj.si

KOTIZACIJA: 5.000 SIT/ekipa

VABLJENI tekmovalci in gledalci!

Prostorske informacije

Piše: Edi VUČINA

Moč sončnih žarkov nas spet opozarja, da se pričinja dolgo vroče poletje in da se zaključuje še eno šolsko leto. Za šolsko populacijo torej prihaja čas veselih zaključnih izletov, a hkrati čas stresnih poskusov izboljšanja ocen, teh krutih sopotnic učeče se mladine. »Učiti se, učiti se in še enkrat učiti se« je včasih ne preveč duhovito poudarjal voditelj, ki se je vsako leto konec maja pustil častiti s štafeto mladosti. »Le kdor kaj zna, bo lahko koristil domovini,« je med drugim pisalo v naših spričevalih. To so bili časi, ko si lahko s pridnim učenjem in vzornim vedenjem enostavno načrtoval svojo prihodnost. Po končani šoli so čakale službe in ugodni krediti. Dogovorna ekonomija je bolj ali manj uspešno uskladila ponudbo in povpraševanje, a nazadnje kljub temu neslavno propadla.

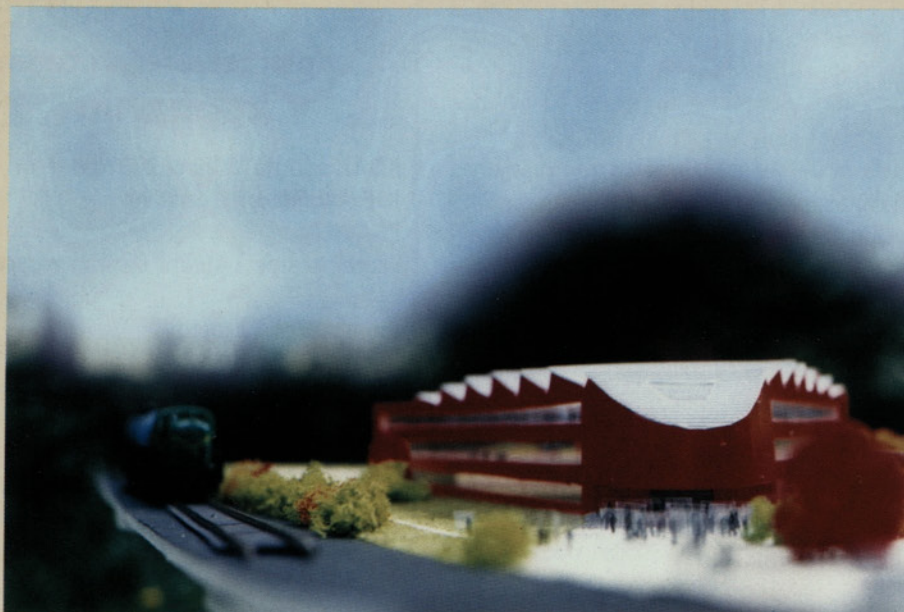
človeka dostojno življenje. Prihodnost je postala nepredvidljiva, dolgoročno načrtovanje pa nesmiselno. Nič kaj zavindanja vredna situacija, v kateri se je znašla današnja mladina, kajne? Mladost je svojo moč vedno črpala iz vere v boljšo prihodnost. Če se zavedaš, da dobre ocene in moralne vrednote danes niso več dovolj za brezskrbno življenje, da ob podivjanem potrošništvu tudi služba ni več garancija za zadovoljstvo, je optimistični pogled v prihodnost še toliko bolj dragocen.

Načrtovanje posegov v prostor, bodisi da gre za arhitekturno snovanje ali urbanistično planiranje, tudi pomeni pogled v prihodnost. Včasih ostane na nivoju utopije, včasih pa ideja postane realnost in iz načrtov res zraste stavba, mesto ali celo država. Šoštanj se prav v tem nepredvidljivem času nahaja sredi intenzivnega načrtovanja prihodnosti. Za javno predstavitev je pripravljen nov urbanistični načrt mesta z imenom URBANISTIČNE ZASNOVE, o katerem

industrijske cone družbe GORENJE. Odstranjevanje starih objektov je že v teku, kaj pa bo namesto njih zgrajeno, pa še ni odločeno. Izkoristite priložnost obravnave načrtovanih rešitev, ki jih lahko oplemenitite tudi s svojimi predlogi.

Po finančni teži največji projekt in po moje v kratki zgodovini Občine Šoštanj tudi najpomembnejši projekt pa predstavlja predvidena gradnja nove devetletne osnovne šole. Na zadnji seji gradbenega odbora je bil po dolgotrajni razpravi le narejen korak naprej. Dosedanje usklajevanje idejnega projekta namreč ni bilo preveč uspešno. Na večkrat omenjenem natečaju izbrani projekt ima po kriterijih pristojnega ministrstva, ki bo seveda šolsko poslopje z telovadnico tudi sofinanciralo, preveč razkošno zasnovane skupne prostore (predvsem notranjo avlo). Dodatno težavo predstavlja tudi omejeno zemljišče z zahtevanim odmikom od železnice in nujnost etapne gradnje (najprej bi se zgradila šola in po odstranitvi stare šole še telovadnica). Trikotna tlorisna zasnova z veliko skupno avlo, namenjeno tudi za znamenito prirediteljsko LIKOVNI SVET OTROK, seveda pomeni novost tudi za uradnike na ministrstvu, ki so bolj vajeni ortogonalnih, »kasarniško« zasnovanih šol. Razliko v ceni za »nadstandardno« šolo mora potemtakem pokriti občina iz lastnih virov.

Gradbeni odbor se je po predstavitvi nove idejne variante (ne vem točno katere že) na moje zadovoljstvo končno odločil, da si Šoštanj zasluži šolo, ki ne bo le zadovoljila minimalne standarde države, ampak bo pomenila tisti kvalitetni presežek, ki si ga naši otroci tudi zaslužijo. Moč kvalitetne arhitekture je prav v spodbujanju ustvarjalnega ozračja, kjer se lahko razvijejo bolj optimistične vizije prihodnosti. Ustvarjalno vzdušje in iskrena podpora (beri zaupanje) odraslih pa je največ, kar lahko storimo za mlade, s tem pa tudi za našo prihodnost. Vero, da je svet možno spremeniti na bolje, potrebujemo mogoče bolj kot kdaj koli prej. ■

Zunanost nove šoštanjske osnovne šole.

Avtor: Nande Korpnik

Sodobna globalizirana tržna ekonomija pa temelji na pretirani potrošnji in presežkih, torej sistemu, kjer uspešni lahko nakopičijo mnogo več, kot realno potrebujejo, hkrati pa neuspešni ostanejo brez tistega nekaj, kar omogoča

sem že večkrat pisal. Intenzivno se riše tudi po zemljišču bivše tovarne usnja. Tudi za ta del mesta bo občina še pred poletnimi počitnicami pripravila javne razgrnitve kar treh prostorskih aktov, ki trenutno obravnavajo območje bodoče

NIKOLI NE BOM ...

Na otokih brezčasa so nevidni ljudje,
lovijo svoje sence, iščejo oči,
izgubljene v preteklosti, zagledane v minule dni.

Vstanejo z mano, ko jih sonce prebudi,
ležejo z mano, ko zaprem oči,
življenje spominov je neskončna bleda pot.
Neskončna bleda pot.

(HIŠA: Neskončna bleda pot)

Vozim se iz Velenja proti Šoštanju. Že spet ena in ista pesem. Ponese me daleč. V Ljubljano ... Zato ker je z njo povezana drugačna zgodba in drug način življenja. Zato ker me spomni, da imam tam ljudi, ki jih imam rada, da tam živim drugače.

Pravkar sem obiskala staro prijateljico – tisto, ki ji res lahko rečem prijateljica. To je ena izmed redkih, ki je z mano ostala ne glede na razdaljo. Kaj morem, življenje v beli Ljubljani je drugačno. V začetku se še trudiš, pravzaprav se niti ni potrebno truditi, da bi se vsak teden vračal domov. Kar samo te prinese. Da se le rešiš velemestnega direndaja in betona, da prideš v zeleno dolino in mir. Minil je čas, ko sem na predavanjih odštevala minute in ob koncu zdirjala na prvi vlak za Štajersko. Vsega se navadiš ali pa v še tako oddaljenih in nemogočih stvareh najdeš nekaj, kar te privlači, in da ti stvari, ki so ti bile prej domače in ljube, postanejo tuje. Ne vračam se več pogosto domov. Ujeta sem v tok, ki je vse hitrejši, v čas, ki je neusmiljen. V večno dirko med domom in Ljubljano. In naenkrat ne veš več, kje si doma. Nikjer in hkra-ti povsod.

Cena, ki jo plačaš, da si širiš obzorje, je včasih velika. Ni lahko pustiti za sabo dom, svojo sobo, domače, prijatelje, sosede ... Ostanejo ti prazniki. Takrat se vrneš in vedno znova ugotoviš, da si zamudil prihod pomladi, da so prve lastovke že tu, da... Vikend je prekratek, da bi si vzel čas za vse. Tako se počasi zgubljaš.

"Drejši, kje si? Še živiš?" je zapisala prijateljica. Dobila sem slabo vest. In jo obiskala. Pravzaprav sem tudi sama želela izvedeti, kako je, kaj je novega. Če že preberem lokalne časopise, da izvem, kaj je v Dolini novega, si lahko vzamem čas še za ljudi, ki so mi (bili) blizu.

"Boš ostala v Ljubljani?" me sprašujejo. Ne vem, jim odgovarjam. Vedno znova. Ne vem, kot ne vem z jutrišnji dan, za naslednjo minuto. Ne bom rekla, da nikoli. Držim se pregovora "Nikoli ne reci nikoli.". Me je že prevečkrat izučilo in sem naredila prav to, za kar sem rekla NIKOLI.

Kaj mi nudi Ljubljana in kaj mi nudi Šoštanj, Velenje, Dolina? Kdo lahko da moji mladosti več? Kdo bo nekoč poskrbel za mojo službo, za stanovanje, za začetek ... v stilu "najprej štalca, pol pa kravca"? Kdo bo močnejši in bo dobil ne samo bitko ampak vojno?

Nočem se ukvarjati s tem. Čas bo prinesel svoje. In do takrat bom še naprej dirkala sem ter tja. Izbirala vikende in priložnosti, da v dolini zagledam luč, svetlobo, ki mi jo tudi elektrarna ne more dati. Do takrat me bodo prijatelji lovili prek mobilnega telefona in elektronske pošte. Do takrat ne bom vedela, kako močno me je Ljubljana kot hobotnica z vsemi svojimi (navideznimi) čari navsezadnje prisejala in potegnila vase ■

In kje je vozni red?

Foto: Jože Miklavc

Zapisano ob Sveti birmi

Pridi, Sv. Duh

Sveti Duh, pokaži nam, kaj hoče od nas Bog.

Pridi, razsvetli nam pot!

Sveti Križ je bil kraj, kjer smo med poletnimi počitnicami izpopolnjevali vero. Naš cilj je bil, da bi se med seboj povežali v skupnost, ki ji je pomembna molitev in želja po druženju. Vodili so nas kaplan Slavko Haložan in animatorke Ana, Klavdija, Gabrijela, Tina in Mojca. Dnevi so nam minevali v pogovorih o Bogu, o radostih in stiskah vsakdanjega življenja, ni pa nam manjkalo niti zabave. Odšli smo tudi v Bele Vode in na igrišču uživali v raznih družabnih igrah. Vsak dan smo imeli mašo, pri kateri smo sodelovali tako, da smo brali berila in izrekli prošnje. Naše druženje na sv. Križu se je končalo z družabnim večerom.

Pridi, Sveti Duh, okrepi nas, da bomo po tej poti potem tudi hodili!

Začelo se je novo šolsko leto in z njim verouk. Imeli smo ga vsak petek in kljub temu da smo bili že utrujeni od napornega tedna, z veseljem poglobljali tisto, kar smo se že naučili v prejšnjih veroučnih letih. Skozi vse leto smo se pripravljali na sprejem zakramenta svete birme. Na birmanskih vajah smo oblikovali plakate na temi družina in droge, se pogovarjali, molili, izdelali novoletne voščilnice in jih raznosili starejšim župljanom. Da pa bi bili povsem pripravljeni za sprejem tega zakramenta, smo se srečevali pri devetdnevnici – tako kot apostoli.

Prvoobhajanke.

Foto: Marijan Tekauc

Pridi, posveti nas!

Naša srca napolni z gorečo željo po resnici, po pravi poti in polnem življenju!

Nedelja, 21. 4. 2002

Zbrali smo se ob desetih v šoštanski župnijski cerkvi svetega Mihaela. Zapel je zvon. Zadonela je pesem in po pozdravnem govoru se je začela sveta maša, pri kateri nas je škof Anton Stres potrdil v veri. Bil je nepozabno. Občutili smo ljubezen do Boga, veselje, srečo, radost in postali luči, ki svetijo, grejejo, vlivajo upanje ■

Zala Gumzej, birmanka

Pozdrav birmovalcu

Spoštovani gospod škof!

V tej čudoviti velikonočni pomladi stojimo v svoji razigrani mladosti pred Vami v naši, s cvetjem in pozornostjo okrašeni župnijski cerkvi.

Pozdravljamo Vas kot naslednika apostolov in Kristusovega pričevalca. Birmanci stojimo na pragu odraslosti. Hočemo misliti s svojo glavo, hočemo se odločati sami. Da bomo to res zmogli, potrebujemo nekoga, ki nas bo usmerjal in razsvetljeval; potrebujemo Svetega Duha.

Sedem oziroma osem let smo pri verouku spoznavali našo vero. Pri sveti maši smo se srečevali z Jezusom in ga prejeli v svetem obhajilu. Ob vzpodbudi cele župnije smo se

na današnji binkoštni praznik še posebej pripravljali z devetdnevnico.

Hvala Vam, gospod škof, ker nas boste potrdili v veri!

Po polaganju Vaših rok bomo prejeli Svetega Duha in njegove darove, ki jih tako zelo

Škof Anton Stres.

Foto: Marijan Tekauc

potrebujemo pri naši rasti v zrele in odgovorne ljudi in kristjane.

Gospod škof, z velikim veseljem in spoštovanjem Vas letošnji birmanci pozdravljamo med nami! ■

Jerica Koren, birmanka

Prvoobhajanci.

Foto: Marijan Tekauc

Spomini naših prvoobhajancev

V nedeljo sem bila pri prvem svetem obhajilu. Že prej sem pri šmarnicah hodila po "križeka" na čelo. Zdaj pa po Jezusa – sveto hostijo. Dan pred prvim obhajilom smo imeli sveto spoved. Spovedi sem se malo bala. V nedeljo so bili pri maši tudi moji sorodniki. Pred kosilom sem molila Oče naš. Vsi so bili name ponosni in veseli ■

Urška Katanec, prvoobhajanka

To je bil najlepši dogodek v mojem življenju. Zjutraj me je mamica lepo oblekla. Nato smo šli k sveti maši, kjer sem sprejel sveto obhajilo. Po maši smo šli domov na kosilo. Povabil sem sestrične in bratrance ter ostale sorodnike. Po kosilu smo se igrali in se imeli zelo lepo. Ta dan mi bo ostal v zelo lepem spominu ■

Simon Fajfar, prvoobhajanec

Zjutraj sem se zbudila v lep, sončen dan. Najprej mi je frizerka naredila pričesko, nato sem oblekla belo oblekico in odšli smo v cerkev. Vsi prvoobhajanci smo bili svečano oblečeni; težko smo pričakovali trenutek, ko bomo lahko prvič prejeli sveto obhajilo. Tega dneva ne bom nikoli pozabila ■

Monika Orozel, prvoobhajanka

Oratorij

Priznati moram, da dolgo nisem vedel, kaj je to Oratorij, niti se zavedal, kako veliko je lahko veselje vseh, ki se ga udeležijo: staršev, otrok, animatorjev, nas duhovnikov.

Vedno sem se spraševal, kaj naj ponudim otrokom med počitnicami. Sami vemo, kako jih otroci preživljajo: nekateri pred televizijskimi ekrani, računalniki, nekateri imajo srečo in so na počitnicah pri starih starših, nekateri doma pomagajo pri kmečkih opravilih, mnogi pa so, žal, prepuščeni ulici. Sveti Janez don Bosko me je s svojo idejo – Oratorij, ki ga je sam prvi izvajal pred toliko leti v Italiji, povsem navdušil. Zato naj poudarim, da je Oratorij PONUDBA. Zakaj ne bi naši otroci del počitnic (6 dni) preživeli s svojimi vrstniki v igri in druženju. Prejšnja leta – na prejšnji župniji smo prvič organizirali poletni Oratorij. Rekel bi: "Seveda, bilo je lepo ... Skupaj z

otroki smo se šest dni zbirali pri župnišču, prepevali, poslušali zgodbo, skupaj molili, šli na izlet, se igrali, tekmovali pa še in še. Tako nekako je potekal naš prvi Oratorij. V Sloveniji se Oratorija vsako leto udeleži več tisoč otrok. Spomnim se: prvo leto je k nam prihajalo okrog 135 otrok. Zaradi navdušenja in kasnejših pozitivnih odzivov in izjav pa sem drugo leto vnaprej optimistično sklepal, da se ga bo udeležilo okrog 180 otrok. Nisem se veliko zmotil. Prišlo je 170 otrok. Do konca tedna se je zbralo kar 190 otrok.

Kaj je torej Oratorij? Sveti don Bosko je zapisal: "Če mladi nimajo nikogar, ki bi se ukvarjal z njimi, kaj hitro postanejo bič za družbo." Mi smo se odločili za Oratorij, ob katerem se sprašujemo: "Je to prostor, čas, program ali morda molitev?" Vse to je pomembno, vendar ne zadošča. Oratorij je mladostna igrivost, plemenitost srca, ustvarjalnost in dobrodelnost. To pa je odvisno od ljudi: od teh, ki se imajo radi in ki to ljubezen OMOGOČAJO. Verjamem, da imajo naši animatorji dovolj moči in zagona, da naredijo to, kar vzgojiteljem ne uspeva med letom, da pri otrocih in mladostnikih razgibajo možgane in ustvarjalnost.

Seveda ima Oratorij tudi "rdečo nit", ki otroke vodi in spremlja iz dneva v dan. To je tema – zgodba, ki ji prisluhnemo na začetku vsakega dneva. Ta zgodba nam predstavi življenje katerega izmed svetnikov ali pa drugih voditeljev mladih (Janez Bosko, Lavra, ki je žrtvovala svoje življenje za spreobrnitev svoje matere, ...). Letošnja zgodba nam bo spregovorila o skupini mladih prijateljev, ki se odpravijo v Egipt, da bi spoznali starozaveznega Jožefa, ki so ga bratje prodali.

Seveda so z Oratorijem povezani tudi stroški. Pri tem računamo največ na pomoč donatorjev in tistih, ki imajo odprto dlan, da s svojim prispevkom (denarnim ali materialnim) podprejo vse, kar vodi k zdravi osebnosti. Kajti prepričan sem, da bo samo zdrava mladina pomenila pravo prihodnost našega kraja in tudi mlade in majhne države. Zato bo prispevek staršev odvisen od tega, koliko otrok se bo vključilo na Oratorij. Glede udeležbe otrok računam, spoštovani starši, na vašo pomoč. Namreč, brez domačega povabila in spodbude ne gre!

Začetek Oratorija je v ponedeljek (1. julija) ob 9. uri in traja vsak dan do sobote (6. julija) do 16. ure. To pomeni, da imajo vaši otroci zajtrk in večerjo ter spanje doma; dopoldansko in popoldansko druženje ter kosilo (bolj močno malico) pa pri nas. Njihov čas bomo dopolnili tudi z raznimi delavnicami, kot so npr.: likovna delavnica, novinarska, delavnica

Origami, pletarska, kuharska, športna ali delavnica, kjer se izdelujejo izdelki iz papirja. Gre za ročne aktivnosti, ki spodbudijo poleg ustvarjalnosti tudi čut za graditev prijateljstva in pomoč bližnjemu.

ŽUPNIJSKA OBVESTILA ZA MESEC JUNIJ

- **Nedelja, 2. junija, je v znamenju praznika sv. Rešnjega Telesa.** Pri šoštanjski župnijski cerkvi bo po jutranji maši telovska procesija.

- **V Belih Vodah pa bo maša s telovsko procesijo ob 10. uri.** Pri tej maši bo tudi 1. sveto obhajilo.

- **Duhovniki mariborske škofije bomo v sredo, 5. junija, poromali v Zagreb na grob kardinala Alojzija Stepinca.** Z mašo, ki jo bo v zagrebški stolnici vodil zagrebški nadškof Bozanić, se bomo Bogu zahvalili za vse dobro, kar je storil kardinal Stepinac za naše duhovnike med 2. svetovno vojno.

- **V nedeljo, 9. junija, bo ob 15. uri v šoštanjski župnijski cerkvi srečanje otroških pevskih zborov naše šaleške dekanije.**

- **V nedeljo, 16. junija, bomo pri sv. Vidu na Slemenu obhajali šentviško nedeljo z mašo ob 16. uri.**

- **Pri sv. Križu nad Belimi Vodami bomo obhajali lepo nedeljo 23. junija z mašo ob 9. uri in ob 10.30 uri s telovsko procesijo.**

- **V nedeljo, 30. junija, bo lepa nedelja v Zavodnjah z mašo in telovsko procesijo ob 10. uri.**

- **Z nastopom počitnic bomo začeli z dnevi duhovnosti pri sv. Križu:**

* **od 23. do 25. junija za otroški pevski zbor iz Šoštanja;**

* **od 25. do 27. junija za ministrante naše dekanije (od 5. razreda naprej);**

* **od 27. do 29. junija za ministrante naše dekanije (do 5. razreda).**

Jože Pribožič, župnik

Zadnji dan se konča prej. Oratorij zaključimo s slovesno akademijo, na kateri vam, starši, in drugim obiskovalcem, predstavimo svoje tedensko delo.

Prijavite svojega otroka, da bosta veselje in sreča del našega življenja. Ne pozabimo, da Janez don Bosko pravi: "Z mladimi ravnajmo tako, kot bi ravnali z Jezusom Kristusom, otrokom, če bi prebival v naši sredi! ■

Janko Babič, kaplan

POVABLJEN NA KAVO

Sladoledar BESIM

Nogomet se je iztekel. Pa ne, da sedaj ne bi imela s kom klepetati ob kavi, samo toliko, ker ste verjetno zopet pričakovali "enga šmarškiga fuzbalerja". A vroče poletje, gola ramena in prijetna popoldanska sopara ne dajo razmišljati o nogometu. (Čeprav je svetovno prvenstvo tik pred vrati!!!) Vsaj za nas, punce, pridejo poletni v poštev sladoledarji. Ker imajo nekaj, kar je za preživetje pod tem vedno bolj norim soncem že skoraj nujno.

V Šmartnem imamo že četrto poletje najboljši sladoled daleč naokrog. In to pomeni, da imamo najboljšega sladoledarja. Besima. In ker sama spadam v tisto izjemno čudno (in menda izjemno redko) vrsto ljudi, ki ne marajo prav posebej sladoleda (verjetno so me odvrgli vesoljci, vsaj tako meni Besim), bi lahko rekli, da se z Besimom ne marava. Ali pa vsaj ne pozna. Pa se motite. Precej. Z Besimom sva namreč prijatelja. Ker naš Besim ne deli ljudi. Ne po spolu ne po starosti. Ali po narodnosti ali barvi las. Ali pa na sladoledoljubce in sladoledomrzneže. Ali pač, kolikor je že še takšnih neumnih predsodkov, ki jih po navadi hudo resno gojimo v svojih glavah. Je pa res, da sva se prvo leto bolj čudno gledala. Predvsem zato, ker Besim ni mogel verjeti, da je Maja, ena največjih sladolednih odvisnežev, kar jih je kdajkoli dal ta svet, moja mlajša sestra. Pa sem potrpežljivo hodila z njo, ko je iz dneva v dan preizkušala vedno nove Besimove čarovnije. In se topi-

la z vsako novo kepico. In potem smo počasi postali prijatelji. Kajti Besim je prijazen do vseh. In vsakemu pokloni s kepico še širok nasmeh in prijazno besedo. Ali dve. Po navadi pa še več. In zato je njegov mali sladoledni vrt vedno poln. "Ljudje radi v miru polijejo svoj sladoled. Ob tem malo poklepetamo. O vsem, kar pač je," se smeji Besim, ko ga sprašujem, kako se počuti v Šmartnem. No, ker poleg tega, da seveda še vedno obožuje sladoled, neizmerno rad prebere časopis ob jutranji kavi. Tokrat sem mu iz bližnjega bara kavo prinesla jaz. S svojo radovednostjo seve-

Besim vsem prijazno postreže s kepico. Vmes se smeji. In ponuja. Vanilijo. Čokolado. Lešnik ... A otroci najraje ližejo sladoled z okusom sadja. Besim ponuja kar 16 vrst sladolednih užitek. Ko ga sprašujem o tem, kako pripravljajo sladoled, mi požuga s stolpom kornetov: "Ti, ti! Bi mi rada ukradla recept in potem sama prodajala sladoled!" Da mi kaj takega res ne bi padlo na pamet, mi dovoli, da igram sladoledarskega vajenca. Naj se še tako trudim, moje kepice žalostno čepijo v kornetu. Po nekaj poskusih odneham. Seveda z ugotovitvijo, da nisem nadarjena za sladoledarski posel.

Besim pa umira od smeha. Nasploh se rad smeji. Težko ga je najti, ko je slabe volje. Besim je star 26 let. Je makedonski Albanec. V Sloveniji je že 14. leto in ves ta čas se preživlja s sladoledarstvom. Besim lepo govori slovensko. Kar mi je všeč. Izjemno. Še posebej pa, ker ima to redko lastnost, da govori vse šmarške jezike. Z otroki klepeta o šoli in sočustvuje zaradi nehumanosti slovenskega šolskega sistema. Z njihovimi starši deli mnenje o neubogljivi mladini. Z mladino navržne kakšno čez starše in čez vse mogoče, kar pač že zaposluje razmršene pubertetniške glave. Seveda pa se naš Besim spozna tudi na nogomet. Nenazadnje je to za preživetje

Sladoledar Besim.

Foto: Arhiv

da. "Kaj boš, Mojca, pisala o meni?! Jaz sem preprost človek," še kar nejeverno zmajuje z glavo, ko povlečem iz žepa papir. A list ostane nepopisan. Tudi tokrat vtise in Besimov smeh spravljam kar naravnost v srce. Okoli naju pa je kar naenkrat polno šmarškega mladeža.

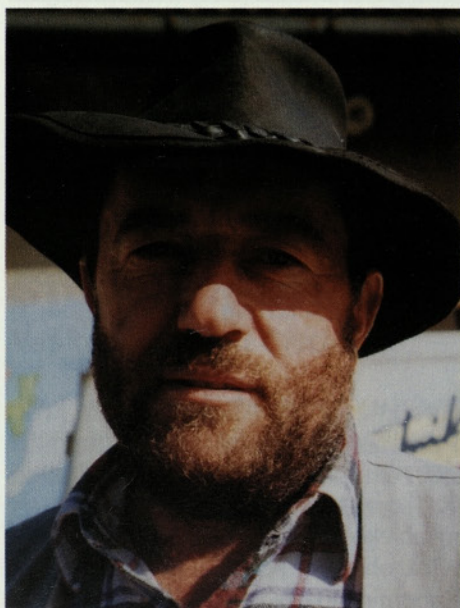
na šmarški sceni v zadnjem času že nujnost. Ima pa Besim še posebno strast. Športne stave. Ure in ure študira kombinacije in skuša prodreti v globine tega misterioznega sveta. In če dobro sumim, potem naš Besim še ni ravno pogruntal sistema, ker po navadi stavni lističi končajo v smeteh. A brez slabe volje. Ali jeze. "Življenje je preveč dragoceno. Vsak dan je dar, ki ga je škoda zavreči," modruje Besim, kadar ga ujame v njegovih modrostnih trenutkih. Čeprav je še mlad, ima za sabo že trpke življenjske izkušnje. No, po malem jih imamo seveda vsi. A če jih znamo spremeniti v dobro, potem znamo ceniti vsak podarjen trenutek. In nasmeh. In prijazno besedo. Brez predsodkov. Brez omejitev. Brez vnaprejšnjega obsojanja. Kajti življenje je kot sladoledna kepica. Tako sladko je. A tako kratko. Topi se z vsakim dnem. Z vsakim trenutkom. Škoda bi bilo samo stati ob strani in gledati ... ■

Po pouku na kepico sladoleda.

Foto: Arhiv

IZPOD KLOBUKA

ČAS JE GOSPODAR TISTI, KI NIMAJO DRUGEGA GOSPODARJA (arabski)

Kako je čas relativna stvar, nam kaže naš vsakdanjik, in to, da je čas denar, naj bi veljalo že kar nekaj - časa. Dejstvo je, da ga imamo dnevno vsi na razpolago točno štiriindvajset ur. Od vsakega posameznika je tudi odvisno, za kaj ga bo porabil in kdaj bo rekel, da za nekaj nima časa. Navadno moramo v tem razpoložljivem času opraviti neka dela ali pa tudi ne, saj čas tako ali drugače mine.

Navadno se trošenje te dimenzije prične že zgodaj zjutraj. Najprej traja približno 20 minut, da si ob vseh družinskih članih izboriš prostor v kopalnici. Tiste srajce ali hlače, ki si jih namenil potegniti nase, seveda ni na svojem mestu. Bodisi so v pralnem stroju, se sušijo ali pa so zložene na nekem nepravem kupu. Na naslednjem kosu obleke navadno manjka gumb ali se zadruga zatika. Pri iskanju mobitela pomaga klasični telefon, pri očalih pa ni rešitve. Ali jih najdeš ali odideš brez njih. Listek, na katerega si zvečer napiseš, česa ne smeš naslednji dan pozabiti, se nahaja neznano kje in zunaj že hupa žena, saj ji moraš najti marelo, ker je ravnokar pričelo deževati. Če ti po dobri uri uspe pririniti avto iz garaže in se samo dvakrat vrniti v hišo po nepogrešljive stvari, se je dan dokaj ugodno pričel. Ritma ti ne pokvari niti dejstvo, da iščeš dopis, na katerega moraš nujno odgovoriti, vsaj pol ure. Ko po vseh težavah s tehnološko elektronskimi pisarniškimi čudeži opraviš delo, ki bi ga s klasičnimi prijemi končal v 15 minutah, vsaj v dveh urah, se lahko lotiš obiskovanja t.i. javnih ali državnih ustanov. Te so znane kot zelo učinkovite požiralke razpoložljivega časa. Pri svojih dosedanjih kar bogatih izkušnjah z raznoraznimi ustanovami sem prišel do nekaterih pomembnih ugotovitev (najbrž nisem edini). Najbolj učinkovite so gotovo tiste, ki delujejo (ali so delovale) v nekakšnih zasilnih pogojih, torej po montažnih hišah, bivalnih kontejnerjih ali s plehom pokritih kolibah. Kar stisne pa me, kadar se znajdem pred zgradbo z vodomatom, pedantno urejenimi gredicami, marmornatimi stopnišči, velikimi steklenimi stenami in tihim, z ogledali opremljenim dvigalom. Navadno te pričaka še receptorka, oborožena z monalizovskim nasmehom in merami znanih div ter te, fasciniranega nebogljenca, potisne v usnjeno - kromirano varianto naslanjača. Vsaj za nekaj časa postane čas nepomembna dimenzija, kajti prepričan si, da vsa ta silna urejenost pomeni tudi tisto pričakovano učinkovitost. Še posebno če veš, da je formular, ki ti ga morajo potrditi, pravzaprav bolj malo pomemben. Ampak število vrat, skozi katere je treba, število referentov, ki morajo pogladiti dokument, in dejstvo, da je tisti zadnji, odločujoči šef ravno v tistem trenutku na nujni koordinaciji, ti dimenzijo časa raztegnejo do obupa. Navadno te reši nižji referent, ki ve, da lahko dokument požogosa brez problemov.

Ker ti je ob vseh zapletih že potekel čas službe, malice in kosila, je skrajni čas, da se napotiš domov. Ves izurjen potrpežljivo čakas pri dveh železniških zapornicah in si doma ravno pravi čas, da boš skočil po plin, ki ga je ravno zamanjkalo, preden zaprejo tehnično trgovino.

Zvečer ti ostane ravno toliko časa, da si točno izplaniraš čas za naslednji dan ■

Dan ljubezni v župniji sv. Martina v Šmartnem ob Paki

Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ljubezen nikoli ne mine. (1Kor 13, 4 – 8a)

Nedelja, 12. maja, je bila v župniji svetega Martina v Šmartnem ob Paki prav poseben dan. Dan, ko je dišalo po šmarnicah in je bilo v zraku čutiti nešteto niti, prepletenih z iskreno povezanostjo, medsebojnim spoštovanjem in ljubeznijo. To je bil dan ljubezni. In ko dan ljubezni preraste v leto in leto preraste v desetletja, potem pomeni to prežeti življenje z ljubeznijo, ki ne mine. Kar 31 zakoncev jubilarcev je na oltar župnijske cerkve

Zakonci- jubilarci ob domačem oltarju.

Foto: Arhiv

položilo svojo zahvalo za preživeta skupna leta. Tako kot že nekaj let je tudi letos župnik Ivan Napret daroval mašo v zahvalo za vse včerajšnje in priprošnje za vse jutrišnje trenutke jubilarcev, ki v tem letu obhajajo 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 ali 45 let skupne hoje v zakonu. In nedelja v mesecu maju ni izbrana po naključju. Marijin mesec je namreč tudi mesec ljubezni. In ljubezen je dar, ki ga moramo negovati, da raste in osrečuje nas in naše bližnje. Seveda pa ni vse življenje praznik in ni vedno vse poslano z rožami. Namreč tudi najlepši vrtničin cvet skriva trnje, ki lahko rani in povzroči bolečino. A odprtost za dialog in odpustanje je tista pot, ki tudi v težkih trenutkih preizkušenj, ki jih za vogali naših življenj nastavlja usoda, ne loči dveh sklenjenih dlani. Letošnji jubilarci, ki so sooblikovali mašno daritev, so v uvodu v molitev Oče naš poudarili ravno pomembnost odprtosti zakonske zveze, ki je resnično izpolnjena v besedah podaritve in sprejemanja. In besede najlepše krščanske molitve so največje bogastvo, ki so ga prejeli od svojih staršev in so hkrati največ, kar lahko podarijo svojim otrokom in vnukom. Seveda prežeto z ljubeznijo, ki ima edinstveno lastnost: je namreč edina stvar na svetu, ki se

množi, če jo delimo. In ljubezen je tudi tista, ki zmore prerasti prostor in čas. Kajti ta čudovita majska nedelja je bila kot tisti dan. Takrat, ko je bil najlepši dan v njihovem življenju. Ko je bil začetek dneva ljubezni za vse življenje ■

Mojca Ažman

Lovska zgodba

V prijetnem ambientu lovskega doma so pod rogovje in trofeje posedli člani lovske družine Oljka Šmartno ob Paki. Letni občni zbor je seveda pravi trenutek, da se napravi nekakšna inventura stanja, opravijo spremembe in dajo na plan nove ideje ter usmeritve.

Medtem ko z zadovoljstvom ugotavljajo, da stalež divjadi v njihovem revirju vztrajno raste, znova se je pojavil že skoraj izumrli zajec in tudi oglašanje fazanov je ob primernih trenutkih moč slišati, pa se lovske vrste krajšajo. Samo 31 si jih še občasnno nadene zeleno obleko ter da klobuk na glavo in od tega le še dobra polovica občasnno pogleda preko merka v tarčo. Ja, z nostalgijo se spominjajo časov, ko je bil lov nekakšna kulturna stvar, na kateri so se reševala mnoga pomembna družbena in gospodarska vprašanja. Danes pa mladci rajši kot polja in gozd obiskujejo golf in tenis igrišča. Saj kdo bi plezal in popravil lovske preže ali v trdi zimi kot Martin Krpan tovoril hrano na krmišča, za cesto pobiral ubite živali ali pa se zagovarjal pred takšnimi ali drugačnimi varuhu narave, ki v njih vidi-jo zgolj ubijalce nedolžnih živali.

Foto: Arhiv

Ampak klani šmarski lovci se ne dajo. Trdo so dedci zastavili besedo in sprejeli pomembne, v prihodnost usmerjene odločitve. Določili so t.i. nujni odstrel za leto 2002, se zmenili za gojitvene ukrepe, napravili plan popravila in izdelave prež, svojo natančnost streljanja bodo primerjali z drugimi družinami na strelskih tekmovanjih ter na koncu izpeljali volitve. Prvi "jager" med njimi je postal Franc Žohar, za mirno roko oz. pri-

Šmartno ob Paki

merno usposobljenost bo skrbel strelski referent Milan Pokorny, ki v sinu Boštjanu že dobiva primernega naslednika, saj je ta postal gospodar lovske družine Oljka. S prevzemom prinešene divjadi se bo ukvarjal Danilo Pokleka, za to, da bodo stvari tudi administrativno kar najbolje urejene, bo skrbel tajnik Aleksander Napotnik.

Ob splošno znanem in priznanem lovskem golažu so nato dolgo v noč obujali spomine na v glavnem vesele lovske zgođe in nezgode.

Želimo jim še veliko užitkov pri obiskovanju narave, sam pa moram reči, da jih najbolj občudujem, kadar streljajo - glinaste golobe ■

Strokovno nad odpadke

Vaška skupnost Slatine

Saj ne, da ne bi imeli v Občini Šoštanj smeti dovolj in tudi pospravljali smo jih v različnih čistilnih akcijah, ki so tekle to pomlad. Ampak tudi v Občini Šmartno ob Paki so čistili in v Vaški skupnosti Slatine so vzeli zadevo zelo zares.

Med udeleženci akcije je bil tudi Emil Štrbenk, ki tudi sicer skrbi za ekološko osveščanje v dolini, tajnika občine Janka Kopušarja, ki tudi ima hišo v tem zaselku, pa na sliki ni, ker se je ravno takrat ubadal s polno vrečo smeti.

Foto: Milojka Komprej

Na pobudo predsednika turističnega društva Zdravka Ramšaka in predsednika vaškega odbora Martina Berzelaka so v soboto, 20. 4., počistili gozd od Gorenjskega klanca do Šmartnega ob Paki. Od zaselka, ki šteje okrog 50 gospodinjev, se je hitro nabralo kakih 30 ljudi, ki so pridno pobrali, kar se je navlake nabralo od lani. Nabralo pa se je kar za dva zabojnika pa še malo čez. Polne zabojnike je na primerno odlagališče odpeljal PUP, čistilna akcija pa se je zaključila pri Berzelkovih, kjer so skrbne domačinke pripravile prigrizek, da ne bi šli lačni nara-zen ■

Milojka Komprej

SOŠOLCEM V SPOMIN

(ob tretji obletnici tragične smrti učencev Matica Batiste, Kristine Vrečer, Sabine Drev in Tine Meh)

Življenje je eno samo poslavljanje, pravijo.

Tistega četrtega, 13. maja leta 1999, ko smo se poslovili od svojih sošolcev Tine, Kristine, Matica in Sabine, smo se poslovili tudi od brezskrbnosti našega otroštva.

Mnogo prezgodaj smo se morali naučiti posloviti se od tistih, ki jih imamo radi.

Mnogo prezgodaj smo morali dojeti večno resnico, da je vse minljivo.

"Vse samo je večer svit", je rekel pesnik.

Minila so tri leta. Zrasli smo, telesno in duševno smo starejši. Sedaj končujemo osnovno šolo. Kot vsi drugi mladi ljudje gremo življenju naproti. Toda mi bomo ponesli s sabo še nekaj: spomin na čudovita leta, ki smo jih smeli preživeti z Maticem, Sabino, Tino in Kristino. Nihče ni bil tako duhovit kot Matic! Nihče ni tako čudovito plesal kot Tina! Nihče ni pisal tako čudovitih pesmi kot Kristina! Nihče se ni smejal tako prisrčno kot Sabina!

Pravijo, da ima vse v življenju svoj namen. Če so morali umreti, v nas živijo dalje. Sabinine dobre volje je bilo toliko, da si se je lahko nalezel. Tina je bila tako polna sonca, da ga je lahko podarila vsem nekaj, a ga je njej še vedno ostalo dovolj. Kristina je ljubila ta svet, naravo, znala je občutiti življenje in vso lepoto, ki je mi mnogokrat niti opazili nismo. Matic nas je naučil ceniti prijateljstvo.

Je sploh še kaj lepšega od veselja, narave, prijateljstva in toplih vezi?

Tudi mi se bomo kmalu poslovili. Potem se bomo porazgubili na vse strani, a v upanju, da se kdaj ponovno snidemo.

Za vedno pa ostaja tudi upanje, da se bomo s Kristino, Sabino, Tino in Maticem nekoč v prihodnosti še srečali.

Pisatelj Ivo Andrić je zapisal:

"S čimerkoli se izraža naše življenje - misli, pogledi, nasmehi, besede - vse to teži k drugi obali... Vse naše upanje je namreč na oni strani!"

TIHI HRUP

*Ko so umrli, nebo je jokalo.
Bilo je malo, premalo časa...*

V tišino smo se zavili.

A sveče so gorele.

*In v nas je hrup -
hrup, ki se ga ne sliši,
ko po sreči srce hrepeni.*

*Ko veter spet pihne,
se ugasnejo luči...*

*Veter tihega hrupa
jih je ugasnil,
sem si pojasnil.*

Nič več jih ne zbudi.

*Nejc Robida,
8.a OŠ bratov Letonja
Šmartno ob Paki*

Učenci 8.a in 8.b razreda Osnovne šole bratov Letonja Šmartno ob Paki

V branje vam ponujam liriko priznanih tujih pesnikov.

Veliko ljubezni, morja in vonjev. V pričakovanju toplejših, poletnih, mehkih zaljubljenih dni.

Maja Rezman

Literatura – pesmi in proza: izbrano, urejeno in prepisano 2002-05-19.

Juha in oblaki

Moja mala nora ljubica mi je dajala na mizo večerjo, jaz pa sem skoz odprto okno jedilnice opazoval tisto gibljivo arhitekturo, ki jo Bog ustvarja iz hlapov, tisto čudežno konstrukcijo neotipljivega. Tako sem govoril: "Vsi ti prividi so skoraj tako lepi kot oči moje lepe ljubice, moje male nore pošasti z zelenimi očmi."

Tedaj pa sem dobil divji udarec s pestjo v hrbet in zaslišal hripav in očarljiv glas, histeričen in kakor od žganja raskav glas svoje drage male ljubice, kako mi govori:

"Prekleti trgovec z oblaki, boš mi požrl tole juho ali ne!?"

(C. Baudelaire, *Spleen*, 1992)

II Bacio

Poljub! O slez v vrtu božanj in medlenja!
Na tipkah zob živahno spremljanje pripeva,
Ki ga mehkó Ljubezen poje, da odmeva
Z glasovi angelov, od src do hrepenenja.

Zvenci in božanski, milostni Poljub!
Opoj neizrekljivi, sočna slast brezdanja!
Pozdravljen! Sklonjen nad razkošjem tvojih kup,
Se človek z neizčrpno srečo opijanja.

Kot rensko vino in kot glasbe božji dih
Tolažiš nas in ziblješ, in življenja strup
Izgine s šobami škrlata tvojih gub...
Naj ti kdo večji, Goethe ali Will, pokloni stih.

Šibak poet Pariza ti lahko vnaprej
Ponudim le ta šopek iz otročjih kitic:
Proti nagradi blagovoli se spustiti
K Njej na poredne ustnice, poljub, in se smej!

Mandolina

Darovalci serenad
In lepe poslušalke
Šepetajo puhle stavke
Pod vejevjem zvočnih jat:

Tircis s čudežno Aminto,
In Klitander, večni tič,
In Damís, ki joka tinto
Spričo krutih lepotic.

Kratki suknjiči iz svile,

Dolga krila na volan,
Elegantni gibi, mile,
Modre sence se čez plan

Vrtinčijo v ekstazi
Mesca, ki je rdeč in siv,
Mandolina pa se plazi
Skozi zrak, drhteče živ.

VI

Luna seje
Luč prek gozdnih jas,
Z vsake veje
Poslovi se glas
Od senčnih brezen...

O ljubezen.

Ribnik riše,
Kot zrcalo,
Vse obrise
Vrbe na obalo,
Veter joka na ves glas...

Sanjajva, sedaj je čas.

Nežno prek sveta
Razstrti mir
Kot da z neba
Sneži zvečer,
Med mavrico zvezdá...

Najlepši hip srca.

XIII

Vrsta živih mej se kodra
V neskončnost, čisto morje pne
Se skozi čisti puh megli?
Ki diha jagode sred gozda.

Lahno nihajo vršički
Smrek in mlinov sred zelenja,
Kjer odmeva od norenja,
Ko podijo se žrebički.

V brezčasju te Nedelje
Igra ovc okoli ovna,
Mehkih kakor bela volna
Lastnih run. Oblak se pelje.

Pravkar je zavita reka
Razprostrla po obali
Vse zvonove kot piščali
V nebesni svod iz mleka.

(P. Verlaine, *Mojstri lirike*, 2000)

Ljubezenska

Kako držim naj dušo, da se ne dotakne tvoje? In kako čez tebe povzdignem naj med druge jo stvari? Ah, spraval bi jo rad nekje v temi pri nečem izgubljenim zunaj sebe, na kraju, ki se ne zamaje, če globina tvoja kdaj zavalovi. In vendar vse, kar se dotakne rok, naju tesno poveže kakor lok, ki iz dveh strun prikljče en odmev. Napeta na godalo sva oba. Kateri daljni godec nanj igra? O sladki spev.

Pesem o morju
Capri. Piccola Marina.

Prastari dih od morja,
dih noči:
tebi ni mar nikogar:
kdor bedi,
kaj gleda sam,
kako te preživi:
prastari dih od morja,
ki drhti
le kot za pradavnino
in vali
prostorja na brežino...

Kako te čuti
figovec, brsteč
pod mesečino.

(R. M. Rilke, *Mojstri lirike*, 1998)

Vročica Buenos Airesa Jug

Gledati, z enega tvojih dvorišč,
starodavne zvezde,
gledati,
s klopi v senci,
te razpršene sije,
ki jih moja nevednost ne zna imenovati
ali razvrstiti ozvezdja;
občutiti kroženje vode
v skrivni kapnici,
vonj jasmína in kozjih parkeljcev,
tišino ptice, ki spi,
lok preddverja, vlago
- vse to je, nemara, poezija.

Slovo

Med mano in mojo ljubeznijo mora vzrasti
tristo noči kot tristo zidov
in morje bo nekakšna čarnost med nama.
Samó spomini bodo še.

O popoldnevi, zasluženi s trpljenjem,
noči, ko sem upal, da te vidim.
Polja mojih potov, nébes,
ki ga gledam in izgubljam...
Tvoja odsotnost, dokončna kot kip,
bo žalostila druge popoldneve.

(J.L. Borges, *Mojstri lirike*, 2000)

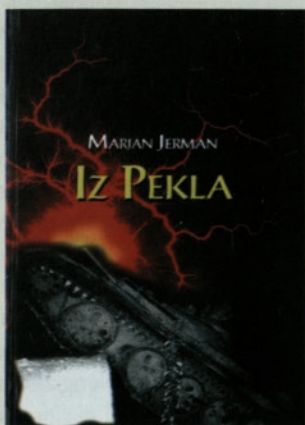
Knjiga za moške in knjiga za ženske ...

Na moji nočni omarici sta se minuli mesec "vlačili" dve knjigi. Prva, tanka brošurica, ki mi jo je v Ljubljani na sam dan poezije stisnil v roke Željko Perović, pesniški "zakladnik", ki se je kalil tudi

v Šoštanju. Pesmi, nakapljane iz univerzuma, ujeete kapljice so zdrsele in se ujele v knjižici z naslovom *Kapljevina*. Pesnik mi je vanjo trajno zapisal datum 21. 3. 2002 ...

V drugi je njen avtor tudi pri-
taknil datum, in sicer 24. 4.
2002. In kdo je avtor?
Marjan Jerman, "srboriti" novinar
Vala 202, ki je, ne po svoji kriv-
di, napisal brutalno knjigo z
naslovom *Iz pekla*. Knjigo
sem dobil iz njegovih rok v šoš-
tanjski knjižnici. Tam je tega dne peščici osuplih
poslušalcev iz rokava natresel vso minulo (?) groz-
no morijo na Hrvaškem, v Bosni in Hercegovini ter
na Kosovem ... Da se človek nehote vpraša, ali je
res treba o tem pisati in razmnoževati fotke brutal-
nih prizorov, tudi mučenja ... Odgovor pa, jasno:
Je treba! Kaj je na drugi strani? Prisilna pozaba,
grozljiv molk in nemoč, da tudi po desetletjih ljud-
je ne upajo izkopati svojih bližnjih in jih položiti v
"sveto" zemljo ... tudi na "naših" Goricah.
Oh, kako sta se ti dve knjigi grdo gledali na moji
polički...

Marjan Jerman, gost Marijane Boruta v šoštanjski knjižnici. Foto: Milojka Komprej

Česa se naj romantik za zajtrk razveseli drugega kot bistrnih kapljic, ki jih Perović naniza v pesem:

jutranje / iz mladega mleka / sanje, / mleko jutra //
v mlačno mlako / dneva / polagam korenine, / s
prsti // na prsi prsti / vedno znova / mlečne / pol-
jube

Ta okus po mleku, prsih in poljubih! Pa je treba nato stopiti v "mlačno mlako dneva" in človek v tem času ne more in ne sme prezreti pekla, nad katerim smo (ali smo res?) čudežno dvignjeni? Marjan Jerman, ki je dobesedno gazil blato in kri desetletne morije v balkanskem peklu in suhoparno poročal o devetem krogu, v katerem so v devetdesetih ple-sale naše nekdanje "bratske republike ..." je o svojem visoko profesionalnem poročanju zapisal:

"No, zase lahko rečem, da sem vesel, da se je zadeva na Balkanu umirila, čeprav moram tudi priznati, da mi je kar malo dolgčas po razburljivih in nevarnosti polnih časih, ko sem reševal svojo kožo in glavo. Izziv je hudičeva stvar, ki zleze človeku pod kožo in tam ostane. Vsaj pri meni je tako. Včasih, ko sva se ob večerih s Sonjo pogovarjala o mojih terenih, me je opozarjala na posledice. "Vedi, da bo vse to vplivalo tudi nate. Nikar ne misli, da si imun. Še sam se ne boš zavedal sprememb," je velikokrat rekla. Imela je prav. Resda sem drugačen, kot sem bil takrat. No, morda se človek v desetih, enajstih letih tudi sicer spremeni. Morda. Mislim, da je tudi vojna v meni pustila sledove. Pravijo, da stresi in podobno udarijo na živce. Morda, morda ..."

Ali Jerman odkriva v sebi "vietnamski sindrom"? Preberite njegovo knjigo *Iz Pekla* in ocenite sami! Potem pa knjigo spravite na gornjo polico, da bo vedno na očeh, pa redko pri roki in ko vas bo kdaj vnuk vprašal, kaj je v tisti knjigi, mu lahko rečete: "Groza in pekel, pa takšen je tudi ta svet, dragi moj ..." V roke pa mu stisnite Perovičove kapljice v *Kapljevini*, naj jo dne v notranji žep suknjiča, prav paše vanj in to na srčno stran, saj bo v njej našel tudi sledeče verze:

namakaš lase / v moje // besede, // pa mlade /
pojejo // v vetru

So moške knjige? So ženske knjige?

V bistvu so, pa je treba brati vse. Ko bi le več "pravih" moških bralo "ženske" knjige ... ko bi jih razumeli! Ko bi vsaj razumeli, za kaj sploh so!!! Če bi, se danes Marjan Jerman ne bi spraševal, koliko je na njegovo spremembo vplivala vojna, o kateri je poročal.

Peter Rezman

Trenutek

Sedim za mizo. Pišem domačo nalogo. Razmišljam, zakaj je pomembna ena sama naloga, kaj pomeni za življenje, če pa se lahko zgodi, da te jutri več ne bo... in bo vse brez smisla...

Pogledam skozi okno. Zunaj sije sonce, ljudje brzi-
jo mimo kot mravljice – vsaka k svojemu cilju. Pa ga bodo dosegli? Nihče se ne ozira ne na levo, ne na desno. Vsi brzijo kar naprej in naprej... Kam vendar sploh hočemo? Zakaj vedno hitimo nekam naprej, nihče se ne ozira nazaj...? Vsem se tako mudi, nihče nima časa za majhne, drobne stvari..., ki pa so v bistvu najbolj pomembne. Nihče se ne zaveda, kako pomemben je jutranji pozdrav z nasmeškom na ustnicah, kako pomembno je nekomu povedati, da ga imaš rad, kako je pomembno, da... Zakaj je tako, kot je? Zakaj ni tako, kot včasih?

Ko ljudem ni bil pomemben le uspeh in denar, ko sta vladala ljubezen in zaupanje... Tega danes ni več. Res je, vsak se pretvarja, da je v svetu polno ljubezni in pravice, da je človek svoboden... Pa kako naj bo svoboden, če pa ga že od otroštva učijo, da je najpomembnejše učenje, šola in kasneje dober poklic?! Saj vendar sploh nihče nima časa, da bi se ustavil, se razgledal okoli, razmišljal... če pa se že najde kdo, ki je takšen, pa ga imajo vsi za čudaka, za nekoga, ki je "za časom"... V bistvu pa je edini, ki ve, kaj pomeni živeti življenje... Vsi drugi pa hitijo, pa spet hitijo... In potem se nekega jutra zbudijo in vprašajo sami sebe: "Kaj sploh imam od življenja?" O odgovoru raje ne razmišljajo. Večina ljudi potem živi dalje tako, kot prej, peščica jih skuša nadoknaditi zamujeno. In kje sem jaz? Sem nekje med njimi, ali sem med tistimi redkimi "čudaki"? Ne vem. Vem le, da je treba užiti vsak trenutek, ki nam je dan, saj mogoče jutri ne bo več časa...

Vsak trenutek... pa naj se zdi še tako nesmiseln... In tako se vrnem pisati domačo nalogo.

Sandra Čeru (8. razred)

50 letna vez v pogorju Uršle gore

Pred pol stoletja so predali svojemu namenu planinsko postojanko na Slemenu, ki nosi ime po takratnem predsedniku planinskega društva Šoštanj in direktorju Tovarne usnja Andreju Stegnarju, ki je bil nedvomno tudi najbolj zaslužen za njeno postavitev. S tem se je končala povojna dilema šoštanjskih planincev, ki so se med oklevanjem od ponovne izgradnje požganega Korytzkega doma na Smrekovcu ali novogradnjo v osrčju Uršle gore odločili za slednjo, pa čeprav so bila dela za ponovno izgradnjo na Smrekovcu že v teku.

Očitno je prevladala potreba po ponovni povezavi s sosednjo Koroško in dejstvo, da je bila cerkev Sv. Vida v Rastoku v ruševinah, kakor tudi Vrtičeva gostilna, ki je nudila zatočišče popotnikom. Prav požgano in porušeno cerkev so z dovoljenjem Mariborske škofije uporabili kot gradbeni material za izgradnjo planinske postojanke, na kar pričajo mnogi vgrajeni elementi, ki so še danes vidni. Postojanka je bila vsekozi v lasti Tovarne usnja Šoštanj, ki je skrbela za njo, danes pa obremenjena z okoliškimi problemi vračanja čaka na novega lastnika. Zadnje desetletje z njo upravlja Milan Kretič, ki se po svojih močeh trudi ohraniti njeno vez in nadaljevati dolgoletno poslanstvo te postojanke.

Zato je njegova ideja o prireditvah ob 50 letnici delovanja še kako razveseljiva in smiselna, kar je pokazala velika udeležba krajanov in ostalih gostov, ki so se udeležili razstave Zavodnjanskega slikarja Jožeta Svetine, ki se je s svojimi deli zapisal prav ljudem in pokrajini pogorja pod Uršlo goro.

Spremna beseda k otvoritvi razstave je pripadala šoštanjskemu pesniku Petru Rezmanu, ki je avtorja razstave pospremil z naslednjo mislijo:

Ne vem, če je potrebno v teh krajih, tukaj na Slemenu, Jožeta Svetino posebej predstavljati, še posebej pa tega ne nameravam početi jaz, ki ga bolj kot osebo, poznam kot slikarja. Njegove umetnine je pač mogoče srečati na mnogih razstavah in drugih javnih prostorih, ki jih lastniki radi obogatijo z njegovimi deli. Svetina sodi v krog realistov, ki vsaj na prvi pogled verno in podrobno beležijo posebnosti in okolje po katerem se gibljejo. Pri Svetini je to slej ko prej svet okoli Uršlje gore, ki ponuja neskončno veliko motivov. Toda njegov realizem ni golo prerisovaje vidnega, ampak daje njegovo slikarstvo tudi sporočilo o življenju in preživetju po teh hribih, pa tudi na splošno. Tega pa pri Svetini pogosto ni videti v samo eni sliki, ampak to postane očitno, ko se slikar predstavi na razstavi. Takrat izstopijo podobe ogoljenih, preprihanih pa še vedno pokončnih viharnikov, za katere ni mogoče reči, da so to slike zgolj suhih dreves, ampak zrcalijo življenje in nenazadnje tudi slikarja samega, ki je znan po svoji samoraslosti in trdoživosti ter vztrajni hoji po poti, ki jo korači.

Za prijeten večer so poleg slikarja in gostitelja poskrbeli še številni gostje, med katerimi niso manjkale legende šaleškega alpinizma z Dušanom Kukovcem na čelu, prav tako se je povabilo prijazno odzval tudi naš Župan.

Svojevrsten čar sta prispevala zakonca Galič, ki sta poskrbela, da se mnogim vsaj ta večer, čas ni zdel pomemben sopotnik. Prisotne sta pritegnila k ubranemu petju, ki je hkrati pomenilo tudi krstno predstavitev citer našega rojaka Alojza Pirečnika, iz katerih je Cita izvabljalajla mojstrske tone.

Po uvodni prireditvi na Slemenu, se upravičeno lahko veselimo tudi preostalih ■

Danilo Čebul ml.

Četrto stoletja ubranega petja

Koncert ob 25. obletnici delovanja Okteta Zavodnje, ki je bil v prazničnih dneh maja, je bil samo potrditev že znanega in velikokrat dokazanega dejstva, da so v Zavodnjah pravi pevci in tudi organizatorji. Polna dvorana poslušalcev je navdušeno ploskala domačemu oktetu in tudi Cerkvenemu ženskemu pevskeemu zboru, glasen aplavz pa je veljal tudi Šentjernejskemu oktetu. V uro in pol dolgem programu so se nastopajoči večkrat zvrstili, koncert pa so zaključili s skupnim nastopom. Seveda so se slavljenci še posebej poslovlili in ob tej okrogli obletnici še potrdili zaslužen sloves dobrih pevcev.

Foto: Marijan Tekauc

Dve srebrni Gallusovi odličji, ki sta jih prejela Miha Brglez in Jani Grabner, pa sta potrdilo zvestobe petju.

Oktet od vsega začetka – od aprila 1977 - vodi Jože Grabner. Na začetku so ga spremljali Zdravko Friškovec, Karl Rogelšek, Janez Friškovec, Stane Grabner, Silvo Grabner, Alojz Jevšnik in Anton Grabner. Nekaj pevcev je v teh letih odšlo, nekaj jih je pelo krajši čas, nekaj se jih je priključilo. Mihael Brglez je iz Zavodnej, poje prvi tenor. Janez Brglez, ravno tako prvi tenor, stanuje v Velenju in se vrača v rodno vas na vaje. Janko Stropnik je iz Skornega, poje drugi tenor, zna pa tudi raztegniti harmoniko. Bojan Grabner tudi poje drugi tenor in je pri oktetu že deset let. Vlado Kompan se v Zavodnje vozi iz Topolšice, poje pa prvi bas. Pomaga mu Janez Grabner, ki poje že 15 let in se na vaje vozi iz Šoštanja. Drugi bas pojeta dva brata Grabner, Anton, ki je pri oktetu že od začetka, ter Jože – njihov pridni in zvesti vodja, ki ima izkušnje tudi z igranjem v ansamblu.

Ob 25. obletnici delovanja so izdali tudi CD in kaseto z naslovom 25. let Okteta Zavodnje, kupite pa jo lahko kar pri pevcih samih.

Da bodo fantje vztrajali, se ni bati, v zasedbi, kot je današnja, so praznovali že svojo 15. obletnico in še kakšna okrogla se bo našla ■

Milojka Komprej

Glasba me osrečuje in bogati

V sredo, 10. aprila so se v dvorani kulturnega doma v Šoštanju ponovno zaslišali prijetni zvoki glasbe, saj so učenci glasbene šole pripravili svoj javni nastop. Poslušalci so na presenečenje nastopajočih, dvorano skoraj povsem napolnili. V večini so bili med poslušalci mladi, a kljub temu so nastop spremljali zelo zbrano. Na nastopu so učenci glasbene šole predstavili skoraj večino instrumentov, ki se jih učijo v Šoštanju. Slišali smo bobne, citre, flavto, harmoniko, ksilofon, kitaro, klavir, klarinet, saksofon in trobento. Predstavila se je tudi učenka, ki je v letošnjem šolskem letu začela s poukom violine v Šoštanju.

Vsi nastopajoči so veliko truda vložili v svoj nastop. Preden lahko učenec zaigra na odru s svojim instrumentom, je potrebno veliko prizadevnega vadenja. Vsakodnevno muziciranje pa vzpodbuja delovne navade, vzdržljivost in vztrajanje pri doseganju zastavljenih ciljev.

Tina in Tajda Tavčar z mentorico Teo Plazl

Foto: Zdravko Kočevar

Igranje v orkestru ali v komorni skupini izboljšuje socialnost in sposobnost za delo v skupini. Vsak uspešen nastop pomeni veliko osebno zadovoljstvo in v očeh nastopajočega otroka izžareva neka posebna sreča.

Vsak takšen koncert prav gotovo zbudi veliko pozitivnih občutkov tudi pri poslušalcih. Zelo pohvalno je, da na takih prireditvah srečujemo vedno več mladih, v večini so to prijatelji nastopajočih. Želimo si, da bo obiskovanje koncertov tudi v bodoče postalo sestavni del njihovega prostega časa.

Lucija Rožič

Foto: Zdravko Kočevar

Uspešni nastopi in glasbena tekmovanja so velika vzpodbuda za učenca in učitelja. V letošnjem šolskem letu se lahko oddelek naše glasbene šole poleg nastopov naših učencev pohvali z izrednim dosežkom Tine in Tajde Tavčar v kategoriji klavir štiriročno na državnem tekmovanju. Z mnogo odrekanih in trdim vsakodnevnim delom sta s svojo mentorico prof. Teo Plazl dosegli ZLATO NAGRADO v izredni konkurenci na državnem tekmovanju. Tudi Lucija Rožič je z BRONASTO NAGRADO na državnem tekmovanju v kategoriji harmonika dosegla lep uspeh. Državnega tekmovanja se je udeležilo 402 učencev iz cele Slovenije, ki so na regionalnih predtekmovanjih dosegli zlato plaketo, kar je bil pogoj za udeležbo na državnem tekmovanju.

Veliko vlogo pri napredku naših učencev imajo poleg dobrih mentorjev seveda tudi starši, saj brez njihovega vzpodbujanja uspehov ne bi bilo. S skupnim delom in podporo širšega okolja bodo učenci našega oddelka glasbene šole prav gotovo tudi v bodoče dosegali lepe rezultate na državnem nivoju in popestrili še mnogo večerov v domačem kraju ■

s.b.

VABIMO K VPISU V GLASBENO ŠOLO

Vpis bo Glasbeni šoli Šoštanj, od 3., do 10. junija 2002, vsak delovni dan od 12:00, do 16:00.

Od tod do večnosti ....

Vse več je kulturnikov na Slovenskem, ki se morajo uveljavljati izključno z lastnim delom ter idejami. Še najtežje je nezaposlenim, ki za svoje konjičke in kulturniško ustvarjanje nimajo sredstev. Šoštanjčan Drago Šumnik-Luka, likovni samorastnik, ki se preživlja, kot je dejal sam, bolj skromno ter samo s slikarstvom, je v petek, 12. aprila zvečer, v restavraciji Nama v Velenju, odprl že šestnajsto razstavo, tokratno z naslovom »Od tod do večnosti«.

Agata Šumnik – Zgonc, je zapela pred bratovimi umetninami. Foto: Marija Miklavc

Kakšnih sedemdeset velikih slik zdaj krasi prostore, ki so poleg dobre kulinarčne ponudbe, do 15. maja bogatejše še za duhovne dobrine.

Prvo razstavo je imel pred okroglimi petnajstimi leti, od takrat pa redno ustvarja in razstavlja predvsem na Štajerskem in v Šaleški dolini. Šumnikovo likovništvo je slej ko prej izvir Lukove notranje potešitve, iskanje znanega v neznanem, poglobljanje v mikro svet vsake žive in nežive materije, brezkončnosti veselja in iskanje duhovnega v mrtvem. Z dolgoletnimi izkušnjami je Šumnik postal prepričljiv ustvarjalec odlične dekorativne šole lastnih dognanj, hkrati pa se zvesto drži naučenega in znanega žanra. Akrilna tehnika mu omogoča izražanje, ki se poraja ob nanosu barv v različne kompozicije, nekakšno samoupodabljanje v zaključni fazi nastajanja slike. Zlivanje barv, mešanje odtenkov in ustvarjanje mikro vzorcev na njegovih delih, veseli Luko že ves čas, odkar je spoznal bogastvo »kemijske« in fizike likovnega sveta. Njegovi izdelki so dinamične kompozicije, ki spominjajo na cvetove, ogromne povečave tkiv, vesoljske in vulkanske erupcije, svet podvodnih globin idr. Na razstavi je tem motivom dodal tudi slike na steklu z religiozno tematiko in biblijske osebe. Slednje je razporedil v dva sklopa, sistem slik svetega Urbana s postavitvijo v »zlatem križu« ter postavitev sakralnih likov na samostojni steni.

Ob otvoritvi razstave sta izvedli kulturni program sestra umetnika, pevka Agata Šumnik-Zgonc ter Sonja Bercko z recitacijami pesmi slikarjeve mame Polone Šumnik. Vzdušje v krogu družine in prijateljev je bilo že kar ganljivo čustveno, svoje pa govori polna dvorana obiskovalcev v restavraciji »Mami« v Nami, ki so ob ogledu razstave izražali priznanje in čestitke umetniku. Še zlasti ponosen je bil Luka na svoje Šoštanjčane, ki ga zvesto spremljajo na vseh njegovih razstavah ■

Jože Miklavc

Orgelski koncert Šoštanjčana

V Orgelski dvorani Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega v Velenju sta Jernej Mazej Šoštanja in Nina Štalekar iz Slovenj Gradca 11. maja izvedla diplomski koncert ob zaključku šolanja na srednji glasbeni šoli.

Jernej Mazej ob orgelskem nastopu v Velenju

Foto: Jože Miklavc

V polni dvorani se je zbralo lepo število prijateljev, sorodnikov in ljubiteljev orgelske glasbe, vsi pa so prislunili zahtevni izvedbi več klasičnih del. Jernej Mazej je zaigral Cancono 3 J. C. Kerella, Preludij in fugo v G-duru J. S. Bacha ter Sonato št. 3 v A-duru; F. Mendelssohna in Bartholdya ter za zaključek še Finale iz cikla Nedeljska glasba P. Ebna. Skupaj z Nino pa sta nato zunaj obveznega programa zaigrala še venček valčkov izključno z nogami. Učenca Eme Zapušek sta pričarala nepozaben večer orgelske glasbe, hkrati pa dokazala zrelost odraščajočih glasbenikov, ki bosta, kot kaže, uspešno nadaljevala pot glasbenega ustvarjanja tudi v prihodnje. Jernej bo menda študiral fiziko in glasbo, njegova sošolka pa samo glasbo. Na šoštanjskem glasbenem nebu je tako zasijala še ena svetla glasbena zvezda. Brez dvoma, mnogo Šoštanjčanov je bilo ta večer nanj in na družino Mazejevih zares ponosnih ■

Jože Miklavc

Ob dnevu knjige smo bili s knjigo

Pred Mestno galerijo Šoštanj pestro dopoldne z otroki

Ob svetovnem dnevu knjige, 23. aprilu, smo imeli v Šoštanju dve osrednji prireditvi. Prva je bila prav na dan knjige pred galerijo, kjer je bilo v dopoldanskem času prav živahno. Založba Mladinska knjiga je prodajal knjige pod ugodnimi pogoji in najbrž je katera knjiga tudi zamenjala prodajalca in kupca, čeprav se ne vem kakšne prodaje ni bilo nadejati.

Da imamo tudi v domačih logih dobre in obetajoče pisce, so že večkrat dokazali šolarji obeh šol. Na dan knjige so v programu, ki so ga vodili mentorji iz obeh šol Brigita Grobelnik, Danica Sovič in Toni Miklavc, pred galerijo prebirali svoje literarne izdelke in pozornim poslušalcem, ki se jih je tudi nekaj nabralo, odkrili, kako čudovit svet domišljije je v njihovih glavah. Učenci šole Bibe Roeka so se predstavili tudi skozi šolsko glasilo, ki je vredno, da ga preberete. Na Kajuhovi šoli pa je glasilo še v nastajanju in se bodo tudi tam potrudili, da ga bodo tako otroci kot odrasli radi vzeli v roke. Program je bil popestren še z glasbenimi vložki, tako da je bilo vse skupaj prav pestro in zabavno in je dajalo občutek, da smo Slovenci kljub poplavi medi-

Bodo vztrajali ob knjigi?

Foto: Milojka Komprej

jev in tehnologije le nekako ostali zvesti listom, povezanim s platnicami in zgodbami, ki se skrivajo tam.

V knjižnici z odličnim gostom

Tudi knjižnica se je potrudila na poseben način. 24. 4. je bil tam poseben gost Marjan Jerman, novinar in publicist, znanec televizije in radia. Poslušalcem, ki se jih je nabralo v prostorih knjižnice razveseljivo veliko, je predstavil svojo knjigo IZ PEKLA, ki je nastajala v letih balkanske vojne, ki jo je Jerman spremljal kot poročevalec s terena. Odličen pripovedovalec, zanimiva knjiga in vprašanja, ki so se porajala kar sproti, bi večer brez težav lahko podaljšali tja v pozno noč, tako da so po »uradnem« delu še mnogi obiskovalci rekli besedo ali dve z gostom. Nekateri so knjigo IZ PEKLA - svojevrsten dokument strahot, ki so se dogajale v balkanski vojni - tudi kupili, bralcem pa je na voljo tudi v Knjižnici Šoštanj in seveda še kje drugje. Zagotovo vas bo knjiga pritegnila in presunila.

Zakaj 23. april?

Nekako tako smo v Šoštanju zabeležili ta praznik, ki so ga prvi začeli proslavljati Katalonci. Ti si 23. aprila, na dan smrti Miguela de Saavedre Cervantesa, že od tridesetih let prejšnjega stoletja podarjajo knjigo. Pri nas, kot veste, praznujemo dan knjige od leta 1995, ko je Boris A. Novak to idejo prenesel k nam. Ob tem so nastali tudi Slovenski dnevi knjige in pa poslanica predsednika društva pisateljev. Letošnjo je Tone Peršak zaznamoval z mislijo o knjigi, ki je »nenadomestljivo sredstvo občevanja z drugimi ljudmi in z vsem, kar je, od lastne notranjosti do brezmejnega vesolja. Knjiga širi meje lastne domišljije in tudi meje naše svobode.« ■

Milojka Komprej

Pozdrav pomladi 2002

V Velenju je bila 10. in 11. aprila 2002 območna revija odraslih zborov in malih pevskih skupin, 15. in 16. aprila pa so v skupnem projektu POZDRAV POMLADI sodelovali še otroški in mladinski pevski zbori.

Mavrična »Svoboda«!

Foto: Lojze Ojsteršek

Med odraslimi skupinami je sodelovalo 20 zborov in skupin, skupno 415 glasov, med otroškimi in mladinskimi zbori pa se je v dveh dnevih zvrstilo 16 sestavov s 630 pevci. Kljub temu je bila udeležba nekoliko skromnejša kot prejšnja leta. Organizatorjem JS RS za kulturne dejavnosti OI Velenje in Zvezi kulturnih društev Šaleške doline je 45. srečanje te vrste v celoti in lepo uspelo. Skromna pozornost zborovodjem in instrumentalistom iz rok predstavnice sklada Velenje gospe Neve Trampuš ter izrečeno priznanje pevcem pa je zaokroževalo posamezen nastop.

Med odraslimi je bilo zaslediti: ŽePZ Plešivec – zborovodja Andrej Pačnik, Kvartet SVIT – Darja Podvratnik Gaber, Oktet Zavodnje – Jože Grabner, Rudarski oktet – Danica Pirečnik, oktet TEŠ – Mitja Venišnik, Vokalna skupina Župnije Šoštanj – Anka Jazbec, ŽePZ Lokovica – Simeona Strahovnik, Lovski pevski zbor – Zmago Frankovič, MoPZ DU Velenje – Branko Mahne, MoPZ Ravne – Zdravko Zupančič, MePZ Gorenje – Tadeja Cigale, MePZ Škale – Olga Ulokina, ŽePZ Vrtec – Janez Kolerič, MoPZ Lokovica – Zdravko Zupančič, ŽePZ DU Velenje – Vida Lesnik Polutnik, MePZ Šoštanj – Alenka Mlinšek, MoPZ Kajuh – Janez Kolerič, MePZ Šmartno ob Paki – Matjaž Kač, MePZ Svoboda – Anka Jazbec in Šaleški akademski PZ – Danica Pirečnik.

V reviji otroških in mladinskih pevskih zborov, ki so se zvrstili štiri dni kasneje, so sodelovali:

OŠ Antona Aškerc, podružnica Pesje – Jelka Repenšek, OPZ OŠ Livada – Ksenija Lešnik, OPZ OŠ Bratov Letonje Šmartno ob Paki – Anka Jazbec, MPZ OŠ Gustava Šiliha – Vesna Szabo, MPZ OŠ Antona Aškerc – Jelka Repenšek, MPZ Glasbene šole FKK – Matjaž Vehovec, OPZ Male glasbene šole FKK – Nataša Ževart, OPZ OŠ Bibe Roecka Šoštanj – Metka Berk, OPZ Vrtec Tinkara – Kekec – Ivana Dakič, OPZ GŠ FKK – Manja Gošnik – Vovk, MPZ OŠ Bibe Roecka Šoštanj – Metka Berk, MPZ OŠ Gorica – Vanja Pantner, MPZ OŠ MPT – Marija Čerkez, MPZ OŠ Bratov Letonje – Anka Jazbec, OPZ Vrtec Najdihojca – Mojca – Ivana Dakič, MeMPZ Šolski center Velenje – Danica Pirečnik ■

Milojka Komprej

Svet divjega petelina

Prejšnji ponedeljek zvečer so v Kulturnem domu v Velenju prvič predvajali film skupine ustvarjalcev Milana Cerarja z Ljubnega ter Damijana Kljajiča in Toma Čonkaša iz Velenja.

Avtorji filma Svet divjega petelina z leve Milan Cerar, Damijan Kljajič in Tomo Čonkaš.

Fotografija: Tone Ravnikar

Živalskega sveta s prioriteto divjega petelina (s fotoaparatom Damijan Kljajič in s kamero Tomo Čonkaš). Film, zmontiran z glasbeno opremo ter naravnimi zvoki oglašanja in prhutanja divjega petelina, je poleg dokumentarne vrednosti tudi vrhunsko umetniško delo. Petindvajset minut zastaja gledalcem dih, da ne bi preslišali ali spregledali podrobnosti, ki so na filmu izjemnega pomena.

Film, ki je bil pretežno posnet na območju Smrekovca ter Šaleške doline, so predstavili ob uvodnem predavanju mag. Mirana Časa iz Zavoda za gozdove Slovenije, ki je proučeval naravo, gozdna rastišča ter bivalne ambiente na območju Pece in Smrekovca. Kot poznavalec tega redkega ptiča iz rodu divjih kur, je Miran Čas menil, da je film izjemnega pomena tudi za proučevanje ekoloških parametrov naravnega okolja ter vplive na ohranjanje tako narave kot še posebej divjega petelina ■

Jože Miklavc

V Šoštanju se n'č ne dogaja...?

Kultura je po nekih merilih nad standard. Očitno v Šoštanju še vedno mislimo, da si nad standarda ne zaslužimo in tako razne kulturne prireditve kot, da niso za nas, kot, da niso namenjene našemu kvalitetnejemu izrabljenemu prostemu času. Tako so plakati in radijska obvestila, ter vabila objavljena v našem časopisu LISTU menda namenjena sami sebi ali pa verjetno sosedom. Najbrž spet tistim »velenčanom«... tam se dogaja čuda stvari, pri nas v Šoštanju pa menda nič.

Preprosto predrzne »kvačakrice«... so tudi zapele!

Foto: Milojka Komprej

Malce nenavaden uvod ampak včasih je treba preprosto reči bobu bob ali prevedeno »prazni dvorani Kulturnega doma« pač prazna dvorana. Tako je bilo žal 5. aprila, ko so nas v Šoštanju obiskali študentje 3. semestra AGRFT z dobro znano Molierovo komedijo Ljubezen – zdravnik, ki so jo tudi profesionalno izvedli. Maloštevilno občinstvo, okrog 50 nas je bilo, je uživalo v odlični predstavi in z navdušenim aplavzom posprenilo igralce z odra. Hudo je le to, da ploskanje v prazni dvorani malo čudno odmeva. In seveda je nekoliko čudno da kljub brezplačni vstopnini (predstavo je financirala občina, kot že mesec prej Čistilko Marijo) ni v Šoštanju in okolici dvesto ljudi kolikor jih gre v naš »drag« (se spomnite o kakšnih številkah se je govorilo, ko je bilo konec obnove) Kulturni dom, ki je lep in dostojen, a žal – prazen.

Nikomur seveda ne gre soliti pameti. Ljudje si pač izbiramo različne interesne dejavnosti in preživljamo svoj prosti čas na svoj način. Pa vendar! Smo res tako daleč, da nam do ničesar več ni, oziroma povedano po šoštanjško: »V Šoštanju pa ja n'č ni.«

Slab vtis, ki ga je pustila prazna dvorana ob predstavi Ljubezen – zdravnik, pa je bil precej popravljen 17. maja. Tega večera so namreč igralke izpod šmarskega kozolca s predstavo Kvačakrije napolnile dvorano in v Šoštanju smo odključali še en zanimiv kulturni dogodek ■

Rod Pusti grad

RIBNO

Taborniki našega rodu že 35 let taborimo v Kajuhovem taboru v Ribnem pri Bledu. 10-dnevno taborjenje je za vsakega tabornika prav gotovo nepozaben dogodek in kdor je vsaj enkrat taboril in doživel pravo taborniško življenje, tega prav gotovo ne bo nikdar pozabil. Naš tabor v Ribnem stoji na jasi sredi gozda, nedaleč od Save Bohinjke pod planino Talež. Tabora ni težko najti. Preden se pripelješ na Bled, zaviješ levo proti vasi Ribno. V Ribnem se spustiš skozi vas proti Savi in jo na Ribenskem mostu prečkaš, nato pa te makadamska cesta, ki takoj za mostom zavije levo, pripelje do razpotja. Če si se odločil za zgornjo, si se odločil prav, kajti ta cesta vodi čisto do tabora, kar lahko razbereš tudi iz vedno glasnejšega otroškega živ-žava. Tabor je kar »moderno« urejen. Zidana kuhinja, nad katero je kar nekaj prenočišč, brunarica, ki je med taborniki znana kot »Saloon pri Črnem pesu«, zidane sanitarije s tekočo vodo, so objekti, ki so zrasli v letih našega taborjenja v Ribnem. Poleti so tam vrste belih šotorov, ki sprejmejo

TERMIN TABORJENJA:
25. 7. – 3. 8. 2002

CENA TABORJENJA:

- Murni - predšolski 18.000 SIT
- 1. do 4. razred 20.500 SIT
- 5. do 8. razred 22.500 SIT
- ostali 24.000 SIT

Če se taborjenja udeležita dva otroka iz družine, se plača ena tabornina in pol, če pa se taborjenja udeležijo trije otroci iz družine, ima najmlajši taborjenje zastoj.

V ceno je vračunan tudi avtobusni prevoz in zavarovanje za čas taborjenja.

PRIJAVA NA TABORJENJE:

Prijavnice in plačilo tabornine (lahko tudi na več obrokov – od meseca aprila) oddate HELENI URH (od ponedeljka do petka) na OŠ Bibe Röcka Šoštanj.

POPOTNIKI IN POPOTNICE, NE POZABITE!

Za udeležbo na taborjenju morate sodelovati na najmanj dveh akcijah med šolskim letom

Foto: Arhiv

pod svoje platno več kot 150 taborečih. Najnovejša pridobitev našega tabora je tudi pravi indijanski tipi, ki smo ga postavili s pravimi indijanskimi običaji. Del tabora je tudi »Amerika«, na kateri se dogajajo vse športne in druge prireditve med taborjenjem.

Tudi jaz grem na taborjenje ...

Osebe tabora predstavljajo starejši taborniki oz. pedagogi. Tabor vodijo starešina tabora, mentorica in taborovodja ter vodje programov posameznih starostnih skupin, otroci pa so pod neposrednim vodstvom vodnikov. Za hrano skrbi poklicna kuharica, za nabavo taborni ekonom, za morebitne prehlade, odrgnine kolen in druge nevarnosti pa medicinska sestra ■

Rod Topli vrelec

NEKOČ

...je tabormanija postopno zajela vso Slovenijo. In, glej ga, zlomka, prav takrat, ko je v Ameriki Elvis veselo prepeval, so topolški fantje in dekleta vneto tuhtali, kako naj bi zapolnili dolgočasne dneve na vasi. Aktivnosti, ki bi bile namenjene le njim, mladostnikom, praktično ni bilo. Vsi pa so vedeli, da si želijo druženja z vrstniki, življenja v naravi... taborništva. Idejo so podprli občina, delovne organizacije ter teritorialna obramba in svojo željo so kaj kmalu izpolnili. Prvi ustanovni zbor so imeli 18. decembra 1955 v osnovni šoli v Topolšici. (drugi v Celjski regiji). V začetku je družina štela 25 članov. Imeli so tri vode. Takratni taborniki so se udeleževali števnih tekmovanj v šahu ter tenisu in delovnih akcijah. Vsi taborniki so bili starejši od enajst let; mlajših ni bilo. Prvo leto so imeli ogromno dela, a do prve obletnice, ko so dvignili prapor in poskusno taborili, se jim je pridružil še sedem radovednežev. Udeležili pa so se tudi IV. zleta v Kumrovcu. Po tem pa je šla njihova pot strmo navzgor. Prelomnega leta 1957 so zamenjali vodstvo, zgradili jadrnico in vneto usposabljali starejše tabornike, saj so takrat imeli že 70 članov, najmlajši medvedki in čebelice pa so imeli sedem let.

Leta 1960 se je družina Topli vrelec preimenovala v četo Topli vrelec. Bila je registrirana pri okrajnem odboru v Celju.

Ustanovitelji so se počasi začeli umikati in dajati prostor mlajšim. Ti pa niso imeli časa in topli vrelec je skoraj presahnil, dokler...

KASNEJE

...pa smo spet tuhtali, kako naj zaposlimo mladino. Medtem, ko je na malih ekranih Tom preganjal Jerrya, in ko so naši najmlajši pojedli pol škatle (še dopolndne svežih) keksov, sta Jana Kovič in Matjež Cesar (starešina rodu), staknila glavi in osnovala scenarij za 2. del ustanavljanja rodu Topli vrelec. Matjaž je tako postal vodnik prvega voda. Uspelo mu je motivirati mlajšo generacijo, da se je izurila za vodnike, ki so uspešno privabili mlajše člane medse.

Delovali smo še aktivneje, kot v 1. delu. Udeleževali smo se državnih ali regijskih akcij, pripravljali pa smo tudi čisto svoje, kot so rodov mnogoboj, zimovanje, čistilne akcije, izleti, hajki, taborjenje v Ribnem pri Bledu...

DANES

... pa prvi vodniki že predstavljajo vodstvo rodu. Delujemo v dveh četah. Četa lepega kamna deluje v Šoštanju, Četa mesečeve doline pa v Topolšici. Četi vse akcije, kot so mnogoboj, izleti, hajki, zimovanja in taborjenja organizirata skupaj. Naše glavna usmeritev je delo z mladimi, katerim poskušamo nuditi čim več zabavnih in poučnih, predvsem pa varnih ur v naših vrstah.

Vidimo probleme, ki ogrožajo mlade in mlajše. Kulturna apatija je vse večja, vse kar štejejo so materialne dobrine, mladim pa se je iz nedolžnih otroških let težko pognati v velikokrat neprijazen svet odraslih. Pomoč iščejo v svoji družbi, kjer pa se na zdrav način težko potrdijo. Nemaokrat se srečujejo za alkoholom, cigareti, mamili. To pa že postane nevarno. Tu smo taborniki najbolj koristni. Ko pridejo medvedki in čebelice v naše vrste, si najbolj želijo igrati. Skozi igro jih učimo raznih taborniških spretnosti, predvsem pa dobrega odnosa do soljudi in narave.

Postajajo starejši. Bolj pomembni so jim rezultati. Svojo željo po tekmovanju lahko potešijo na raznih mnogobojih in tekmovanjih širom po Sloveniji. Ko pa preidejo v najbolj kritična leta pa so že dovolj stari in odgovorni, da lahko na rodovi ravni organizirajo kakšno akcijo, ki vzame kar precej časa in truda. Verjemite mi, da ni lepšega občutka kot vložiti trud v nek projekt, ga idejno dodelati ter uspešno izpeljati. Pa saj me razumete.

JUTRI

...pa gremo v Savudrijo ■

Savudrija 2002

Za taborjenje je na voljo še nekaj prostih mest, zato pohitite s prijavi.

Info:

- 041/252321 - Grega
- 03/8917016 - Grega
- 03/8911143 - Matjaž
- 031/829252 - Matjaž

PRIJAVNICA ZA TABORJENJE RIBNO 2002

IME IN PRIIMEK _____

RAZRED _____

PODPIS STARŠEV _____

50 let

Andrejevega doma na Slemenu

Meseca maja 1951 je društvo začelo graditi planinski dom na Slemenu. Naslednje leto 21. septembra pa je bil že nared za prve obiskovalce.

Deset let pozneje je društvo v znak priznanja za vse delo in skrb, ki ju je neumorni planinec Andrej Stegnar vložil v Planinsko društvo Šoštanj, preimenovalo dom na Slemenu v Andrejev dom.

Planinec in aktivist ter direktor takratne tovarne usnja Andrej Stegnar je s prizadevno ekipo sodelavcev in šoštanjskih planincev uresničil svojo zamisel.

V Tovarni usnja Šoštanj, kjer je prevzel mesto direktorja, je planinsko društvo z njegovo izvolitvijo za predsednika dobilo uspešnega in zagnanega delavca. Gospodarsko se je društvo naslonilo na tovarno. Tu je bil tudi glavni vir sredstev za planinski dom na Slemenu. Seveda so pri tem udarniško sodelovali sami planinci in širši krog ljudi.

Delavski svet TUŠ na proslavi otvoritve Andrejevega doma na Slemenu. Foto: Pajk Velenje

Dom je predstavljal novo točko za razvoj planinstva v trikotju Celje-Solčava-Slovenj Gradec. Planinski dom je bil dobrodošlo zavetišče planincem, ki so hodili na poti od Mozirja do Golt, Smrekovca, v Šentvid in naprej na Uršljo goro ter v Mežiško dolino. Ta velika pridobitev je prispevala še k večjemu razmahu planinstva med delavskimi množicami industrijskih centrov v Žerjavu, Črni, Mežici, Ravnah na Koroškem, Slovenj Gradcu, Šoštanju, Velenju in Celju. V tistih časih je veljal dom na Slemenu za delavski planinski dom in hkrati za sindikalni dom usnarjev.

Vpisni knjigi gostov iz tega obdobja, sta polni pohvalnih in navdušujočih zapisov domačih in tujih obiskovalcev nad novozgrajeno pridobitvijo in nepozabnimi trenutki, ki so jih preživeli v Andrejevem domu. Leta 1953 so dom elektrificirali. Turbina je bila postavljena v Slanici. Za dom so nabavili tudi nov radijski sprejemnik. Takratna gostinska zbornica Šoštanj je društvo

finančno podprla. Sredstva naj bi uporabili v propagandne namene.

Vedno večji promet doma na Slemenu je narekoval društvu, da se je lotilo adaptacije postojanke. Adaptirali so prostor nad drvarnico in pridobili pet lepih sob.

Po finančni plati je dom dobro posloval, največ po zaslugi prizadevnega društvenega gospodarja Toneta Dovška, vse do njegove smrti leta 1967.

Ker se je promet vedno bolj povečeval, se je pojavila zamisel o izgradnji turističnega centra. Osnovli so koordinacijski odbor, ki je predvidel najem kredita. Nekaj sredstev bi prispevalo društvo, nekaj pa podjetja. Načrtovali so adaptacijo doma, ureditev verande, nabavo nove opreme, ureditev okolice in parkirnega prostora, postavitev snegobranov pod kmetijo Orel. V načrtu je bila tudi ureditev elektrifikacije, smučarske steze in skakalnice, izgradnja žičnice s sedežnico ali vsaj vlečnice iz Slanice. Načrtovani nalogi elektrifikacija in žičnica sta zaradi pomanjkanja finančnih sredstev odpadli. Opravili so le manjša dela.

Ker društvo finančno ni več zmoglo upravljati doma, je bil leta 1966 Andrejev dom oddan v privatni zakup, 2. septembra 1975 pa je s sklepom občnega zbora prešel v last in upravljanje Tovarne usnja Šoštanj, ki ga je ob prevzemu tudi temeljito obnovila. Zdaj je oskrbnik doma že dobro desetletje Milan Kretič. Pravi, da obisk ni najboljši. Morda je temu kriva množičnost raznovrstne gostinske ponudbe in dostopnost s prevoznimi sredstvi. To vrzel že nekaj časa delno zapolnjujejo kolesarji. Prihajajo iz ožje in širše okolice.

Kljub vsemu, leto je jubilejno in ga bomo dostojno proslavili. Že 6. aprila letos je bila v Mestni galeriji Šoštanj odprta razstava Toneta Svetine, posvečena jubileju Andrejevega doma. Temu jubileju bo namenjena tudi načrtovana razstava planinskih fotografij Cirila Velkovrha iz Ljubljane.

Pri nadaljnjih aktivnostih bomo združili moči Milan Kretič, Občina Šoštanj in Planinsko društvo Šoštanj ter organizirali še kakšno prireditev do meseca septembra.

Še pred tem pa vas vabimo na dvodnevni izlet 22. in 23. junija v Bohinjsko hribovje. Vodili ga bodo Bojan Rotovnik, Brina Jerič in Barbara Mavsar.

13. julija gremo na Dobrač, 3. in 4. avgusta na Rinke-Tursko goro- Kamniško sedlo-Planjavo-Škarje-Klemenčo jamo in 31. avgusta na Špik ■

Zinka Moškon

ANDREJEV DOM

Náš redni bralec g. Anton Skornšek nam je napisal pismo, za katerega smo na uredniškem odboru ugotovili, da je v bistvu posledica napačnega razumevanja predsednika KS Šentvid, Milana Kretiča. V drugi številki lista je namreč predsednik KS Šentvid govoril o »Domu SLO« na Slemenu, ne o planinskem, Andrejevem domu.

Pismo pa vseeno odraža »stanje stvari«, ko kljub enemu od načel Zakona o denacionalizaciji, da naj z jim ne bi povzročali novih krivic, le-te vseeno nastajajo. TUŠ in vse, kar se je okoli njega dogajalo, vključno z Andrejevim domom na Slemenu je zgovoren dokaz za takšno trditev.

Dovolj zgovorna pa je povsem sveža fotografija »dvorišča« Andrejevega doma, ki si ga novo-pečeni zasebniki, predstavljajo pač po svoje. In medtem ko država skrbno preganja nekatere črnograditelje kokošnjakov...

Odgovorni urednik

Foto: Arhiv

PISMO

Na izjavo predsednika KS Šentvid v občinskem Listu št. 2 dne 28. 2. 02 o domu na Slemenu bi imel pripombo. Prepričan sem sto odstotno, da si je takratni direktor Andrej Stegnar pridobil vso potrebno gradbeno dokumentacijo in tudi zemljo od Gozdne uprave, takratne lastnice.

Danes pa g. predsednik KS Šentvid, upravnik Andrejevega doma (mogoče že lastnik) išče novo dokumentacijo in niti ne ve, kako se je dom imenoval. Naj pogleda na vgrajeno tablico pred vhodom, če še obstaja in se ni izgubila kot vsa gradbena dokumentacija.

Pridobivanje nove dokumentacije je po mojem »zvijača«, kajti s tem se bo izbrisala vsaka sled za nami, ki smo dom gradili.

Osebi, kot je bil direktor Stegnar, ni bilo težko dobiti gradbenega dovoljenja, kot g. Žganku v Velenju ne. Zatorej ni črna gradnja. Glede lastništva pa naj povem, da je bil dom zgrajen udarniško za počitek tovarniških delavcev in ni ne Vošnjakov, še manj pa od IUUV, temveč je naš, ki smo ga gradili.

Torej lastniki smo graditelji in vsi, ki danes razpolagate z domom, vedite, da odločate o tuji lastnini.

S spoštovanjem!

Sograditelj Anton Skornšek,
Metleče 47 Šoštanj

VODNAR

(21. januar do 18. februar)

Element: **ZRAK.**

Temperament: **SANGVINIČEN.**

Kvaliteta: **FIKSEN.**

Planet vladar: **URAN, SATURN IN VENERA.**

Kovina: **PLATINA, ALUMINIJ, BELO ZLATO.**

Barve: **ZELENA, MODRA, ČRNA.**

Kamni: **AKVAMARIN, AMETIST, ŽADEIT.**

Dan: **SOBOTA.**

Število: **11.**

Priljubljena glasba: **poskočna in urejena.**

Priljubljena obleka: **preprosta.**

Najboljša vloga: **revolucionar.**

Priljubljena oddaja: **znanstvena.**

Priljubljeni poklici: **vodja "misije" za razorožitev.**

Poklic, ki ga sovraži: **uradnik.**

Njegov priljubljeni film: **fantastični.**

Anti-junak: **Rambo.**

Anatomska šibka točka: **ožilje in členki.**

Glavne značilnosti: **prijazen in človekoljuben, pošten in vdan, izviren in domisel, neodvisen in razmišljujoč, nepristopen in ključovalen, dvoličen in nepredvidljiv, nečustven in zadržan.**

Ključni pomen: **NEODVISNO, ČLOVEŠKO, ODMAKNJENO.**

MIT IN IZVOR SIMBOLA:

Uran je bil sin Zemlje, potem pa se je z njo združil in iz njune krvoskrunske zveze so se rodila vsa živa bitja. Saturn se mu je uprl in ga kastriral. Iz njegovih odrezanih genitalij se je rodila Afrodita (kasnejša Venera). Po tej prav nič privlačni mitološki figuri je dobil ime pla-

net, ki ga povezujejo z VODNARJEM. Predstavlja spolno iztirjenost, odklon do normalnega in možen živčni zlom. Urana danes povezujemo tudi z znanstveno fantastiko in raziskovanjem vesolja. Spodbuja izvirnost, mnogostranost in neodvisnost, a tudi ekscentričnost, perverznost in uporništvost. Ključni pomen URANA: sprememba, razdor in šok.

ZNAČAJ:

VODNAR je enajsto znamenje Zodiaka, ki predstavlja resnične individualiste. Vodnarji imajo ponavadi bleščeč nastop, so vedno prijateljsko razpoloženi, vendar pa v bistvu ljubijo privatnost in skrivnostnost. Tako ščitijo svoj specifični življenjski stil, ki lahko pripelje do konflikta, kadar gre za poglobljanje čustvenih vezi. Vladajoči planet Uran daje Vodnarju nepredvidljivost, ki je za druge ljudi težko spremenljiva.

Vodnar je zadnje zračno znamenje in četrto fiksno znamenje. To kaže na raziskujoč intelekt, ki pa lahko otrdi, ko so mnenja že oblikovana. Tako kot pri Kozorogu tudi pri tem znamenju lahko opazimo pomanjkanje čustvenosti. Venera lahko pripomore k izražanju čustev do partnerja, medtem ko Merkur lahko ublaži njegovo značilno trmoglavost.

Drugače pa je Vodnar humanistično znamenje, ki čuti veliko potrebo po duhovnih prostranstvih. Je avanturistično znamenje in rad živi v duhu časa ali še bolje pred njim, pa naj gre za modo, glasbo, umetnost ali tehniko. Dolgotrajnih stikov z ljudmi ne zdrži. Težnja po stalnem spreminjanju okolja in ljudi ga lahko pripelje v nerazumljenost in čudaštvo. Če ga življenje razočara, se zateče k odvisnim in boemskemu življenju. Nadarjen je za tehniko, zanima ga tudi duhovnost. Rad zaide v samopovečevanje.

ČUSTVA:

"Če se želite približati gospodu ali gospe Vodnarki, potrebujete številne teme za razgovor, vendar le-te ne smejo biti običajne!"

"Bodite kar se da odprti, pokažite mu, da vas v življenju vse zanima!"

Vodnar teži k svobodni ljubezni brez obvez. Prijateljstvo ceni bolj kakor spolnost. Ne mara družbenih norm in ovir. Zato so dalj časa trajajoče zveze le redkost.

Sicer pa je Vodnar v ljubezni zelo svobodnjaško razpoložen. Upira se mu vsaka zveza, tudi zakon. Zanj je ljubezen predvsem globoko, popolno in pristno prijateljstvo. Rad menjuje partnerje, a jih ne vara. Kadar je z enim partnerjem, je samo z njim. Sodi med najbolj nežne in prijazne ljubimce. Vse želi deliti, predvsem intelektualne izkušnje.

Da bi Vodnar lahko resnično ljubil, mora svojega partnerja idealizirati, ga postaviti na "prestol". Tako moški kot ženska, rojena v tem znaku, bosta partnerju pustila vso svobodo in se veselila njegovih novih prijateljstev. Toda tudi vi, če ga seveda želite obdržati, vedite, da je svoboden in da se nikoli ne sme počutiti ujetega. Imeti mora občutek, da mu je vse dovoljeno. Ljubosumje nikoli ni del njegove igre. Zaupal vam bo vse, dokler ga ne izneverite. Če se pojavi možnost prepovedane zveze, jo bo končal, kot bi odsekal. To je proti njegovemu kodeksu poštenja. Razlog je lahko kar koli, kar mu daje občutek krivde. Razmerje bo prekinil brez obrazložitve, kajti njegova dolžnost je bila, da pozna vzrok za to, vaša pa, da ga odkrijete.

V spolnosti je Vodnar prvo noč zelo nespreten, sramežljiv in previden, imeli boste občutek, da je to njegova prva ljubezenska izkušnja. Kasneje pa bo poln domišljije in izvirnosti. Z njim boste doživeli vrhunsko zadovoljstvo. Če bo imel dovolj časa, se bo lahko slekel tudi do petkrat dnevno.

Astrologi trdimo, da so Vodnarji najboljši terapevti za zdravljenje frigidnih žensk. Njihova specialnost je uživanje v skupinskem seksu. Drugače pa so Vodnarji običajno zelo zvesti, tako moški kot ženske.

ZDRAVJE:

Vodnarjeve bolezni so pogosto povezane s krvnim obtokom in ožiljem, vegetativnim živčnim sistemom, možgani, pogosto so lahko tudi poškodbe nog in težave s srcem. Zato se naj čim več ukvarjajo s športom na svežem zraku. Navadno Vodnarju bolj ustrezajo nekonvencionalni načini zdravljenja kot ustaljeni. Podvržen je hipnozi. Običajno Vodnar v mladosti nima težav z zdravjem, le-te nastopijo šele z zrelostjo. Često je telesno in duševno izčrpan. Najboljše zdravilo je zanj doboro spanje, mirno življenje brez pretiranega naprejanja ter dosti topline in ljubezni.

ASTROLOŠKI KUPONČEK

1. št. kupona _____

2. šifra _____

3. kraj, datum in ura rojstva _____

4. Vaše vprašanje _____

odgovor je brezplačen!

Za ženske Vodnarke je značilno, da imajo krhke kosti, paziti morajo na zlome in zvine. Imajo tudi zelo občutljiv želodec, kakor tudi zelo slabo prebavo. Često je mršava, čeprav ima dober apetit.

PRIMERNI POKLICI :

Vodnar je uspešen na vseh področjih tehnike, novinarstva, odličen politik, družnjeni delavec in pedagog.

PRIMERNI PARTNERJI:

Dobri v kombinaciji so Dvojček, Lev in Tehnica. Oven in Strelec sta zanj prezahtevna, Bik in Škorpion pa neharmonična.

ZNANE OSEBNOSTI, ROJENE V ZNAMENJU VODNARJA:

Amadeus Mozart, Franz Schubert, Charles Dickens, Clark Gable, Paul Newman, Mia Ferrow, Eva Braun, Josip Vandot, ...

Astrologinja "Špela"

Odgovor pod vaš šifro: "TEHTNICA"

Vaše Sonce v Tehnici, Lune v Tehnici in Ascedenta v Škorpionu kažejo na zanimivo kombinacijo zraka in vode. Ste "otrok" Venere – prijazni, očarljivi, elegantni in zapeljivi ... Ljudje se v vaši družbi kar omehčajo in pozabijo na težave, saj jih s svojo lahkotno romantičnostjo sproščate in pomirjate, hkrati pa napeljujete k uživanju. Ste pravi "bohem" in umetnik življenja, ki pa zaradi čuta za ravnovesje vedno najde pravo mero. Z ničemer ne pretiravate, po vsakem naporu si privoščite počitek. Tehnice so miroljubna bitja, ker pa ste v Ascedentu Škorpion, ste se za mir in medsebojno razumevanje, pripravljene strastno in brezkompromisno boriti ...

Življenje bi bilo za vas dolgočasno, če vam ne bi sem in tja (to vam počenja bojeviti planet Mars, vladar vašega Ascedenta) postavilo kakšne ovire in pripravilo kakšnega prepira. Pravico in resnico, ki sta vaši svetinji, znate goreče braniti, toda kadar dopustite, da vašo izvrstno logiko in razsodnost odplakne val razdiralnih čustev, ostanete sami in nesrečni.

Astrologinja "Špela"

Meditacija

SVETLOBA

*Celovito bitje ve, ne da bi kam šlo,
vidi, ne da bi gledalo,
in opravi, ne da bi kaj počelo.*

Lao Tse

Kakšna je naša vloga na tem čudovitem in izobilja polnem planetu, kjer bivamo? Katera je naša naloga? Po čem človek ve, da je pravi prijatelj Zemlje, njen zaveznik in uživalec njenih neizmernih darov? Edino merilo je v njegovi čim večji živosti, njegovem utripu srca, plesu v soncu in dežju, pozornosti, sočutju, ki ni proizvod narejenosti in seveda mirnosti duha. Ves ta skupek kvalitete je človekova duša, ki je večna in neumrljiva.

Potujemo na krilih Svetlobe od večnosti do večnosti in smo otroci Svetlobe. Vse je Svetloba in v vsem je Svetloba, saj vse prihaja iz nje in izginja v njej.

Človek v svojem življenju zaradi zakritja spomina in nekakšne pozabe ter postopnega prepoznavanja bistva prevzame eno od številnih vlog na zemeljski poti. To potem igra včasih bolj, drugič manj uspešno. Velikokrat se vse skupaj odvija tako kot v gledališču, kjer igramo glavno ali stransko vlogo, vlogo politika ali voditelja, vlogo strogega in avtoritativnega učitelja, vlogo delavca, vlogo policista, duhovnika, vlogo božjega poslanca ali predstavnika boga, vlogo malega boga na Zemlji, vlogo glasbenika, vlogo znanstvenika, kuharja, čistilke, vlogo pilota, ... Vse so nekako potrebne za življenje v prostoru in času. Potem imamo še vloge bogataša, berača, uživalca, brezskrbneža, zaskrbljenca, vlogo zastraševalca, vlogo plašnega, nemočnega, zatiranega, stavkajočega, brezupnega, ubogega in od drugih potlačenega ... Teh vlog imamo zelo veliko in jih prevzamemo po nekih danostih. Lahko imamo eno samo ali jih igramo več hkrati.

Ko se ene naveličamo, se lotimo druge, največkrat se nekako tudi vzpenjamo od manjših, začetnih tja do tistih večjih, glavnih. Nabiramo izkušnje in gradimo sebe, svojo identiteto, svojo preteklost, ki jo prenašamo v prihodnost. Za seboj puščamo vlogo, se oprimemo nove in upamo, da nam katera prinese izpolnjenost. To se včasih celo zgodi, če ne, si iščemo drugo, ki bi nam prinesla spokojnost. Za nekatere odigrane vloge dobimo celo priznanja in medalje, ki nas pomirijo in navdajnejo. A kaj kmalu ugotovimo, da smo na tirih, ki peljejo vedno v isto smer, v smer minljivosti vseh vlog. Na žalost ali veselje jih moramo zapustiti, zapustiti moramo tudi vso pridobljeno znanje in celoten oder, kjer smo igrali naše igre. Vse življenje smo si pridobivali znanje, različne nazive, da smo lahko obstajali, se pomikali od preteklosti do prihodnosti. Vse je lepo in prav, dokler se nismo z našo vlogo poistovetili, postali njen privrženec, bili eno z njo. Zaradi tega smo vedno trdno stali za njo, jo branili in se, misleč, da smo to mi, borili in ji dajali energijo z namenom, da jo ohranimo. Z vsem svojim znanjem in umom smo gradili in delali trdnejšo vlogo, ki na koncu, kot že rečeno, propade in izpuhti.

Mogoče bi se morali kdaj vprašati, kako je biti s srcem in pozornostjo tukaj in sedaj, kakor pa, da znanje prenašamo iz preteklosti v prihodnost. Svetloba v vsakem trenutku poskrbi, da je tisto pravo znanje vedno pri roki, le mi moramo biti odprti do njega. To znanje ni stvar možganov, je znanje videnja, lahko bi rekli duha. Ko se malo približamo temu znanju, ugotovimo, da so vloge tu zato, da se mi z njimi ne enačimo. S tem odpade veliko bremen, mi pa postanemo opazovalci na odru življenja, kjer se odvija igra. Ostajamo to, kar smo, vloge ne branimo več, saj ima vsaka naravo minljivosti. Če se preveč držimo naše vloge, preveč trpimo, ko jo menjamo in izgubimo. V tem trenutku ni pomembno, katero vlogo igramo, pomembno je, da se zavedamo, da smo si jo sami izbrali in da živimo s skupkom vzorcev in poistovetenj, ki nam pišejo življenjski scenarij. Odgovorni smo sami zase, odgovornost pa nosimo tudi za stanje na celotnem našem planetu. Mnogo vojn, trpljenja in nesmislov se odvija na našem planetu, ki je namenjen našemu bivanjskemu prostoru. Del teh nenaravnih, nezavednih stanj se odvija prav zaradi pristajanja na enačenje z vlogo, ki jo igramo. Želja po ohranjanju vloge povzroča trenje in različne napetosti. Težko je stopiti z odra življenja, dovolj pa je že zavedanje, da je to igra, ki se upri- zarja pred očesom zavesti. S tem vedenjem imamo upanje, da je nekako ne zagovarjamo več in se z njo ne enačimo več.

Človek se s tem približa večji živosti, pretočnosti duha, plesu, radosti in mirnosti, njegovi pravi in resnični naravi.

Zen AJ

ODPISANI

Če ste se pred kakima dvema letoma pripeljali po obilnih vijugah, ridah, vzpetinah in klancih po obvozni cesti Velenje – Topolšica mimo gaberške cerkvice do križišča s staro cesto Šoštanj–Velunja, vam je zanesljivo padel v oči nekam čuden in nenavaden smerokaz, ki so ga nekakšni veseljaki pol za šalo pa več zares postavili na tem križišču.

„In če ste sledili smerokazu "odpisani" in zavili na levo proti jugu doline, ste po pičlem kilometru vožnje prišli do skupine kakih osem še stoječih hiš s pripadajočimi gospodarskimi poslopji.

No in v teh domovih so živeli tisti tako imenovani "odpisani", kajti nad njihovimi hišami visi Damoklejev meč, ker so obsojeni na rušenje, njihove njive in polja pa na pogrezanje in potopitev.

Južni, najlepši in najrodovitnejši del gaberške doline se nahaja, žal, na eksploatacijskem področju Premogovnika Velenje, ki v zadnjem času pospešeno pripravlja nadomestna domovanja za zadnje tri odpisance, ki še vztrajajo na svoji ogroženi zemlji. Tako so danes (maj 2002) naseljene le še tri domačije, in sicer so to družine Branko Videčnik – Plešej, Tone Zajc – Orož in družina Petra Skaza.

Toda tudi te družine se bodo kmalu morale preseliti na nove lokacije svojih domovanj in tudi ti se bodo s težkim srcem poslovili od svojih rojstnih hiš, polj, njiv in zelenih travnikov, kjer so dolga leta domovali in gospodarili njihovi očetje, dedje in pradedje. Majhna tolažba pa jim le bo, da bodo njihove nove hišice in hlevi stali le kakšen kilometer severno od bivših domačij proti "novim" Gaberkam.

Tudi naši hišici (glej križanko) so že prešteti dnevi in kmalu bo le še kup razvalin. Čez nekaj desetletij pa bo južni del Gaberk verjetno že prekrila gladina jezera, ki se bo nekoč združilo z Družmirskim, Škalskim in Velenjskim.

Tako bi sedaj pokojni prof. Šilih naslov

svoje povesti "Nekoč je bilo jezero" poimenoval v "In zopet je nastalo jezero".

Preseljeni krajanji Gaberk

Zaradi odkopavanja lignita so se pred rušilnimi vplivi morali v preteklem desetletju že izseliti naslednji krajanji z družinami:

1. Angela Mrak – Bizjakovo
2. Antonija Zajc
3. Alojzija Jevšnik
4. Jože Kotnik – Krajnčevo
5. Jože Jan
6. Klančnik – Zajc – Vrsnakovo
7. Ljudmila Goričan – Zajčevo
8. Ladislav Grebenšek – Smodetovo
9. Franc Jezernik – Skornšekovo
10. Ignac Dobelšek
11. Alojzija Zaluberšek
12. Fanika Harej
13. Angela Cerkovnik
14. Matilda Sovič
15. Danica Skaza
16. Franc Špital – Kresnikovo
17. Ignac Zajc – Podleženski mlin
18. Pavla Ravljen
19. Štefanija Dermol
20. Anton Špital – Jeričevo
21. Jože Jevšnik – Krtovo
22. Franc Ostrovršnik – Mehovo
23. Dragica Kovač – Oštirjevo
24. Konrad Kanduti
25. Franc, Anica Volk – Jermanovo
26. Maks Lomšek

Poleg navedenih krajanov so morali tudi gaberški gasilci zgraditi nov gasilski dom na neogroženem področju.

Pa pogledajmo še, kako je naraščalo število prebivalcev Gaberk od leta 1869 do leta 2000.

Leta	1869	je bilo	180	prebivalcev
	1900		256	
	1931		319	
	1961		499	
	1971		523	
	1981		585	
	1991		656	
	2000		706	prebivalcev ■

“MAJSKA” NAGRADNA KRIŽANKA

Pravilna rešitev prejšnje križanke se glasi:
**1. MAJ MEDNARODNI PRAZNIK DELA;
DELA VSTVO URADNIKI; PRIŠLA JE
POMLAD**

Za pravilno rešitev križanke v 4. številki Lista, smo izžrebali naslednje nagrajence:

Dve karti za predstave v SLG Celje po lastni izbiri prejme:

Pavel Župevc,
Gaberke 132,
3325 Šoštanj.

Literarni almanah Hotenja prejmeta:

Margareta M. Polovšak,
Skorno 1/a,
3325 Šoštanj in
Jana Velunšek,
Kersnikova 21,
3320 Velenje.

Po dve vstopnici za filmsko predstavo po lastni izbiri v Kinu Velenje prejmeta:

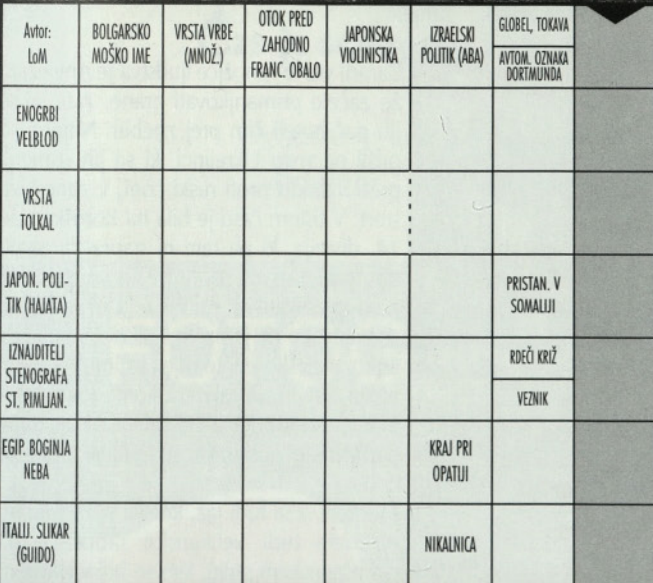

Cecilija Šmon,
Ravne 46,
3325 Šoštanj in
Slavica France,
Ravne 184,
3325 Šoštanj.

Izmed pravih rešitev MAJSKE KRIŽANKE, bomo izžrebali: dve vstopnici za gledališko predstavo v SLG Celje, dve knjižni nagradi in dvakrat po dve vstopnici za filmsko predstavo v Kinu Velenje po lastni izbiri.

SLOVARČEK:

ACS – vojvodinsko – madžarski pesnik;
ARAI – japonski pisatelj (Hakuseki);
EBIONIT – pripadnik palestinske krščanske sekte;
EIL – pristanišče v Somaliji;
OLERON – otok pred zahodno francosko obalo;
PALACIO – španski pisatelj (Valdes, Armando);
PAULAU – otočje vzhodno od Filipinov;
RENI – italijanski slikar (Guido);
TIRON – iznajditelj stenografa starih Rimljanov.

“MAJSKA” KRIŽANKA

							List	KDOR GA SRKA	OTOČJE VZHODNO OD FILIPINOV	MEDN. OZN. AVSTR. JAPON., PORTUGALSKE	FRANCOŠKI FILOZOF (ERNEST)	TOVARNAR	ITALIJ. TISK. AGENCIJA	KATICA
							VODJA UPORA RIM. SOZNEJ							
							KRAJEVNA SKUPNOST							
							KEM. SIMBOL ZA ALUMINIJ			JAPONSKI PISATELJ (HAKUSEKI)				
							ZDR. RASTL. Z RUMEN. LISTI							
Avtor: LoM	BOLGARSKO MOŠKO IME	VRSTA VRBE (MNOŽ.)	OTOK PRED ZAHODNO FRANC. OBALO	JAPONSKA VIOLINISTKA	IZRAELSKI POLITIK (ABA)	GLOBEL, TOKAVA AVTOM. OZNAKA DORTMUNDA			OZNAKA ZA NEZNANCA TATINSKA PTICA			PREDMET, STVAR	GORSKI REŠEVALNI ČOLN	
ENOGRBI VELBLOD							ZDRUŽ. DRŽAVE (ORIG. KRAT.) RIMSKA 49			RIM. BOGINJA JEZE				
VRSTA TOLKAL							REAUMUR			VREDNOSTNI PAPIR SPAN. PISATELJ (VALDES ARMANDO)				
JAPON. POLITIK (HAJATA)						PRISTAN. V SOMALIJI		INDIJSKO PLEME SLOV. SLIKAR IN GRAFIK						
IZNAJIDITELJ STENOGRAFA ST. RIMLIJAN.						RDEČI KRIŽ VEZNIK		MITOLOŠKI LETALEC				MLEČNE MAŠČOBE	SKAVTINJA	
EGIP. BOGINJA NEBA					KRAJ PRI OPATJI		POJAV NA VODI LABORAT. MERILNA CEVKA				KONJ. SILA BATNI STROJ			
ITALIJ. SLIKAR (GUIDO)					NIKALNICA		KEM. SIMBOL ZA BERILIJ KEM. SIMBOL ZA HOLMIJ		ANTIČNO RAČUNALO VNUTJE BEDRNEGA ŽIVCA					
														
							PRIPADNIK PALEST. KRŠČ. SEKTE							
	POLOVICA TIAMINA									ANGL. ČRNILO				
	VOJVODINSKO-MADŽAR. PESNIK									AVTOMOBILSKA ZNAMKA				

K U P O N

Gesla križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 20. 6. 2002.

PETA ETAPA

ST. AVOLD - CELOVEC - BEGUNJE

Maks Lomšek

Proti koncu leta 44 se je naša enota pred napredujočimi zavezniki silami umikala proti severu, kar je ostalim vojakom, ki so bili večinoma doma na severu Nemčije, kar ustrezalo, nikakor pa meni in sovojaku Albinu, ki se je medtem že vrnil iz Beograda. Bila sva edina Slovenca v tej enoti, kajti Verdeva sva, žal, izgubila; padel je pri bombardiranju našega transporta. Že kar nekaj časa sva se ukvarjala z mislijo na pobeg, kar pa sva lahko uresničila šele v začetku aprila 45, ko je med nemškimi enotami zaradi hitrega napredovanja zaveznikov zavladal precejšen nered in sta bili disciplina in morala vojakov že »na psu«.

Tako sva se neke noči kar na hitro odločila: skrivoma sva napolnila najina nahrbtnika z nekaj hrane v obliki konzerv in prepečenca, vzela »pot pod noge« in se odpravila na zadnjo etapo najine skupne vojaške poti v smeri proti jugu. Vendar pa tudi ta del poti ni bil povsem brez nevarnih situacij, kajti trume beguncev vseh narodnosti iz jugovzhodne Evrope so se zgrinjale proti severu peš, z kolesih, z vozovi in celo z nekakšnimi traktorji. Vsi so izgledali izmučeno in sestradano, tako da so se nama kar zasmilili, čeprav tudi midva nisva bila dosti na boljšem.

Vendar naju je usmiljenje kaj kmalu minilo, ko sva postala pozorna na skupino štirih moških, ki so naju že nekaj časa zasledovali. Bili so to neobriti in zanemarjeni možakarji v umazanih, medna madžarskih uniformah. Nenadoma so naju obstopili, zapičili poglede v najina nabasana nahrbtnika in v polomljeni nemščini zahtevali, da jih izročiva. Njihovi grozeči obrazi so dali vedeti, da mislijo hudo resno in da se zares hočejo polastiti vsega najinega »premoženja«. Navidezno nerad sem snel nahrbtnik, ga postavil predse, se sklonil in bliskovito segel v zadnji žep nahrbtnika, potegnil vojaško pištolo, jo pomeril v četverico in zavpil: »Pustite naju na miru in če takoj ne izginete, bom streljal!« S pištolo podkrepljena grožnja je takoj zalegla in nasilneži so nemudoma izginili v večernem mraku.

No, in sedaj so se v moji podzavesti tudi razblinili neprijetni občutki, ki sem jih imel od tiste noči, ko sva se z Albinom »poslovlila« od vojaščine, in se nisem mogel upreti skušnjavi ter sem iz »futerala« enemu od oficirjev, ki so spali, »zaplenil« njegovo pištolo.

Odslej sva hodila v glavnem ponoči, podnevi pa počivala in prespala na kakšnem seniku in tako po enem tednu prispela na Koroško, severno od

Celovca v hribovito vasico Himmelberg. Tam sva se na neki kmetiji pri prijaznih ljudeh skrivala pred SS-ovci, ki so bili nevarni pri iskanju dezerterjev in takih ubežnikov, kot sva bila midva. Teh je bilo tisti čas že kar veliko. Na kmetiji, kjer so bili sami starejši ljudje, sva pomagala pri delu in si tako prislužila hrano ter streho nad glavo ter tako dočakala kapitulacijo Nemčije.

Sedaj sva se poslovila od teh prijaznih ljudi in ponovno zakorakala, seveda spet proti jugu. To pot je bil cilj Celovec, kjer je imel prijatelj Albin sorodnike in bi pri njih počakala, da se razburjenje in zmešnjava, ki se je po kapitulaciji razširila med prebivalstvom in uradnimi ustanovami, nekoliko poležeta. Medtem pa sva pridno zbira-

nas doma, niti niso moji domači vedeli o meni. Ker tudi o partizanstvu in OF nisva imela prave predstave, sva zbiral novice v raznih begunskih taboriščih, ki so bila razmeščena po vsej južni Koroški in so bila pod kontrolo in komando Angležev, ki so imeli zasedeno ozemlje Koroške do štajerski meje na vzhodu, kjer pa so že gospodovali Rusi. Tako je po vsej celovski kotlini, še posebno okoli Vrbskega jezera, valovila ogromna množica zbeganih ljudi, ki niso imeli pojma, kaj se bo z njimi zgodilo. Tu so bili Ukrajinci, Madžari, Ustaši s Hrvaške in ne nazadnje slovenski fantje, bivši domobranci, ki so jim Angleži obljubljali, da bodo »že poskrbeli zanje.«

Po 50 letih sva si z Albinom ogledovala lepo urejen spominski park pri Begunjah, vendar pa so za nas takrat že bile izkopane jame, skrite v gosdu pod Kravcem.

la novice in vesti, ki so prihajale z južne in vzhodne strani meje, da bi se lažje odločila, katero smer bi izbrala, da bi čim prej le uspeła priti do končnega cilja – do doma! Jaz sem se najprej ogrel za smer vzhodno od Graza, da bi videl, kako je z mojimi sorodniki in stvarmi, ki so pred dvema letoma, ko sem moral od tam v vojsko, ostale v mojem takratnem stanovanju. Prav hudo bi mi bilo za mojo novo kromatično harmoniko in športnim kolesom, če bi ju »zabrali« Rusi, ki so takrat gospodovali po štajerskem delu Avstrije in se kar precej grdo znašali nad civilnim prebivalstvom. Tudi Albin bi bil tam bližje Mariboru, ker tudi on ni imel nobenih novic od domačih in ga je skrbelo, kako je z njimi. Vendar se zaradi strahu, da bi naju tam navsezadnje še ujeli Rusi, kar so počeli z bivšimi nemškimi vojakovi, za to varianto nisva odločila.

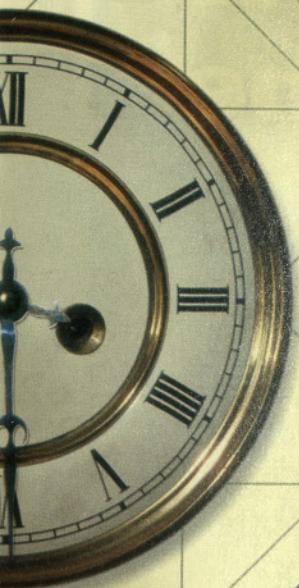
Ker pa zadnje leto vojna pošta že ni več redno prihajal do naju, tudi nisva vedela, kako je pri

Zaradi vse te množice ljudstva je Angležem že začelo primanjkovati hrane, zato so se jih pač hoteli čim prej znebiti. Najprej so prišli na vrsto Ukrajinci, ki so jih usmerili proti vzhodu proti ruski coni, v zanesljivo smrt. V tistem času je bila na Koroškem še 14. divizija, ki pa tam ni napravila ravno dobrega vtisa niti pri Angležih niti pri civilnem prebivalstvu zaradi ropanja in celo pobojev. Ko pa je prišlo tudi do spopada z neko angleško enoto, kjer so imeli Angleži nekaj mrtvih, je takratni komandant feldmaršal Alexander zahteval takojšen umik partizanske vojske, kar se je nato tudi zgodilo.

Medtem sem tudi jaz, ko sva si z Albinom ogledala tudi velikansko taborišče na Grabštajnskem polju, kjer so bili v glavnem zbrani bivši domobranci, pričel razmišljati, da bom pač najhitreje prišel zopet v domovino, če se bom pridružil transportu, ki so jih organizirali Angleži.

Le-ti so med njimi izvajali čudovito in zanesljivo propagando, ki se je glasila: »Pojdite z nami in skupaj se boste preko Trsta in Gorice vrnili na svoje domove!« To so bila zapeljiva gesla, ki so premamila celo tiste, ki niso bili pri domobran- cih in so se, povsem slučajno tistega maja 1945 znašli na Koroškem. Tako sem se tudi jaz prijavil za prvi transport, ki naj bi odpeljal proti koncu maja in se že po tihem veselil skorajšnjega snidenja z domačimi. To bi bila usodna odločitev, če ne bi bilo prijatelja Albina, ki se seveda ni prijavil in je tudi mene le prepričal, da nisem storil tega prenačelnega koraka, ki bi bil, kot smo izvedeli kasneje, korak v smrt. On je spoznal nekega angleškega oficirja, ki ga je zelo resno opozoril, naj, če hoče še obdržati svojo glavo, nikar ne godi v Jugoslavijo, kajti oni, angleško vodstvo, imajo zanesljive podatke o hudih zločinih, ki se tam dogajajo ■ ■ ■

Posojila do **6** let!

*Komitentom in
nekomitentom.
Nižje obrestne mere.*

KREKOVA BANKA

Čas je sedaj na Vaši strani.

Oglasite se v naši poslovalnici:

Šoštanj : 03 - 898 68 80

107 MHz FM

moj radio

**FOTOGRAFIRATE VI, ZA OSTALO
FOTOART POSKRBI!**

Fotografija 10x15 - **samo 70 SIT**
Foto CDji - **samo 800 SIT**
Fotografije za dokumente - **1000 SIT**
POPUST - študentje, dijaki, upokoјenci

Na darilnem oddelku veliko znižanje:

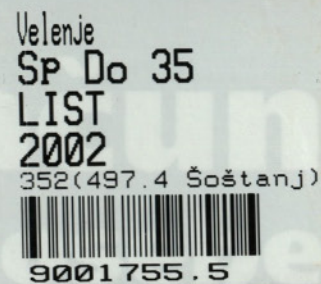
-30% GER KERAMIKA
-20% MEHIŠKE SVEČE

Foto Art

Prešernova 7c, 3320 Velenje

Poslovni račun za pravne osebe

V skladu z Zakonom o plačilnem prometu (Ur. list št. 30 z dne 5.4.2002) morajo pravne osebe in zasebniki najkasneje **do 30. junija 2002** prenesti žiro račune iz Agencije za plačilni promet v bančno okolje in odpreti transakcijski račun. Transakcijski račun v naši banki imenujemo **poslovni račun**.

Vabimo vas, da se čim prej odločite za poslovanje prek poslovnega računa naše banke, saj po 30. juniju poslovanje prek žiro računa ne bo več mogoče. Prenos je povsem preprost, pomagal pa vam bo bančni komercialist, kateremu boste dostavili osnovno dokumentacijo (redni izpisek iz sodnega registra, davčno številko in potrdila zavoda za statistiko RS o razvrstitvi po dejavnosti). S tem se bo začel postopek prenosa vaših tolarskih sredstev in celotnega plačilnega prometa v banko. Pogodbo in ostalo dokumentacijo bomo izpolnili v banki, z vaše strani bomo potrebovali le podpis, določitev datuma prenosa in predajo dokumentacije na APP.

S poslovnim računom, odprtim pri naši banki, boste lahko **kar največ plačilnih transakcij opravili v internem prometu** znotraj banke, saj ima Nova Ljubljanska banka največ strank. To z drugimi besedami pomeni, da je med njimi tudi največ vaših poslovnih partnerjev, plačilni promet znotraj ene banke pa je najcenejši in najhitrejši. Storitve plačilnega prometa doma in v tujini boste najhitreje in najpreprosteje opravljali prek elektronskih bank **Proklik NLB** ali **Proklik plus NLB**, ki ponujata več različnih povezav z bančnim strežnikom.

Za vse **dodatne informacije** smo vam na voljo v **Diviziji Velenje, Rudarska 3, 3320 Velenje**. Lahko nas tudi pokličete na telefonsko številko **03 899 52 27** ali **03 899 53 01**.

Z veseljem bomo sodelovali z vami.

ljubljska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana

Divizija Velenje